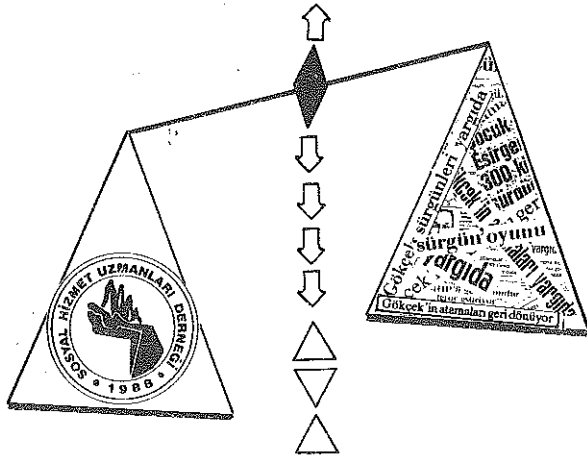

**HUKUK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE
SOSYAL HİZMETLER VE ÇOCUK ESİRGEME KURUMU**

YIL: 2

SOSYAL HİZMET UZMANLARI DERNEĞİ YAYINI

SAYI: 6

BİR DÖNEMİ GERİDE BIRAKIRKEN.....	1
İÇİMİZDEN BİRİSİ - SÖYLEŞİ Avukat Şenal SARIHAN.....	2
İDARİ YARGIDA - ATAMA İPTAL ÖRNEĞİ.....	8
İDARİ YARGIDA - GEÇİCİ GÖREV İPTAL ÖRNEĞİ.....	27
İDARİ YARGIDA - MÜSTAFİ SAYILMA İPTAL ÖRNEĞİ.....	38
İDARİ YARGIDA - BOZUK SİCİLİN İPTALİ ÖRNEĞİ.....	43
İDARİ YARGIDA - YILLIK İZİN KESİLMESİYLE İLGİLİ İPTAL ÖRNEĞİ.....	53
İDARİ YARGIDA - MAAŞ KESİM İPTAL ÖRNEĞİ.....	56
İDARİ YARGIYA BAŞVURULAR "Sürgün ve Kıyım çok, pek çok".....	65

SOSYAL HİZMET

SOSYAL HİZMET UZMANLARI DERNEĞİ YAYINI

ÜCRETSİZ DAĞITILIR

ÜÇ AYDA BİR YAYINLANIR YIL : 2 SAYI : 6 Ekim/Kasım/Aralık 1991

Sahibi : Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği Adına
Bülent İLİK Genel Başkan

Sorumlu Yazı İşleri Müd.: Selçuk KARACIK Genel Sekreter

Yazışma Adresi : Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği
Fevzi Çakmak 2. Sokak 31/19 Yenişehir/ANKARA

Hesap Numarası : T. Vakıflar Bankası Keçiören Şubesi 2002836
T. Garanti Bankası Necatibey Şubesi 6200480-9

Posta Çeki Hesabı : 522 177

Dizgi: VOLKAN MATBAACILIK — 231 95 96 - 231 55 65

Baskı: ŞAHİN MATBAASI — 433 11 50

BİR DÖNEMİ GERİDE BIRAKIRKEN

Sosyal Hizmet'in bu sayısını da özel bir konuya, SHÇEK'deki idari yargıya ilişkin kararlara ayırdık.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu çalışanlarıyla, hizmet verdiği müracaatçı gruplarıyla demokrasi, çağdaşlık ve laisizm düşmanlarının ağır saldırı ve tahribi ile karşı karşıya kaldı. Bu saldırının gerisinde hiç kuşkusuz, çağdışı, teokratik düzen arayıcılarının bir yandan kimsesiz, korunmaya muhtaç çocuk ve gençleri kendi çarpık ideolojileri çerçevesinde koşullandırma istekleri, diğer yandan ise Cumhuriyet ilkelerine, Atatürk devrimlerine demokrasiye, insan haklarına ve mesleklerine yürekten bağlı SHÇEK çalışanlarını sindirme amacı bulunmaktaydı.

Başta sosyal hizmet uzmanları olmak üzere SHÇEK çalışanları hukuk ve demokrasi mücadelesinden başarıyla çıktılar. Onca baskıya, zulme, ailelerine, çocuklarına yönelik parçalama tehdide karşın.

Kuşkusuz, SHÇEK'de de, sosyal hizmet camiasında da herkes demokrasi ve hukuk mücadelesinde aynı yürek ve kararlılığı, demokratik karşı koyuş tavrını sergileyemedi. Suyu getirmeye çalışanlarda, testiyi kıranlarda, testi kırılırken seyredenlerde oldu. Zor dönemde hiç ortalıkta görünmeyen, düşük profil gösterip, moral dayanışmadan bile ürkenler oldu.

Sosyal hizmetin bu sayısında SHÇEK'de yaratılan hukuk dışı zorlamalara ve keyfiliğe karşı mesleki onurlarını koruyarak direnen ve başarıya ulaşanların tümünü sevgiyle anıyor ve ilginç idari yargı kararlarından bazılarını yayınlıyoruz. Onlarcasından bir küçük demokrasi ve hukuk demeti, gül destesi olarak. Kuşkusuz hukuğun üstünlüğünü kararlılıkla savunan avukatlarımıza, yargıçlarımıza da teşekkürü unutmadan.

"Aileyi parçalayan, bölen bizden değildir" diye afişler, pankartlar hazırlayıp, haftalar düzenleyenler, SHÇEK'de böldükleri, parçaladıkları ailelerden, çocuklardan utanırlar mı dersiniz?

Hiç sanmıyoruz...

O nedenle de yazımızın başlığını "Bir Dönemi Geride Bırakırken" diye seçtik, "Bir Dönemi Kapatırken" değil. Bir dönem tüm olumsuzluklarıyla araştırılmalı, soruşturulmalı ve gereği yapılmalıdır.

Bülent İLİK

Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği
Genel Başkanı

İÇİMİZDEN BİRİ

1948 doğumlu. İzmir Eğitim Enstitüsü ve İstanbul Hukuk Fakültesi mezunu. 15 yıl hem öğretmenlik hem de avukatlık yaptı. Emekli öğretmen olan Sarıhan, öğretmenlik sürecinde öğretmen mücadelesinde yer aldı. TÖB-DER Yönetim Kurullarında görev yaptı. İki kez tutuklandı. Halen Ankara'da Avukatlık mesleğini onurla sürdürmektedir. Avukat Şenal Sarıhan Çağdaş Hukukçular Derneği Genel Başkanlık görevini de yürütmektedir.

AVUKAT
ŞENAL SARIHAN

Hiçbir gerekçe gösterilmeden yurdun dört bir yanına savrulan dostlarımız, arkadaşlarımız. Mardin'de, Siirt'de, Elazığ'da, Bayburt'da Şırnak'da, Kahramanmaraş'ta, Van'da, İstanbul'da direnen dostlar haksızlığa...

Direndiler gerekçesizliğe, yurdun dört bir yanında...

Umutluydu dostlar, arkadaşlar.

Umutluyduk, çünkü verilen bir hukuk mücadelesiydi, demokrasi mücadelesiydi. Bu mücadele verilirken de yanımızda çok sıcak bir dost vardı.

Merhaba Şenal arkadaş!

Bu özel sayı gündeme geldiğinde artık "İÇİMİZDEN BİRİ" olan dost, arkadaş Şenal Sarıhan'dı ilk akla gelen. Oturduk, konuştuk sizler için ve hiç bir sözcük katmadık söylediklerine, çıkarmadık da...

Merhaba! dedik ve başladık söze:

.....?

"Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu davaları bir avukat tarafından kazanılmamıştır. Hiç bir davayı da bir avukat kazanmaz. Ben SHÇEK davalarını SHÇEK'li arkadaşların kazandığını düşünüyorum. İnsanlar haklarını arama yönünde kararlı olmaz iseler avukatın kararları veya özel çabaları herhangi bir sonuç yaratmaz. Bu anlamda, SHÇEK'li arkadaşlar haksızlığa uğradıkları ilk dakikada hemen tepki göstermişlerdi. Bize gelmeleri, bizi çağırmaları bu tepkinin bir sonucu idi. Ben ilk tepkinin sonuna kadar sürdüğünü, herhangi bir biçimde yumuşamadığını gördüm. Bu nedenle de hukuk alanında başarılar kazanıldı. Bütün arkadaşların karşılaştığı tablo buydu. Bu siyasi amaç, idari mahkemeler tarafından kolayca sezilebildi. Yanılmıyorsam, ilk olumlu kararı; Malatya İdare Mahkemesi'nden aldık. Ankara'dan tutun, İzmir'e, Manisa'ya, Malatya'ya, Balıkesir'e, Diyarbakır'a kadar çok çeşitli yerlerdeki davalar hep olumlu sonuçlandı. Bu davalar sırasında dikkatimi çeken bir başka konu da şuydu: Bunu değişik yerlerde ifade ettim, belki yanılıyor da olabiliriz, bayan arkadaşlara yönelik kıyım daha yoğun gibiydi. Veya bu benim için daha çarpıcıydı. Çocukları var, aileleri var, eşleri burada çalışıyor, Anayasa ile güvence altına alınmış bir aile bütünlüğü var, hatta eşleri devlet memuru olanlar var. Hiç bunlara bakılmaksızın atamalar yapılıyordu. Korkunç bir aile parçalanması söz konusu idi. Üstelik bunu ailenin birliğine en fazla saygı duyduğunu söyleyen birileri yapıyordu. Siyasi görüşleri içinde aileyi koruduğu iddiasındakiler yapıyordu. Doğal olarak davaların kazanılmasında bunun daima etkin olduğunu görüyoruz."

.....?

"İdare, atamalar, sürgünler ile insanları uzaklaştırdığını zannederken Atama İşlemleri Yargıdan geri dönmeye başladı. Biliyorsunuz, iptalden önce Yürütmenin durdurulmasıyla dönmeye başlandı. Yürütmenin durdurulması kararında, İdari Yargılama Usul Yasasının 28. maddesine göre, bu insanlar, eski görevlerine denk görevlere, atanmak zorundadır. Bu defa yeni bir hile yaratmaya çalıştılar. Bu hile, bu insanlara disiplin soruşturmaları açmak, hızla cezalar vermek ve bu cezalar nedeniyle o mevkilerde bulunamayacakları yolunda yeni bir gerekçe yaratma yönündeydi. Ardından disiplin soruşturmaları başladı. Üstelik bir çoğu da zaman aşımına uğramış, geride kalmış soruşturma-lardı. Haklı da değildi, uydurma nedenlerle soruşturma açılıyordu. Bununla yetinilmedi, Yürütmeyi durdurma kararını göstermelik uygulandı, iki gün sonra yeniden atama işlemi yapıtı.

O DÖNEMİN SİYASİ İKTİDARININ
EN FAZLA SALDIRDIĞI ALAN
BENCE SOSYAL HİZMETLER VE
ÇOCUK ESİRGEME KURUMU İDİ.

Yeni atama işlemlerinde açık bir hile olduğu idari mahkemeler tarafından sezilince, Genel Müdür bu kez anket meselesini gündeme getirdi. Güya,

anketör olarak, arkadaşları sağa-sola sürmeye, değişik yerlere atamaya başladı. Bunlarda da davayı herkes açmadı ama, yine olumlu sonuçlar alındı. Dikkatimi çeken birşeyde, Ankara'da kimliğini koruyarak yaşayan arkadaşlara da özel eziyetler, baskılar yapıyorlardı. Örneğin ramazan ayında çay pişirdiniz, çay içtiniz veya izne gittiniz, birgün geç geldiniz gibi son derece sudan gerekçelerle soruşturmalar açılıyordu. Tam anlamıyla "siz ne yaparsanız yapın, ben sizin yakanızı bırakmayacağım" diyen bir yıldırma politikasıydı. Ama, benim gözlemim çok küçük firelerin dışında SHÇEK'li arkadaşlar hiç yılmadan, her türlü soruşturmaya rağmen dava açmaya, hak aramaya, direnmeye devam ettiler. Bence, onurlu bir hukuksal mücadele verdiler. O dönemin siyasi iktidarının en fazla saldırdığı alan bence SHÇEK'ti. Çünkü diğer siyasi ve idari davalar nedeniyle de olayların yakınındaydım. Diğer memur kesiminde de onurlu mücadeleler verildi ama pek çok arkadaşımızda özel anlaşmalarla "oraya değil ama, buraya giderim, beni almayın" anlayışı daha çok hakimken SHÇEK'te açık ve kararlı bir direnme oldu. Ben bunu her fırsatta ifade ediyorum."

.....?

"Büromuza kaç arkadaşın dava açmak için başvurduğu konusunda kesin bir sayı söyleyemeyeceğim. Zannediyorum 50'ye yakın arkadaşım geldi. Ancak bunların davalarını 150 sayabilirsiniz. Çünkü her biri için bir kaç dava izlemek gerekti.

Bunların içinde, bir arkadaşımızın, bir felsefe öğretmeni arkadaşımızın davası kazanılmadı.

Yüzde olarak % 99'u kazanıldı diyebiliriz.

Öyleki yapılan işlemin açık anlamı "yapılan işlemin haksızlığı, hatanın gündeme gelmesidir." İdari mahkeme, İdare üzerinde bir denetim mekanizmasıdır. Yargının denetimi çok önemlidir ve bağımsız bir yanı vardır. Yapılan işlemin mahkum edilmesidir. Açık bir cezayı mahkumiyet değildir ama, işlemdeki hatanın mahkum edilmesidir. Bu nedenle son derece anlamlıdır İdari davaların kazanılması.

SHÇEK'TE AÇIK KARARLI BİR DİRENME OLDU.

Türkiye'de yerleşik bir idari yapılanma henüz yok. İdari kadrolarda çalışan insanları hükümetle özdeş olarak düşünülüyor. Olması gereken idari bir bağımsızlık yok. İdari bağımsızlık, elemanın üretkenliğinin değerlendirilmesi,

çalışanın siyasi görüşlerinin etkin sayılmaması henüz yerleşmedi. Türkiye'de hemen her iktidar, bunda son ANAP iktidarını soyutlamak olası değil, kendi kadrosuyla çalışmak istiyor. İdarenin buna hakkı da vardır. Ancak bu değişim danışmanlık düzeyindeki kadrolarda olmalıdır.

Onun dışında, iş yapan kadroların, sürekli oynayan kadrolar biçiminde olması doğal olarak cesaret veriyor yeni iktidara. Şöyle bir yanıda var, Devlet Memurları korumadan da yoksunlar. Bu konular-bence sendikal konular. Memuru koruyan, Yönetim ile toplu sözleşmeye oturabilme olanağı sağlayabilen bir sendikanın olmaması da onları korumasız bırakıyor. Çünkü sonuç olarak idare her fırsatta kendisini koruyor."

.....?

"Değerli hocamız Halit Çelenk 12 Eylül hukukuna "hukuksuz hukuk" adını veriyor. 12 Eylül hukuku gerçekten hukuku olmayan bir hukuk dönemi. Bir hukuku var. Nasıl bir hukuk? Halka yönelik baskıların dışında, devlet memurlarına yeni sınırlamalar ve baskılar getiren bir hukuk sistemi var. Bunun en belirgin göstergesi de 1402 uygulamasıydı. Hiçbir idari ya da adli yargılama olmaksızın, insanlar işlerinden alınıp, sokağa bırakıldılar. Böyle bir dönemi hukuk dönemi olarak isimlendirebilmenin olanağı yok. Çok eli kolu bağlı bir dönemdi. Hukukçular, bu hukuksuzluk karşısında direnme olanağı bulamadılar. Yapılan işlemlere karşı yargı yolu açık değildi. Uzun süre insanlar kaderleriyle başbaşa bırakıldılar. Daha sonra, ufak ufak 1402 uygulamalarına karşı dava açılmaya, kamuoyuna duyurulmaya başlandı. Sıkıyönetim Komutanlığı, zorlamalar sonucu ek bir yasa çıkararak, uygulamadan etkilenenlerin durumlarını yeniden gözden geçireceklerini ve sakıncasız olanları yeniden görevlerine iade edeceklerini belirttiler. Fakat bu da sağlıklı bir gözden geçirme olmadı.

O tarihlerde, o kadar çok gözaltına alınan, işkenceyle karşılaşan insanlar vardı ki, ben 1402'lik olupta kapımızı çalanlara "sizin durumunuzun hiç önemi yok, özgürsünüz ya, işkence de değilsiniz ya" diyebiliyordum. Bunu daha sonra eşim 1402'lik olunca anlayabildim. Açlık, açlığa bırakılmak, çok büyük bir işkenceydi. 12 Eylül, her yanıyla, yargılamadaki hukuksuzluğu, emniyet sorgulamalarında işkenceler, yargılamaların uzaması, cezaevlerinin konumu, dışardaki bütün kitle örgütlerinin, derneklerin kapatılması ile, karanlık bir tablodur. Bu karanlık tablo, hala da silinmiş değildir. Varlığını önemli ölçüde sürdürmektedir ve birçok alanda kurumsallaşmıştır. İşkence alanında, tutuklanmalar alanında kurumsallaşmıştır, yerleşmiştir. Çok daha vahim birşey söyleyeyim: O yıllarda, sıkıyönetimin başlangıcından iki yıla kadar olan cezaların temyiz edilemeyeceği yolunda bir yasa çıktı. Bu süre daha sonra 6 aya indi. 6 aydan bir gün fazla ceza alan Devlet memuru olamıyor. Bu dönemde yargılananların büyük çoğunluğu genç insanlardı. Örneğin, Üniversite öğrencisi, okulunu bitiriyor, fakat temyiz hakkını kullanamadığı için devlet memurluğu için başvuramıyor ya da güvenlik soruşturmasına takılıyor. Bu sorun hala çözümlenmedi, bu kanayan yara hala kapatılmadı."

.....?

"1402'liklerin Bir kısmı devlet dışı çalışmanın avantajını yaşamış oldular. Ama birçok sıkıntıyı da yaşadılar."

.....?

"Biraz öncede ifade ettiğim gibi bizim davalarımızın kazanılmasında idarenin takdir hakkının kullanılmasındaki yanlışlıklarda önemliydi. Yeni düzenlemelerle bu hak genişletildi.

İdarenin takdir hakkını kullanabileceği ancak bunun çok somut bir mağduriyeti, haksızlığı, işlem hatasını yaratmış ise dikkate alınabileceği yolunda düzenlemeler getirildi. Ancak yaşam koşulları yasaları zorluyor, aşıyor. Hukukçular da bazen yasaları aşıyor. Bu düzenleme bu anlamda hayata geçemedi."

.....?

TÜRKİYE'DE ATAMA-SÜRGÜN DİYE BİR CEZA OLMAMASINA RAĞMEN FİİLEN UYGULANAN BİR CEZA YÖNTEMİDİR.

"Olağanüstü hal bölgesi, idari-yargıda da olağanüstü duruma dönüştürüldü. Bu bölgede idari yargılama açısından ikiye uygulandı. Birincisi, yürütmenin durdurulmasını isteme hakkı engellendi, ikincisi de

o bölgedeki polislerin idari yönden korunması idi. Eğer bir polis görevini kötüye kullanmaktan veya işkence suçundan savcılığa ihbar ediliyorsa, bu ihbarlardan önce Lüzumu Muhakeme Kararı alınması koşulu getirildi. Polisini böyle bir korumaya alırken diğer devlet memurları korumanın dışında bırakıldı. Uygulamada idarenin tutumunu koruyan bir tablo çizdiler. Biliyorsunuz, olağanüstü bölgede, idarenin, bölge dışına çıkarma yetkisi var. Bu sürgünü yaşayan devlet memurları da oldu."

.....?

"Türkiye, pek çok uluslararası sözleşmeye imza atmış durumda. 82 Anayasası, çalışanların haklarını koruma noktasında birtakım "ancak"lar taşımakla beraber, çalışanın lehine çok açık sınırlamalar getirmiyor. Görünen, 82 Anayasa'sının 90. maddesi ışığında uluslararası sözleşmeler çalışanları koruduğudur.

Fa'at biliyoruz ki, korkunç insan hakları ihlalleri var. Hangi anlamda? Çalışma yaşamının güvence altına alınmaması, çalışma huzurunun sağlanmaması, atamalar konularında. İnsanlar iş yaşamında kendilerini güvencede hissetmezlerse üretken ve yaratıcı olamıyorlar. Bir de sürgün olayı var. İdari yargıda disiplin cezaları sıralanıyor ve "sürgün cezası" diye bir ceza yok. İdari yargı, idari bir ceza ardına, bu cezaya dayalı atama işlemi yapılmışsa bu yeni bir cezadır diyor. İkisini birden uygulayamazsın, diyor. Ama Türkiye'de atama-sürgün diye bir ceza olmamasına rağmen fiilen uygulanan bir ceza yöntemidir.

Bence idari yargının konuyu böyle kabul etmemesi gerekiyor. Bu, bir ceza değil haksız bir işlemdir. Çünkü sürgün-atama diye bir ceza yoktur. Ama Türkiye'de fiilen uygulanıyor. İdare kinden hoşnutsuzsa, onu atıyor, sürgün ediyor. Burada 1402'liklerin durumuna yeniden döneceğim. 12 Eylül'de bu konuyu uluslararası planda, ILO sözleşmeleri ışığında dile getiren, açıklamaya çalışan 1402'lik Üniversite Öğretim Üyeleri oldu. Bunun bir insan hakları ihlali olduğunu dile getirdiler. Bunlar, küçük ama, küçümsenmeyecek çabalar."

.....?

"Çocuk satışı konusunu unuttum. Kamuoyunda, SHÇEK'li arkadaşları yıpratma çabasının önemli bir örneği idi. Bununla hem duygulara seslenebileceklerini hem de

İÇİMİZDEN BİRİSİ - SÖYLEŞİ - BİR KONUK - SÖYLEŞİ - İÇİMİZDEN BİR

insanları aldatabileceklerini düşündüler. Çocuk satışı öyküsü, önce gazetelerde (yanılmıyorsam Hürriyet'te) ardından Hodri Meydan programında kamuoyuna yansıtılmaya çalışıldı. Gazete haberleri ve televizyon programından sonra, bu olayın aslının olmadığını arkadaşlar bana anlattı. Hodri Meydan programına ilişkin olarak hemen bir teklif yapma hazırlığına giriştik. Her cümlesine, her satırına yanıt verme hazırlığı içinde TRT'ye başvurduk. TRT isteğimizi süresi içinde yanıtlamadı. Bunun üzerine Sulh Ceza mahkemesine yanıt hakkının sağlanması konusunda işlemde bulunduk. İşlemimiz reddedildi. Asliye Ceza Mahkemesine red için başvurduğumuz gün, yargıç, ben dilekçeyi verirken "Ben bunu daha dün red etmemişmiydim" dedi. olay ilginçtir. Böylece yanıt hakkını kazanamadık. Açık suçlamalar vardı. Atanan insanlar özdeşleştiriliyordu."

.....?
"TV'de yapılan sözlü açıklamalarla yazılı yanıtlar birbirinden çok büyük farklılıklar taşıyordu. Gökçek; "Ahlaksızları görevden aldım" dedi. "Ahlaken düşük olanları görevden aldım" dedi. Bir iki örnek te gösterdi. Bunlar aynı zamanda atanmış insanlardı. Ancak, dava dilekçelerine verdikleri yanıtlarda bu insanların başarısızlığı, ahlaken düşüklüğü iddiasıyla karşılaşmadık. Sadece çocuk satışı gündeme geldi. Doğal Evlat Edinme işlemini dahi, bu işlemde görev yapan yargıçları dahi töhmet altında bırakan bir suçlama idi. Bizden önce bu kararları vermiş, yargıçların yanıt hakkını kullanma isteminde bulunmaları gerekiyordu. Ama, insanların hep korkak, ürkek, haksızlığa karşı durgun tavırları cesaretlendirdi. Onun yerine çocuk satışıyla suçlanan bir iki arkadaşımız, atanmış ancak çocuk satışıyla doğrudan suçlanmamış bazı arkadaşlarımız tepki gösterdiler. Bu davayla ilgili olarak ifadelerine başvurulmuş arkadaşlarımız için Lüzum-u Muhakeme kararı erildi. "Lüzumu Muhakeme Kararı" Üzerine Danıştaya itirazda bulunduk. Danıştay tümü için lüzumu Muhakeme Kararını red eden bir karar verdi. Sonuçta da hiç bir suçlamanın aslı çıkmadı. Ancak bir eksikliğimiz, bu işleme karşı manevi tazminat davası açmadık. Beni en çok etkileyen Uğur Dündar'ın tutumu oldu. Tam bir Güne bakan çiçeği tavrı içinde, geçenlerde yaptığı bir programda yeni değerlendirmeler sunmaya çalıştı. Bence SHÇEK'li arkadaşlar Uğur Dündar'a karşı tavrı geliştirmeliler. O tarihlerde gazetelerde bu konudaki kinamalara yer vermediler. Basının görevi, olayın aslını araştırmak, kamuoyunu gerçek bilgilerle aydınlatmaktır. Bu görevini yerine getiremezse, saygınlığı ortadan kalkar."

**BİR YANDAN DINDAR,
BİR YANDAN EYLEMCİ BİR
KADRO OLUŞTURMAYA ÇALIŞTILAR.**

.....?
"SHÇEK yuvalarında barınan çocukların din eğitimi gördükleri konusunda bilgiler geliyor. Bu konuda tepki gösteren arkadaşlara da özel saldırılar oldu. Tepki göstereceği düşünülen arkadaşların yer görev yerleri değiştirildi, ya da sudan gerekçelerle soruşturmalar açıldı. SHÇEK'te hem siyasi düşüncelerini hem de yaşama bakış açılarını yerleştirmeye çalıştılar.

Bir yandan dindar, bir yandan eylemci bir kadro oluşturmaya çalıştılar. 6 yaşındaki çocuğa zorunlu din eğitimi vermenin yararları nedir hâlâ anlayabilmiş değilim."

.....?

"O dönemde, basını en çok ilgilendiren davalardan biriydi SHÇEK davaları. Hem

İÇİMİZDEN BİRİSİ - SÖYLEŞİ - BİR KONUK - SÖYLEŞİ - İÇİMİZDEN BİR

Gökçek saldıırıyordu, hem Gökçek'ten zarar görenler tepkilerini sunuyordu. Karşılıklı tepkileri gösteren haberler yer alıyordu basında. Bütün davalarımızda, dava dosyamız 40 sayfadan oluşuyorsa, bunun 20 sayfasını basın bildirileri oluşturuyordu. Bu durum SHÇEK davalarının kamuoyunda benimsendiği anlamını içeriyor. Yurt dışında da yankılanmalar oldu. Yurt dışında başta Hukukçular Birliği olmak üzere bir çok kurum, kuruluş, örgüt benden, konu hakkında bilgi istedi. O dönemde birçok bakanlıkta, birçok kurumda benzer olaylar yaşandı, ancak SHÇEK davalarının öne çıkmasının nedeni, SHÇEK'li arkadaşların bu haksızlığa karşı direnmeleri, bu konudaki kararlılıklarıydı. Bu kararlılık olmasaydı, davalar açılmaz ya da kamuoyuna mal olamazdı. Daha da önemlisi SHÇEK'te olup bitenler, haksızlıklar gündeme gelemezdi. Gökçek, benimle de ilgili olarak

**O DÖNEMDE BİRÇOK BAKANLIKDA BİR ÇOK KURUMDA
BENZER OLAYLAR YAŞANDI. SHÇEK DAVALARININ
ÖNE ÇIKMASININ NEDENİ: SHÇEK'İİ ARKADAŞLARIN
BU HAKSIZLIĞA KARŞI DİRENMELERİ,
BU KONUDAKİ KARARLILIKLARIYDI.**

bir soruşturma açtı. Benim Hodri Meydan programına, yanıt hakkımı kullanmak üzere, arkadaşlardan yetki alıp almadığımı sordu. Arkadaşlarımı, benim aleyhimde ifade vermeye zorladı. Kendi dar mantığı çerçevesinde "dava açmak üzere bir yetki aldı" vekalet aldı, yanıt hakkı için yeni bir vekalet almam gerektiğini düşünüyordu. Genel bir vekaletim var, ve ben ona dayalı olarak dava açabilirim. Temeldeki amacı hem beni geri çekmek hem de arkadaşları bana karşı jurnalciliğe yöneltmek istiyordu. Arkadaşlar bu soruşturmaya karşı son derece olumlu bir tutum takindılar. Arkadaşların tutumunda bir yumuşama görseydim, sanıyorum bende biraz geri çekilmek durumunda kalırdım."

.....?

"Avukatlık yaşamımda daha çok siyasi davaları izliyorum. Bu davalar sizi, polisle, devletle, şiddetle karşı karşıya bırakan davalardır. Siyasi kökenli davalar nedeniyle, yaşamımın ilk tehdidini Gökçek'ten aldım. Büroma kadar telefon etti, ancak ben yoktum. Daha sonra aradığımda da telefonlarıma çıkmadı. Ardından büroma birilerini göndererek başka yollara yöneldiler. Bunlar benim için ürkütücü olmadı. Sanıyorum, arkadaşlarda böyle bir ürküntüyü hissetmediler. Benim açımdan olayın daha çok üstüne gitmeme neden oldu. Bir Avukata, mesleğini yaparken mudahale etmesi bile onun kişiliğinin bir göstergesidir."

.....?

"S.H.U. Derneğini, biraz İnsan Hakları Derneği'ne benzetiyorum. İ.H.D.'nin birincil görevi insan hak ve ihlallerine karşı ayakta kalmayı başarabilmek, tepki vermeyi başarabilmek, mücadele edebilmeyi başarabilmektir. Siz, meslek grubu olarak çok geniş bir kesime sesleniyorsunuz. Çocuğa, anneye, yaşlıya, sakata, ailelere sesleniyorsunuz. Sanki tamamen psikolojik bir alanmış gibi görünsede, ekonomik yoksunluğu ve muhtaçlığı ön planda tutuyorsunuz. Yani doğrudan doğruya yaşamın kendisiyle ilgilisiniz. Bu nedenle S.H.U.Derneğinin daha aktif olması gerekir diye düşünüyorum. Sıkıntılı dönemlerde Derneğin çokta aktif olmadığını, biraz çekingen ve tutuk davrandığını gözlemledim. Derneğin, diğer derneklerin mücadelesine yakın bir mücadeleye girmesi gerekir. İnsan Hakları mücadelesine katılmaya gereksinimleri var."

İDARİ YARGIDA - ATAMA İPTAL ÖRNEĞİ

**T.C.
BAŞBAKANLIK
SOSYAL HİZMETLER VE ÇOCUK ESİRGEME KURUMU
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ**

SAYI : PER(TN)-89/6769
KONU : Tayininiz

ANKARA
20 Ekim 1989

Serpil BARAN
Aile ve Çocuk Hizmetleri
Daire Başkanlığı Şube Müdürü

20.10.1989 tarih ve 1142 sayılı Bakan Onayı ile 657 sayılı Kanunun değişik 68/B ve 76. Maddelerine göre **Elazığ İli Sosyal Hizmetler Müdürlüğüne** 2. Dereceli II **Müdür Yardımcısı** olarak (Emekli Müktesebiniz 3. Derecenin 2. Kademesi) 2. derecenin 1. kademesinden maaş ödenmek üzere naklen atanmış bulunmaktasınız.

Bilgilerinizi ve tayininizi tebelluğ etmenizi rica ederiz.

GENEL MÜDÜR A.

Ahmet KONAĞOĞLU
Personel Daire Başkan V.

**ANKARA NÖBETÇİ
İDARİ MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI**
Kanalıyla

İDARİ MAHKEMESİ SAYIN BAŞKANLIĞINA

SAYI : 1894
EKİ : 23 Adet

MALATYA
24.11.1989

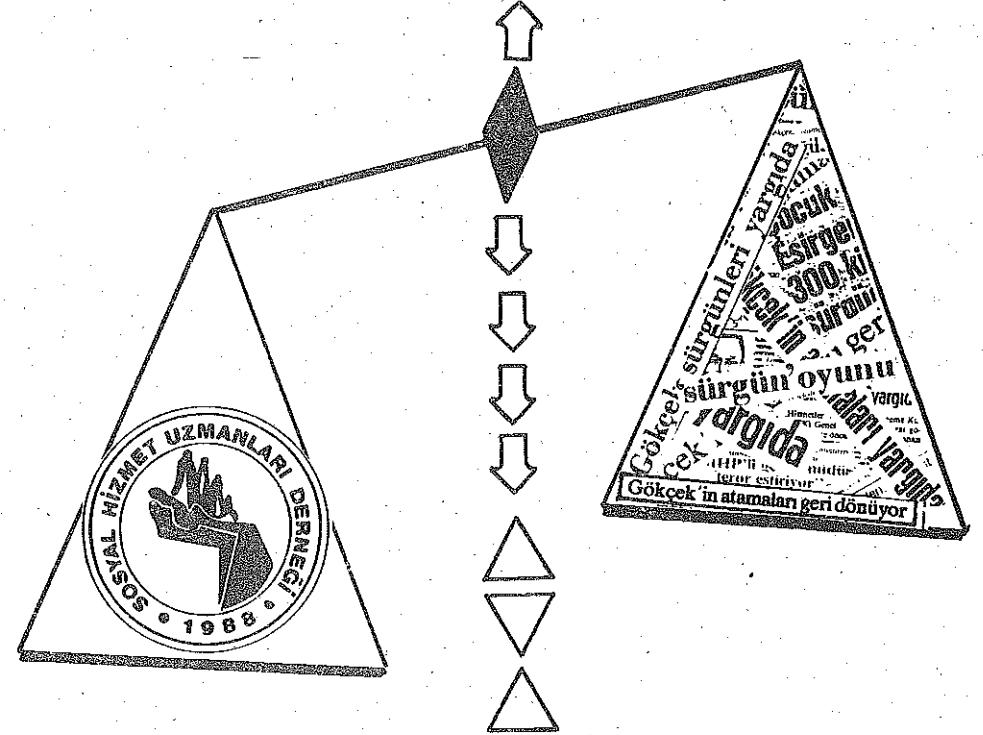
DAVACI : Serpil BARAN
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Ankara Barosu Avukatlarından.
DAVALI : T.C. Başbakanlık, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü. **ANKARA**
DAVA KONUSU : Davalı idarenin 20.10.1989 tarihli PER-TN-89/6769 sayılı yazılıyla bildirilen 20.10.1989 tarihli 1142 sayılı atama işlemlerinin iptali istemidir.
T. TARİHİ : 21.10.1989
AÇIKLAMALAR : Müvekkil SHÇEK Genel Müdürlüğü'nde, Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında Şube Müdürü olarak görev yapmakta iken, 20.10.1989 tarih ve 1142 sayılı bakan onayı ile Elazığ İli Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'ne il müdür yardımcısı olarak atanmıştır. Bu atama işlemi müvekkile 21.10.1989 gün PER-TN-89/6769 sayılı yazı ile 21.10.1989 CUMARTESİ GÜNÜ tebliğ edilerek aynı gün görevle ilişkisi kesilmiştir (Ek-1).

Müvekkile tebliğ edilen atama işlemine ilişkin yazıda:

"20.10.1989 tarih ve sayılı Bakan onayı ile 657 Sayılı Yasa'nın değişik 67 ve 76. maddelerine göre..."

atama işlemini yapılmış olduğu bildirilmektedir. Bilgileriniz içinde olduğu gibi 657 Sayılı Yasa'nın 67. maddesinde:

"Diğer şartları taşımakla birlikte üst derecelerde boş kadro olmadığı için derece yükselmesi yapamayan memurların kazanılmış hak aylıkları öğrenim durumları itibarıyla

**HUKUK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE
SOSYAL HİZMETLER VE ÇOCUK ESİRGEME KURUMU**

yükselebilecekleri dereceyi aşmamak şartı ile işgal etmekte olduğu kadroların bir üst derecesine yükseltilebilir."

denilmektedir. 76. maddesi ise:

"Kurumlar, görev ve ünvan eşitliği gözetmeden kazanılmış hak aylık dereceleri ile memurları bulundukları kadro derecelerine eşit veya 68. maddedeki esas çerçevesinde daha üst, kurum içinde aynı veya başka yerlerdeki diğer kadrolara naklen atayabilirler..."

denilmektedir. Bu açıklamaya göre idare, müvekkille ilgili atama işlemini yaparken 657 Sayılı Yasa'nın 67 ve 76. maddelerinin kendisine verdiği yetkiyi kullanmıştır. Fakat bu yetkinin kamu yararı ilkesi doğrultusunda, yasal bir nedene dayalı olarak kullanılması gerekirken ve takdir yetkisi hukukla sınırlı iken, idare bu yetkiyi tümüyle yasal kuralların dışına çıkarak değerlendirmiştir.

Müvekkilin ataması her ne kadar bireysel bir işlem gibi görülüyorsa da ekte sunduğumuz gazete haberleriyle kolayca izlenebileceği gibi bir toplu kıyımın ürünüdür. Ekte sunduğumuz 18 Eylül 1989 tarihli Cumhuriyet gazetesinde (Ek-2) "GÖKÇEK'İN AKRABALARINI İŞE YERLEŞTİRMEK İÇİN OPERASYONA GİRİŞTİĞİNİ SAVUNAN PERSONEL SÜRGÜN KORKUSU İÇİNDE" başlığı ile toplu kıyımın ilk işareti verilmektedir. Bu işaretin arkası basında daha sonra şu başlıklarla kamuoyuna yansımıştır:

"GÖKÇEK'İN SÜRGÜN OYUNU" (Cumhuriyet - 19.10.1989, Ek-3)

"GENEL MÜDÜR GÖKÇEK, 10 GÜNDE 360 KİŞİNİN DAHA YERİNİ DEĞİŞTİRDİ" (Güneş - 30.10.1989, Ek-4)

"ÇOCUK ESİRGEMEDE JET TERFİ" (Cumhuriyet - 10.10.1989, Ek-5)

"GÖKÇEK SÜRGÜNÜ HIZ KESMEDİ" (Cumhuriyet - 26.10.1989, Ek-6)

"MHP'Lİ GENEL MÜDÜR TERÖR ESTİRİYOR" (Güneş - 18.10.1989, Ek-7)

"GÖKÇEK'İN TAYİNLERİ POLİTİK GÖRÜNÜYOR" (Güneş - 18.10.1989, Ek-7)

"ÇOCUK ESİRGEMEDE ATAMA FURYASI" (Cumhuriyet - 20 Eylül 1989, Ek-9)

bu başlıkları çoğaltmak olanaklıdır. Ancak bu kadarıyla bile atamaların politik bir gerekçeyle dayandığı, Genel müdürün kendi siyasi görüşleri doğrultusundaki kişilerle çalışmak istediği, bu amaçla merkez teşkilatını boşaltmaya çalıştığı son derece açıktır. Cumhuriyet gazetesinin 30 Ekim 1989 tarihli Ek-10'da sunduğumuz sayısında Gökçek'le yapılmış olan röportaj, genel müdürün teviline rağmen gerçeği açıkca gözler önüne sermektedir. Olaya Gökçek'in gözü ile yaklaşan bir başka yayın organında ise, bir yandan Çocuk Esirgeme Kurumu'nun personel alacağı ilişkin haber yayınlanırken, diğer yanda "Güneydoğuda Eğitim Seferberliği" başlığı altında olay politik bir atama gibi değil, tecrübeli elemanların doğuya nakli ve bir eğitim seferberliği gibi gösterilmektedir. Oysa atanan görevlilerin tümü de ancak merkez teşkilatında gerçekten yararlı olabilecek nitelikteki personeldir. Bu nedenle de idarenin işlemi neden yönünden sakat olduğu kadar, amaç yönünden de sakatlık taşımaktadır. Biraz sonra müvekkilin özel durumunu tartışacağımız bölümde de görülebileceği gibi müvekkilin hizmetinin en verimli olacağı olan şu andaki görev yeridir. Burada, bu birim için özel olarak yetiştirilmiş elemanın, yetiştirilme amacı boşa gitmiş olacak, yıllardır kazandığı birikimi kullanma olanağından yoksun kalacaktır.

İdare Takdir Yetkisini Hukuka Aykırı Bir Biçimde Kullanmaktadır

Yukarıda açıklamaya çalıştığımız gibi dava konusu işlemde idare takdir yetkisini kullandığı savındadır. Gerçekten de 657 Sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 76. maddesi, idareye kamu görevlilerinin görevi ve görev yerlerinin değiştirilmesi konusunda takdir yetkisi vermektedir. Ancak bu yetkinin kamu yararı ile sınırlı olduğu bir hukuk ilkesidir. Bu yetki mutlak ve sınırsız değildir. İdare, takdir yetkisini kullanırken İdare Hukuku ilkeleri gereği öncelikle işlemde kamu yararını ve kamu hizmetlerinin gereklerini dikkate alacaktır.

Bu yetkinin kullanılması hukuken geçerli nedenlere dayanmak zorundadır. Haklı ve objektif nedenlere dayanmadan bir kamu görevlisinin görev yeri değiştirilemeyecektir. Örneğin, 18.6.1985 tarihli ekte sunduğumuz kararda şu saptamalar yapılmaktadır:

"... kamu görevlilerinin görev yerlerini değiştirmek konusunda idareye tanınan takdir yetkisinin KAMU YARARI AMACINA VE HİZMET GEREKLERİNE UYGUN OLARAK KULLANILMASI ZORUNLUDUR. BU HUSUSUN SAĞLANMASI İÇİN DE İDARENİN TAKDİR YETKİSİ İÇİNDE ALDIĞI İŞLEMLERDE HUKUKEN GEÇERLİ SEBEPLERE DAYANMASI GEREKİR."

olayımızda, bu ve ekte örneklerini sunduğumuz kararlarda yer alan hukuksal gerekçelerin varolmadığı açıktır. Bu konuda bir örnek kararı da bilgilerinize sunmak istiyoruz:

"BU HÜKÜM KURUMLARA MEMURLARIN GÖREV VE GÖREV YERLERİNİ KAZANILMIŞ HAK AYLIKLARINDA BİR DEĞİŞİKLİK YAPMADAN DEĞİŞTİRME YETKİSİ VERMEKTE İSE DE, İDARELER HUKUK ESASLARI İÇİNDE TANINAN BU YETKİNİN KULLANILMASI KEYFİ VE MUTLAK OLMAYIP KAMU YARARI VE HİZMETİN GEREKLERİ İLE SINIRLIDIR. İDARELERİN TAKDİR HAKLARINDAN DOĞAN YETKİLERİ KULLANARAK İŞLEM YAPMALARİ HALİNDE, BU İŞLEMİN İPTALİ İSTEMİYLE AÇILMIŞ DAVALARDA YARGISAL DENETİMİN, KAMU YARARININ GÖZETİLİP GÖZETİLMEDİĞİ, KAMU GÖREVİNİN GEREKLERİYLE SINIRLI KALIP KALINMADIĞI KONULARINDA OLUŞACAĞI, BELLİ SEBEPLER GÖSTERİLEREK İŞLEM YAPILMASI HALLERİNDE İSE, YİNE AYNI İDARE HUKUKİ İLKELERİNDEN HAREKETLE, BU SEBEPLERİN VAR OLUP OLMADIĞI, VAR OLMALARİ HALİNDE DE İŞLEMİN YAPILMASINA YETERLİ BULUNUP BULUNMADIĞI HUSUSLARININ ARAŞTIRILACAĞI KUŞKUSUZDUR, DAVA DOSYASI İLE DAVACIYA AİT ŞAHSİ DOSYANIN İNCELENMESİNDEN GÖREVİNDE BAŞARISIZLIĞI SÖZKONUSU OLMAYAN DAVACININ NAKLEN ATANMIŞ BULUNMASI İŞLEMİNDE YASANIN VERDİĞİ TAKDİR YETKİSİNİN KULLANIMINDA AÇIK HATA YAPILDIĞI ANLAŞILDIĞINDAN TEMYİZ İSTEMİNİN REDDİ İLE İDARE MAHKEMESİ KARARININ BU GEREKÇELERLE ONANMASINA KARAR VERİLDİ."

bu kararlar ışığında olayımız irdelendiğinde idarenin takdir hakkını haklı bir nedene dayanmaksızın, kamu hizmetinin gerekleri araştırılmaksızın ve kamu yararı gözetmeden kullandığını açıkça görmekteyiz. İdare, bir yandan Ankara, İstanbul ve İzmir'de kadro yığılması olduğunu iddia etmekte, diğer yandan ise eleman alınacağına ilişkin gazete ilanları vermektedir. Bu nedenle basında yer alan Sayın Gökçek'in açıklamalarını içten ve gerçekçi bulmak olanaksızdır. Yine ekte sunduğumuz 21 Eylül 1989 tarihli Milliyet gazetesinde görevden alma olgusuna karşılık olarak gazetecilerin yönelttiği sorulara:

"Hırsızlar, ahlaksızlar, görevini kötüye kullananlar hakkında soruşturmalar sürecektir"

yanıtını vererek görevden alınmaların ve atamaların bu nitelikleri taşıyan kişiler üzerinde olduğu izlenimini yaratmayan çalışmaktadır (Ek-13). Oysa atama işlemi yapılanlardan hemen hemen hiç birinin hakkında böylesi bir suçlamaya dayalı soruşturma yoktur. Müvekkil ne bu tür bir nedenle ne de bir başka nedenle soruşturma dahi geçirmiş değildir.

Atama işlemine maruz kalmış olan Sosyal Hizmet Uzmanlarının bir bölümü ile idari yeni pazarlıklara girmiş, açacakları davanın sonuçlarını ortadan kaldırabilmek amacıyla kimi uzmanlarla pazarlık yaparak onları sürgün yerlerinin dışında yeni yerlere atamıştır. Örneğin, Bekir Sıtkı Bayoğlu, ilk atamalarda Diyarbakır'a verilmişken daha sonra Ankara'da kalmayı başarmıştır. Nezih Gerçek, Adıyaman'a atanmışken yine pazarlıkla ataması Kütahya il müdürlüğü'ne yapılmıştır. Bu uygulama dahi idarenin atama işlemlerindeki gerçek kastını ortaya çıkaracak niteliktedir. Sayın Gökçek'in iddia ettiği gibi, kusurlular ya da hizmetlerine doğuda gereksinim duyulanlar değil, idarenin düşüncesi

yapıları nedeniyle kendileri gibi davranmalarından kuşku duyulanlar genel müdürlükten uzaklaştırılmaya çalışılmaktadır. Aksi halde yukarıda sunduğum Milliyet gazetesindeki iddialara dayalı olarak yapılacak olan işlem, bir başka yere atama değil göreve son vermedir. Çünkü hırsızlara, ahlaksızlara ve görevini kötüye kullananlara idarenin hiç bir kademesinde görev hakkı yoktur. Fakat bu gerçeğe rağmen dahi, yukarıdaki iddialarla karşılaşan bir kamu görevlisinin görevine son vermeye ya da bir başka il'e atamak ancak bu konuda yapılacak soruşturma sonucunda iddiaların haklı olmasının kanıtlanmasıyla olanaklıdır. Bireylerin isteklerine göre davranmaları kolay değildir. Hele bu birey, atama yetkisiyle donatılmış ve kamuya hizmet için kamu görevine getirilmiş biriyse eylem ve işlemlerin son derece özenli olmak zorundadır. Daha önce birlikte çalıştığı kişileri ya da yakınlarını sadece bir ilişki nedeniyle yeni bir göreve atamak idarenin güvenilirliğini sarsacaktır. Hele bu kişiler, atandıkları hizmetle ufakık bir ilgisi dahi olmayan görevlerden gelmiş iseler bu güven daha da sarsılacaktır. Özellikle Çocuk Esirgeme Kurumu gibi tümüyle uzmanlık isteyen alanda yeterli olmayan kişilerin çalıştırılması, hizmetin verimliliğini düşürmek bir yana hizmeti ortadan kaldıracaktır.

Davalı İdare Atama İşlemini Kurarken Usule Aykırı Davranmıştır

Davalı idare işlemi olağanüstü bir acelecilikle oluşturmuştur. Özellikle atamak niyetinde olduğu uzmanları 21.10.1989 cumartesi günü işyerine çağırarak ve tatil gününde ek-1'de sunduğumuz atanma bilgisini müvekkile bildirmiştir. Bu aceleciliğin nedenini kavramak olanaksızdır. Fakat daha ilginç olan, bu bilgi yazılarının ekinde kararname, maaş nakil ilmuhaberi ve yolluk bordrolarının hazır olmayışıdır. Öyleki, kararnamelerini daha sonra almayı başaran kimi uzmanlar kararname ve maaş nakil ilmuhaberlerinde ilişik kesme tarihine ilişkin farklılıklara karşılaşmışlardır. Bir başka deyişle atama işlemi henüz kurulmamışken, neredeyse tebligat işlemleri yaptırılmıştır.

Gerek müvekkil, gerekse atanmış olan diğer personel maaş nakil ilmuhaberlerini alış tarihlerini ve yolluk alışlarına ilişkin gerçek tarihleri atama işleminin tebliği sayarak, mehil müddetlerini bu süre içinde kullanmak gibi bir yolu seçme olanağına sahip olmalarına rağmen denememişlerdir. Çünkü yasal haklarına rağmen idare bu kez de müvekkilleri, tebellüğ tarihinden itibaren 15 gün içinde göreve başlamadıklarını iddiasıyla müstafi sayabilecektir. Bu belki de idarenin hoşlanacağı bir durum da olacaktır. Bu kaygı, müvekkili ve arkadaşlarını yasal haklarını kullanmaktan geri bırakmıştır. Bilindiği gibi 657 Sayılı Yasa'nın 62. maddesinin son fıkralarında:

"Yer değiştirme suretiyle yapılan atamalarda memurlara atama emirleri tebliğ edilince yollukları, ödeme emri aranmaksızın saymanlarca derhal ödenir."

hükümü yer almaktadır. Bu hükme göre yolluğunu almayan bir memurun görev yerinden uzaklaşmama, bir başka deyişle yeni görev yerine hareket etmeme hakkı doğmaktadır. Çünkü bir devlet memurunun eşi, çocukları ve ev eşyasıyla 10-15 saatlik bir yola gidebilmesi günümüzün ekonomik koşulları altında bir maaşla çözümlenebilecek durumda değildir. Ek-14'de sunduğumuz kararda:

"Nakten atanan memurların yolluklarının atama emri ile birlikte ödenmesinin zorunlu olduğu, bu zorunluluğu uyulmadan yapılan atama tebligatının usulüne uygun kabul edilemeyeceği."

hükümü bağlanmıştır. Bu kararda da görüleceği gibi memurların yollukları atama emri ile birlikte ödenmelidir. Fakat atama emrini cumartesi günü tebliğ eden bir idarenin aynı gün saymanlıkları da hizmete açıp yolluk ödeme işlemini gerçekleştiremeyeceği açıktır.

Bütün bu uygulamalar idarenin işlemdeki özel kastını açık bir biçimde gözler önüne sermektedir.

Müvekkilin Özgeçmişİ İşlemin Haksızlığını Kanıtlamaktadır

Müvekkil 30.6.1977 yılında Sosyal Hizmetler Akademisinden mezun olarak aynı yıl

İstanbul Bakırköy Çocuk Yuvasında Sosyal Hizmet Uzmanı olarak göreve başlamıştır. Daha sonra Seyranbağları Kreş ve Gündüz Bakımevinde Sosyal Hizmet Uzmanı görevine atanmıştır. Bu arada H.Ü. Nüfus Etütleri Enstitüsünde mastır yaparak Nüfus Bilim Uzmanı olarak mezun olmuştur. Aynı yıl ekim ayında Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğüne atanarak, Sosyal Hizmet Uzmanı olarak göreve başlamıştır. 1983 yılında ise SHÇEK Genel Mdürlüğünde Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığı yeni kurulan, Genel Müdürlüğün hizmetine ilişkin yönetmeliklerin hazırlanması, hizmetin planlanması gibi konularda görev yapmıştır. 1985 yılında ise Özel ve Diğer Kamu Gündüzlü Bakım Kuruluşları Şube Müdürlüğüne atanmıştır. 1987 yılında ise Genel Müdürlüğün adayı olarak Devlet Memurları Yabancı Diller Eğitim Merkezine devam ederek 9 ay süren kursun başarıyla tamamlamıştır.

Müvekkil mezuniyetinden bu yana sosyal Hizmetlerin Çocukla ilgili konularında çalışmıştır. Görevini sürekli başarıyla yapmış olumlu siciller ve takdirler almıştır. Müvekkil SHÇEK'deki görevinde, alana yönelik olarak plan ve program üreten ve tüm ülkeyi kapsayan bir hizmeti vermekte iken, bu kez il müdür yardımcılığı gibi fonksiyonu olmayan, salt iki kuruluşun bulunduğu Elazığ ilinde müvekkilin hizmetine ihtiyaç da hissedilmeyen bir alana atanmıştır. Müvekkil bugüne kadar sürdürdüğü Türkiye çapında açılan kreş ve gündüz bakım evlerinin açılış, işleyiş, denetimlerine ilişkin olarak hizmet yürütürken bu kez son derece verimsiz ve deneylerini kullanamayacağı bir alana gerçek değişimle "sürgün" olarak gönderilmektedir. Daha müvekkilin atandığı ilde müvekkilin hizmetine de gereksinim yoktur. Bu nedenle müvekkil hiç hizmet sunamayacağı bir alanda pasifize edilerek, gereksiz bir kadroyu işgal ettirilmiştir. İdare bu işlemleri kamu yararı amacı güttüğünü iddia edemez.

Müvekkil Ankara'da her ikisi de 65 yaşın üzerinde olan anne ve babasıyla ikamet etmektedir. Her ikisi de kalp hastasıdır ve yüksek tansiyona sahiptir. Sağlıkları nedeniyle kızları ile birlikte gitmeleri olanaksızdır. Olayımızda bir evlilik birliği olmamasına rağmen farklı bir biçimde aile parçalanmasının ortaya çıktığı böylece, hizmetin veriminin düşürüldüğü açıktır.

Yukarıda da açıklamaya çalıştığımız gibi işlemde kamu yararı yoktur. Müvekkilin atanmaya ilişkin istemi de yoktur. İdare bu atamayı haklı kılacak yasal bir gerekçe sunma olanağına da sahip değildir.

İSTEM SONUCU : Yukarıda açıkladığımız nedenlerle, müvekkilin Elazığ iline atanmasına ilişkin işlemi iptaline, bu işlem nedeniyle doğacak olan maddi zararların tanzimine, bu tazminata yasal faiz yürütülmesine yargılama giderleri ile avukatlık ücretinin davalı idareye yükletilmesine karar verilmesini saygı ile dilerim. 06.11.1989

Davacı Vekili Av. Şenal SARIHAN

ANKARA NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ ELİ İLE MALATYA İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO : 1989/920 E.

DAVACI : Serpil BARAN

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN

DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü
ANKARA

VEKİLİ : Av. Yasemin DENGİZ

Anafartalar Caddesi No: 70 Ulus/ANKARA

T. TARİHİ : 24.11.1989

T. KONUSU : Mahkemenizde yukarıda yazılı dosya esas nosuna kayden görül-
mekte olan davaya karşı 1. savunmamızdır.

CEVAPLARIMIZ :

Davacı avukatı müvekkili Serpil BARAN'ın Genel Müdürlüğümüzün, Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığı'nda, şube müdür olarak görev yapmakta iken 20.10.1989 tarih ve 1142 sayılı Bakan onayı ile Elazığ İli Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'ne İl Müdür Yardımcısı olarak atanmasına ilişkin idari işlemin iptalini istemektedir.

Davacı avukatı atama işleminin 657 sayılı yasanın 67. ve 76. maddeleri gereğince yapıldığını ileri sürmektedir.

Oysa ki, ilgilinin ataması 657 sayılı yasanın 76. ve 68/B maddeleri gereğince yapılmıştır. 657 sayılı yasanın 67. maddesinin sözkonusu atamayla bir ilgisi yoktur. 67. madde, diğer şartları taşımakla birlikte üst derecelerle boş kadro olmadığı için derece yükselmesi yapılamayan memurların, kazanılmış hak aylıklarını öğrenim durumları itibarıyla yükselebilecekleri dereceyi aşmamak şartı ile işgal etmekte olduğu kadroların bir üst derecesine yükseltebilir demektir.

Davacı, şube müdürü olarak görevli iken 2. derecenin 1. kademesinde çalışmakta idi ve emeklilik müktesebi 3. derecenin ikinci kademesi idi. İl Müdür yardımcısı olarak atandığı andaki durumu ise 2. derecenin 1. kademesi ve emeklilik müktesebi ise 3. derecenin 2. kademesi olarak görülmektedir. Görüldüğü üzere davacının atamadan önceki ve sonraki derece ve kademelerinde, ayrıca kazanılmış hak aylığında bir değişiklik olmamıştır.

Dolayısıyla atamanın 657 sayılı yasanın 67. maddesi ile bir ilgisi yoktur. Davacı, avukatının ilerde de açıklayacağımız üzere olayı eksik ve yanlış incelemesinden bu tür bir yanlış doğmuştur.

Davacı, 657 sayılı kanunun 68/B ve 76. maddeleri uyarınca İl Müdürlüklerinin tecrübeli personelimizce takviye edilerek daha çağdaş hale getirilmesini temin maksadıyla adı geçen tecrübesine ve ihtiyaca binaen münhal 2. derece İl Müdür Yardımcısı kadrosuna geçirilmesine ve müktesebi olan 2. derecenin 1. kademesinden maaş ödenmek üzere Elazığ İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'ne İl Müdür Yardımcısı olarak naklen tayin edilmiştir.

Davacı avukatı müvekkilin atamasını, kaynağı belirsiz gazete haberlerine dayanarak toplu kıyım ürünü olarak göstermek istemektedir. Toplu kıyım ifadesi öncelikle sayın mahkemenizi yanıltıcı nitelikte kullanılmıştır. Bilindiği üzere günümüzde bazı gazeteler, gerçek habercilikten çok konunun sansasyonel kısmını gözler önüne sererek ve bilinçsiz okuyucu kitlesini bu şekilde çekerek ekonomik zorluklarını aşmaya çalışmaktadırlar. Bu tür menşei belirsiz, tek yanlı objektif bakış açısından uzak, belli bazı düşüncede bir kaç gazete de çıkan yazılar, mahkemenize delil olarak sunulmuş ve belli bir ön yargı yaratılmak istenmiştir.

Bu tür gazete haberinin ne derece gerçeği yansıttığı şüphelidir ve bu konu her bilinçli gazete okurunun da malumudur.

Davacı avukatı, toplu tayinlerle birlikte Genel Müdürlüğümüzün, eleman almak için gazeteye ilan verdiğini belirtmektedir.

İdare, davacının tayinini, bir kerre daha belirtilerek, İl'in tecrübeli personele olan ihtiyacını gidermek ve seksiyonlarımızın daha çağdaş hale getirilebilmesi amacıyla yapmıştır. Ayrıca kurumumuzun personel ihtiyacı nedeniyle sadece merkez için değil, Türkiye'nin dört bir yanındaki birimlerimizin personele olan ihtiyacını karşılamak amacıyla sınavlar açılmıştır. Görüldüğü üzere davacı avukatının iddiaları ön yargılı bakış açısından doğmaktadır ve kastidir.

Çok önemli toplumsal bir görevi ifa eden Kurumumuz geçmişte yeteneksiz ve

tecrübesiz elemanların elinde kalmışken ve hal böyle iken taşradaki seksiyonlarımıza merkezde iyi eğitim görmüş, yetişmiş, ihtiyaca cevap veren, aynı zamanda öğretici ve eğitici vasıflara da haiz elemanlarca, başıboşluğa terk edilen hallerinden çıkarılarak takviye edilmeye çalışılmıştır.

Taşraya o, bu gitmeyecek peki kim gidecek, oralara kim hizmet verecek? Ben şu konularda ihtisasiaştım ve şu dairede kalmam gerekmektedir diyerek İdarenin taktir hakkını bu fiil davacının kendisi kullanmış olmuyor mu? Bu tür mantık silsilesini anlamak gerçekten mümkün değildir. Bu bakış açısı, İdarenin taktirini kamu yararından ziyade, kendi lehine kullanılmasını istemektedir. Davacı ve avukatı atamaları subjektif bakış açısı içinde hakkaniyetten uzaklaşarak değerlendirmektedirler.

Devlet memuru 657 sayılı yasaya tabidir ve Türkiye'nin dört bir yanında göreviyle ilgili olarak gerektiği zaman hizmet vermek yükümlüdür. Merkez elemanlarının merkezde kalmak istemeleri ve taşraya gitmek istememeleri, bugüne kadar alışılmış ancak, menfaate yönelik istemlerdir. Bu istemleri kamu yararıyla bağdaştırmak gerçekten mümkün değildir. Kamu yararı kamuya yöneliktir ve kamuyu merkezle sınırlandırmak hiçbir mantığa ve özellikle hukuk mantığına sığmaz.

Davacı avukatı müvekkilinin merkez teşkilatına gerçekten faydalı olabilecek niteliklere haiz olduğunu belirtmektedir. O halde bu şahıs gittiği yerde de faydalı olabilecek niteliklere haizdir. O halde davacı kendini yeni görevi için yeterli mi görmüyor, yoksa kendi meziyetlerini çok üstün görerek ben sadece merkezde hizmet yaparım mı diyor? Sosyal Hizmet Uzmanlığı ismi üzerinde, sosyal konuları içeren bir uzmanlıktır ve tüm illerimizde hizmet yapabilecek nitelikleri içerir. Davacı avukatının müvekkiliyle ilgili istemleri ise, sadece müvekkilinin menfaatini koruma prensibinden başka bir şey değildir.

Kamu yararı nerede hizmet vermeyi öncelikle gerektiriyorsa orada hizmet verilir, ki konumuz doğudaki birimlerimizin tecrübeli elemanlara olan ihtiyacıdır. Sosyal hizmet uzmanlarının en iyi görev yapacakları yerlerden birisi de Sosyal Hizmet İl Müdürlükleridir. Davacı da Elazığ Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'ne, İl Sosyal Hizmetler Müdür Yardımcısı olarak atanmıştır. Kamu yararının zedelenmemesi için davacının ille merkezde mi kalması gerekmektedir. Esasen bu atama işlemi ile, İdare kamu yararı kapsamında taktir yetkisini kullanmıştır. Ayrıca, davacı avukatının iddia ettiği gibi, davacının kendisini merkezde faydalı olacak şekilde yetiştirmiş olması, merkezin kendisine taşradan daha çok gereksinim duyacağı, dolayısıyla Taktir Yetkisinin gereksinimlere aykırı olarak kullanılması iddiası ile taktir yetkisinin hukuka aykırı bir biçimde kullanılmasını birbirinden ayırmak gerekir. Taktir yetkisinin gereksinimlere aykırı olarak kullanılması Anayasamızın 125. maddesi gereğince yargısal denetim dışında bırakılmıştır. Dolayısıyla taktir yetkisinin yargısal denetimi taktir yetkisini ortadan kaldıracak bir biçimde kullanılamaz. Dava dilekçesinin özeti davacının merkezde daha faydalı olacağı, merkezin ona daha çok gereksinim duyduğu iddialarına dayanmaktadır ve bu konunun Anayasamızca yargısal denetimi yapılamaz. Ayrıca, bu konunun mahkemeniz önüne getirilmiş olması, Anayasa gereğince idarenin taktir yetkisini ortadan kaldırmaya yönelik bir tasarruf olarak belirlenir. Kaldı ki, idare taktir yetkisini gereksinimlere aykırı olarak da kullanmış değildir, özellikle atama doğudaki illerimizin tecrübeli elemanlara olan gereksinimlerine binaen yapılmıştır. Kurumumuzun işgal etmekte olduğu hiç bir görev birbirinden daha az veya çok önemli değildir. Görev bir bütündür ve çalışanlarına kolektif sorumluluk getirir. Verilen görev yapılan hizmetle ifa edilir. Önemli toplumsal bir görevi ifa eden Kurumumuz bir bütündür ve davacı ile ilgili olarak yapılan atama bunun en açık göstergesidir. Bir hizmeti yok diğerinden daha az önemli görmek ise davacının olaya subjektif bakış açısının kanıtıdır. Doğunun yetenekli elemanlara ihtiyacı vardır. Evet, **davacı yetenekli ve başarılıdır**

ve o nedenle Elazığ'a tayini yapılmıştır. Bu konunun tartışılacak ve gereksiz yorumlara açılacak bir yanı yoktur.

Kaldı ki 657 sayılı yasanın 76. maddesi, Kurumlar görev ve ünvan eşitliği gözetmeksizin, kazanılmış hak dereceleriyle memurları bulundukları kadro derecelerine eşit olarak kurum içinde aynı veya başka yerdeki diğer kadrolara atlayabilirler demektir ve bu maddenin idareye verdiği yetki davacı ve avukatının sınırlandırmaya çalıştığı gibi bağlı bir yetki değildir. Yukarıda açıklandığı üzere ilgilinin ataması 76. madde çerçevesinde ve dolayısıyla kanuna uygun olarak, ayrıca yetenekli elemanlara olan ihtiyaca binaen yapılması dolayısıyla da kamu yararına uygun olarak gerçekleşmiştir.

Adeta reform mahiyetindeki atamalar ile yakın zamana kadar ihmal edilmiş, kendi başlarının çaresine bakma durumunda bırakılmış birimlerimize, merkezde kendini ve görev bilincini ispatlamış personellerimizce taze kan verilmeye çalışılmışken, merkezde de kalmanın kamu yararına daha uygundur diye direten elemanlarımızla karşı karşıya kalmıştır. Atamaları siyasi bir platforma oturtmak gerçekten büyük bir yanlıdır. Hırsızlar, ahlaksızlar, görevini kötüye kullananlar hakkında, soruşturmalara sürecidir. Genel Müdürlüğümüzün bu ifadesi davacı avukatı tarafından 21 Eylül 1989 tarihli Milliyet Gazetesinden alınmıştır. Ve müvekkilinin böyle bir soruşturma geçirmediğini belirtmektedir. Özellikle davacı avukatı bilmelidir ki bu tür bir soruşturma geçiren ve suçlu ispatlanan bir Devlet memuru, Devlet memurluğunda dahi kalamaz ve bu tür suçlar yüz kızartıcı suçlardandır, bırakalım başka yere atamayı, devlet memurluğundan derhal çıkarılır. Davacı avukatı, Genel Müdürlüğümüzün yaptığı tüm atamaların hesabını sorar havada hareket etmektedir ve olayımız davacı Serpil BARAN'ın atamasıyla ilgilidir. Serpil BARAN bir Sosyal Hizmet uzmanıdır, göreviyle ilgili olan ve yukarıda açıklanan kamu yararı ve hizmetin ihtiyacı olan birimlere götürülebilmesi prensibi gereğince, Elazığ İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'ne İl Müdür Yardımcısı olarak atanmıştır. Olay idarenin şahsı Taltifi olarak görülmesi gerekirken, atandığı yeri beğenmeyerek merkezde kalması kamu yararını daha çok sağlayıcı nitelikte yorumlanmış, davacı da kıyım uğramış olarak nitelendirilmiştir. Atanma İdare tarafından açılmış diğer soruşturmalara bir tutularak mahkemenizi menfi yönde etkilenmeye çalışılmıştır. Olay bir devlet memurunun merkezden taşraya atanmasıdır ve taşra teşkilatını güçlendirmeye yöneliktir.

Davacı avukatı, harcırahın tebligat anında veya harekettan 15 gün önce verilmesi gerekmektedir diyerek ve harcırahın tebligattan sonra ve geç verildiğini belirterek, İdarenin harcırahın verilmesinden sonra, 15 günlük mehil süresi hesabını gözönüne almayıp, mustafi sayma işlemine başvurması riski sebebiyle 15 günlük süre içinde göreve başlanmıştır, demiş olmakla olay yorumu açılmıştır. Davacıya göre gecikmiş bir ödeme var ise, bu durumu mahkemenize getirmeden önce, İdaremize karşı ileri sürmesi gerekmez mi idi. Bu kişi İdaremizce çalışmaları takdir edilerek, Elazığ gibi doğuda unutulmuş bir ile, oradaki birimlerimizin daha çağdaş hale getirilebilmesi için tayin edilmiştir. Sırf doğuya gitmemek için idaremiz işleyişinde kendince gördüğü aksaklıkları bekletip, mahkemeniz önüne dava sebebi olarak getirmesi ilginçtir. Bu olay, idare ve ilgili arasında kolayca halledilebilecek bir hususken bekletilmiştir. Kaldı ki, davacı yasal süresinde görevine başlamıştır ve ortada bu konuda herhangi bir ihtilaf unsuru kalmamıştır.

Davacı avukatı, 21.10.1989 tarihli atanma bilgisinin müvekkiline bildirildiği, bu bilgi yazısı ekinde, atama kararname, maaş nakil ilmuhaberi ve yolluk bordroları bulunmadığını bildirmektedir.

Davacı, Genel Müdürlüğümüzün teklifi ve Genel Müdürlüğümüzün bağlı bulunduğu Bakanlığın 20.10.1989 tarihli oluru ile atanmıştır. Davacı avukatının olması gerektiğini ileri sürdüğü belgeler kişiye tebliğ edilmez. Zira, bu belgeler Kurumun iç işi ile ilgilidir.

Davacının istemi halinde atamaya ilgili bilgilere haiz belge ilgiliye verilebilir. Bu nedenle atama işleminin usule uygun olarak gerçekleşmiştir.

Maaş nakil ilmuhaberi, personel hareket onayındaki bilgileri içeren atama emri, ilgili birimlerimize gönderilmiştir.

Davacı avukatı, müvekkilinin Ankara'da atamadan önce yaşlı anne babası ile ikamet ettiğini, atama nedeniyle aile parçalanmasının sözkonusu olduğunu belirtmektedir.

657 sayılı yasanın 72. maddesinin 2. maddesi aile birimini muhafaza etmek bakımından; eş durumu gözönünde bulundurulur demektir. Görüldüğü üzere 72. madde aile bütünlüğünü eşler açısından nazara almıştır ve bunu açıkça lafzi, ifadesi ile eş durumu olarak belirtmiştir. Dolayısıyla, davacının 72. madde açısından bu eş durumu sözkonusu olmadığından sözkonusu atama açısından aile bütünlüğü kanun gereğince bozulmamıştır.

Görüldüğü üzere davacı avukatının iddiaları sübut bulmamıştır. Zira, atama işlemi yukarıda açıklandığı üzere kanuna ve kamu yararına uygun olarak gerçekleşmiştir. Ayrıca, taktir yetkisinin gereksinimlere uygun olarak kullanılıp kullanılmadığının Anayasa gereğince yargısal denetimi yapılamaz. Kaldı ki, taktir yetkisi açıklandığı üzere gereksinimlere dolayısıyla kamu yararına ve kanuna uygun olarak kullanılmıştır.

KANITLAR : Anayasa, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 2828 sayılı Kanun, İ.Y.U.K., vesair ilgili mevzuat.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan nedenler ile İdari kararın iptali davasının reddini, yargılama giderlerinin ve ücreti vekaletin davacı üzerinde bırakılmasını saygılarımla vekaleten diler ve arz ederim.

Davalı

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili
Av. Yasemin DENGİZ

ANKARA NÖBETÇİ
İDARİ MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI
Kanalıyla

MALATYA İDARİ MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

SAYI : 188

EKİ : 1 Tbl. 2.

23.1.1990

YANIT VEREN DAVACI : Serpil BARAN

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN

DAVALI : ŞHÇEK Genel Müdürlüğü

VEKİLİ : Av. Yasemin DENGİZ

T. TARİHİ : 8.1.1990u

KONU : Davalı idarenin yanıtlarına ilişkin açıklamamızdır.

AÇIKLAMA : Davalı idare, dava dilekçemize verdikleri yanıtta öz olarak, müvekkilin olağanüstü başarılı bir eleman olduğunu, bu nedenle de Elazığ'a atandığını ifade etmektedirler. yanıtlarının üçüncü sayfasında:

"... evet, davacı yetenekli ve başarılıdır, o nedenle Elazığ'a tayini

yapılmıştır. Bu konunun tartışılacak ve gereksiz yorumlara açılacak bir yanı yoktur."

demektedirler. Bu açıklama müvekkilinin niteliklerini göstermesi yönünden son derece önemlidir. Ancak, müvekkilin yeteneklerinin idarece kullanılış ve değerlendiriliş biçiminin hukuk alanında her zaman tartışılması olanaklıdır. Çünkü hukuk, idarenin özellikle yetenekli elemanları, yetenekleri doğrultusunda en fazla yararlı olanakları alanlarda değerlendirmeyi emreder. Bu emrin kaynağı, idare hukukunda kamu hizmetlerinin yararlılık amacı ilkesiyle karşımıza çıkar. Müvekkil yönünden olaya baktığımızda, müvekkilin hizmetinden yararlanılacak alanın, geniş alanlar olduğu görülecektir. Dava dilekçemizde de ifade ettiğimiz gibi müvekkil Genel Müdürlük Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığı'nda Şube Müdürü olarak görev yapmakta iken Elazığ'a İl Müdür Yardımcısı olarak atanmıştır. Müvekkilin ilk görev alanı, ülke düzeyinde tüm Özel ve Kamu Kurum ve kuruluşları tarafından açılan Kreş ve Gündüz Bakımevlerinin açılış, işleyiş, denetimlerine ilişkin hizmet yürütmektedir. Bu hizmeti yöneltildiği alan ve bu alandaki müvekkilin idarece kabul edilen başarısı dikkate alınırsa, müvekkil gibi bir elemanın, geniş bir alanda daratılmış bir alana gönderilmesi ancak, hizmetin verimliliğinin % 2 oranına düşürülmesi demektir. Çünkü müvekkilin şu anda atandığı ildeki görevi müdür yardımcılığı görevidir. Elazığ'da daha önce müdür yardımcılığı kadrosu kurulmamıştır. Çünkü bu alanda bir hizmete gereksinim yoktur. Ayrıca ilde, Harput Çocuk Yuvası ve Yetiştirme Yurdu olmak üzere iki kuruluş vardır ve bu kuruluşların yöneticileri ve üç Sosyal Hizmet Uzmanı bulunmaktadır. Bu kurum, bu kadro ile Sosyal Hizmet Uzmanına da gereksinim duymamaktadır. Ayrıca Elazığ İl Müdürlüğü hizmeti düzenli sunmuş, sorunsuz ve başarılı bir bölge olarak tanınmaktadır. Şu anda müvekkil, yalnızca sıradan yazışma işleriyle görevli konumdadır. Burada kendisine verilen görevin içerik ve alanı, onun verimliliğinden idarenin yararlanmasının olanaklarını yoketmektedir. Bütün bu nedenlerle biz, idarenin bu konudaki yanıtlarını haklı bulamıyoruz.

İdare yanıtlarında:

"... çok önemli toplumsal bir görevi ifa eden kurumumuz, geçmişte yeteneksiz ve tecrübesiz elemanların elinde kalmışken ve hal böyle iken taşradaki seksiyonlarımıza, merkezde iyi eğitim görmüş, yetişmiş, ihtiyaca cevap veren aynı zamanda öğretici ve eğitici vasıflara da haiz elemanlarca başıboşluğa terk edilen hallerinden çıkarılarak takviye edilmeye çalışılmıştır."

diyerek, genel bir niteleme ile savunma geliştirmektedir. Bu savunma yönünden de olayımıza baktığımızda, Elazığ İl Müdürlüğü'ne bu tür olumsuzlukların yüklemenin koşullarının olmadığı inancındayız. Özellikle il müdürü ve kurum müdürleri müvekkilinin izlenimlerine göre deneyimli ve başarılı insanlardır. Genç kadrolar ise, öncelikli genç olmanın şevkine sahiptirler. Deneyimli önderlikler, onları her zaman daha verimli olmaya yöneltir. Kaldı ki, müvekkilin olumlu vasıfları, yukarıda da ifade etmeye çalıştığımız gibi daha geniş kadroları yönlendirebilecek niteliktedir.

Dava dilekçemizde, müvekkilin taşraya gitmek istemediği yolunda hiç bir ifade yer almadığı halde, idare yanıtlarında, müvekkilin böylesi bir düşünceye sahip olduğu izlenimi verecek açıklamalar geliştirmiştir. Sorumluluk duygusuna sahip her insan gibi müvekkil de yurdunun her yerinde görev yapmaya hazırdır. Fakat bu anlayış, kendi başına bireylerin görev alanlarını seçmede geri kalmış bölgeleri üstün tutmalarını gerektirmez. Çünkü kamu görevinde, öncelikle gözetilen, personelin yetenekleri, bilgi düzeyi ve bu bilgilerin en fazla yararlılığı olacağı alanların seçimidir. Örneğin, bugün Ankara'da herhangi bir kurumda Genel Müdürlük görevine atanmış olan kişi, "Ben köy muhtarlığında daha verimli olurum. Çünkü köylülük alanlarında halka hizmet etmek

istiyorum" gibi bir savla ortaya çıksa, doğal olarak onu bu göreve atamış olan idareciler, bu savın karşısında olacaklardır. Bu nedenle biz idarenin bu savunmalarında da hukuka ve hakka uygunluk göremiyoruz.

Davalı idare, işlemde takdir yetkisi kullanıldığını, bu yetkinin de yargısal denetim dışında bırakıldığını savunmaktadırlar. Bilindiği gibi bu maddenin (125. madde) 4. fıkrasında:

"... yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin HUKUKA UYGUNLUĞUNUN DENETİMİ İLE SINIRLIDIR. Yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekli ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde, veya takdir yetkisini kaldırarak biçimde yargı kararı verilemez..."

denilmektedir. Davalı İdare Anayasa'nın 125. maddesindeki gerçeği, göz ardı edip paragrafı ikiye bölerek ve ikinci bölümdeki açıklamayı tek başına irdeleyerek sonuca varmaktadır. Oysa böylesi bir değerlendirme öncelikle idari eylem ve işlemler üzerindeki hukuksal denetimi yok saymak olur. Bilindiği gibi 125. maddenin 1. fıkrasında:

"İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır" hükmü bulunmaktadır. Takdir yetkisinin sınırı da hukuktur. Yasalardır. Bu konudaki emsal kararları dava dilekçemizde sunmuştuk. Kaldı ki, uygulamanın içinde olan İdare Mahkemelerine, bilinen bir gerçeği bir kez daha söylemek haksızlık olabilir. Bu madde de sözedilen gerçeği, hukuk aynasında irdelemeliyiz. Aksi halde öznel davranış oluruz. Bu maddede ifade olunmak istenilen düşünce:

"... yargı organlarının idare yerine geçerek karar alamaması, bir başka deyimle, idari, işlem ve eylem niteliğinde yargı kararı verememesidir" (Gerekçeli Anayasa sayfa: 130)

Davalı idarenin bir başka savunması da olayın, toplu atamaların bir parçası olmadığı ve bu atamalara kıyım demenin olanaksız olduğu yolundaki savıdır. Bu konudaki savı, mahkemeniz elbette takdir edecektir. Bu konuda, idarenin "Menşei belirsiz gazete haberi olarak" nitelediği gazete haberleri gerçeği anlatmaya yetecek durumdadır. Çünkü sunduğumuz gazeteler, kendi alanında ağır başlılığıyla tanınmış gazetelerdir. Gazetelerde yer alan haberlerin büyük çoğunluğunda yer alan açıklamalar işe bizzat davalı idare yetkililerince yapılmış açıklamalardır. Davamızın yargı önünde olduğu bir aşamada da sürdürülen bu açıklamalar karşısında müvekkiller savunmasız bırakılmış durumdadırlar. Basına yansıyan, kurumdaki kimi aksamlar ve görevlilerin kimi yanlışlıkları gerçek olabilir. Ancak bu gerçek, bir genelleme ile sunulmaz. Çünkü idare çalışanını korumakla görevlidir. Bir soruşturma tamamlanmadan ve bu soruşturmaya ilişkin suçluluk kesinleşmeden yapılan açıklama bütün bir kurumu zan altında bırakır. Yeni bir yönetici, eski yönetimin uygulamalarını beyanmayabilir. Yeni ve daha iyi olanı (kendince), uygulamak isteyebilir. Fakat bu işlemler, idare ilkeleri içinde ve hukuka uygunluk süzgecinden geçirilerek gerçekleştirilirse haksızlığa ve acıya neden olmaz. Olayımızda ne yazık ki, işlem hak ve hukukun temel ilkeleri gözardı edilerek kurulmuştur.

Davalı idare, müvekkile personel onayı ve maaş nakli ilmuhaberi ile yolluk bordrlarının verilmemesine ilişkin açıklamalarımızı "gereksiz" bulmaktadır. Oysa sözünü ettiğimiz belgeler, atama işlemini tamamlayan ve müvekkilinin görevden ayrılmasının koşullarını doğuran belgelerdir. Bu nedenle de işlemin, şekil şartları arasındadır.

Müvekkilimizin ailesine ilişkin "parçalanma" olarak nitelediğimiz durum, idarece müvekkilin evli olmadığı savıyla karşılanmak istenmiştir. Biz bu konuyu dilekçemizde açıkca belirtmiştik. Bilindiği gibi Anayasa'nın 41. maddesi Ailenin Korunması başlığını taşımaktadır. Burada kast olunan, yalnızca karı ve koca değildir. Gerekçede açıkca aile "ahlaki bir çevre, ... yardımlaşma ve şevkat kaynağı, millet hayatı bakımından kutsal bir

temel..." olarak nitelendirilmiştir. Bu temeller ve yaşadığımız hayatın özel gerçeği, idarenin işlemlerini ortaya çıkarmaktadır. Müvekkil Ankara'da, bekar oluşu nedeniyle ailesi ile oturmaktadır. Bu durum, onu manen doyurduğu gibi, maddi konumu yönünden de onun için bir destektir. Elbette müvekkil yönünden korunacak bir evlilik birliği yoktur. Ancak korunması gereken aile birliğidir. Daha da önemli olarak, yukarıda da vurguladığımız gibi, bizim bu konuya değinmemiz, bu koşulların, müvekkilin verimliliğini arttıran bir etkin olmasının dikkate alınması istemimizi beslemektedir. Ayrıca deneyli ve üretken olma isteğini taşıyan her idare, yazılı yasalarla, hayat yasalarını birlikte değerlendirerek işlem kurma çabasında olmalıdır.

Davalı idarenin işlemini 657 Sayılı Yasa'nın 67.maddesine aykırılığı savunma dilekçemizde sehven değinilmiştir. Ancak idarenin işlemi 68/B'ye göre yaptığı yolundaki açıklama, savunmalarımızı değiştirecek bir nitelik taşımamaktadır. Çünkü işlemimizde sakatlığını ileri sürdüğümüz olgu, takdir yetkisinin kullanılmasındaki hukuka aykırılıktır.

Bu konuda açılmış olan davaların bir bölümünde, takdir yetkisi tartışılarak yürütmeyi durdurma kararları verilmeye başlanılmıştır. Örneğin, Ankara Yenimahalle 50. Yıl Yetiştirme Yurdunda öğretmen olarak görev yapmakta iken, Kahramanmaraş Yetiştirme Yurdu öğretmenliğine atanmış olan aslan hakkında Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi ekte sunduğumuz yürütmeyi durdurma kararını vermiş bulunmaktadır. Eskişehir İl Müdürü iken Aydın'a atanmış olan Muhittin Kozanlı ve Zonguldak İl Müdürü iken Kayseri'ye Yuva Müdürü olarak atanmış olan Şahin Koç hakkında da, Samsun İdare Mahkemesi yürütmeyi durdurma kararı vermiştir. Bu kararlar, savlarımızın doğruluğunu ortaya çıkarmaktadır.

Davalı idare yanıtlarında, avukat olarak kişiliğime yönelik kimi değerlendirmeler yapmakta ve suçlamalar geliştirmektedir. Bu tutum, bir meslektaşımın imzası ile sunulduğundan ve davanın yargısal tartışma sınırını aştığından, yanıt dilekçemde bu suçlama ve savları gündeme getirmiyorum. Çünkü böylesi bir tartışmaya avukatlık yasası da, meslek kuralları da elvermemektedir. Bu tartışmanın yargılanma ortamı Baromuzdur.

İSTEM SONUCU : Yukarıda açıkladığım nedenlerle, davalı idarenin konu, neden, amaç ve yetki yönlerinden sakat olan işleminin iptaline karar verilmesini saygı ile dilerim.

Serpil BARAN Vekili
Av. Şenel SARIHAN

ANKARA NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ ELİ İLE MALATYA İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO : 1989/920

DAVAYA İKİNCİ SAVUNMASINI

VEREN (DAVALI)

VEKİLİ

DAVACI

VEKİLİ

T. TARİHİ

T. KONUSU

: Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel
Müdürlüğü ANKARA
: Av. Yasemin DENGİZ
Anafartalar Cad. No: 70 Ulus/ANKARA
: Serpil BARAN
: Av. Şenel SARIHAN
: 23.1.1990
: Mahkemenizde yukarıda yazılı dosya esas nosuna
kayden görülmekte olan davaya karşı ikinci
savunmamızdır.

İKİNCİ CEVAPLARIMIZ : Davacı tarafın verdiği, 1. savunmamıza cevap dilekçesinde; savunmamızda davacının başarılı olduğunu ve ona olan ihtiyacı ifade eden cümlemiz bölünerek incelenmiştir.

Cümlenin başlangıcı: "Doğunun, yetenekli elemanlara ihtiyacı vardır. (Devamla) Evet, davacı yetenekli ve başarılıdır. Ve o nedenle Elazığ'a tayini yapılmıştır. Bu konunun tartışılacak ve gereksiz yorumlara açılacak bir yanı yoktur." Şeklindedir.

İdaremiz, davacının Tecrübeli ve yetenekli olduğunun aksini hiçbir zaman iddia etmemiştir. Bilakis bunu kabul ederek tecrübesi ve yetenekleri nedeniyle, kamu yararı çerçevesinde ve hizmetin gerekli olan birimlere götürülebilmesi amacıyla dayanarak, Doğu'daki birimlerimizin vasıflı personelimizce takviye edilerek daha çağdaş hale getirilebilmelerini temin maksadıyla atamasını yapmıştır.

Tabiidirki, Taşranın takviyesi, merkezde belli bir tecrübe kazanmış eğitici ve yönlendirici vasıflara haiz yetenekli personellerimizce yapıldığı taktirde ancak hizmetin gereği ve dolayısıyla kamu yararı gerçekleşmiş olur. Bizim, İdare olarak davacının tecrübesinden herhangi bir kuşumuz ve endişemiz yoktur ve bu nedenle de İdare olarak bizce hizmetin gereği ve kamu yararı gerçekleşmiştir. Ve davacı İdarece en yararlı olacağı bölgede istihdam edilmiştir. Bunun aksini iddia etmek davacının tecrübesinden şüpheli ve beraberinde getirir.

Taşranın tecrübeli elemana olan gereksinimi ve çağdaş duruma geçme özlemi Devletinde Kamuoyunun da bilgisindedir. Bu açık gerçeğin öznel ispatının aranması ve bu ispat aranırken de, merkezde daha faydalı olurum gibi şahıs menfaatlerinin ön planda tutulması şaşırtıcı olmaktan öte üzücüdür. Kurumumuz, kimsesizleri, özellikle kimsesiz çocukları himayesinde gözetiminde bakımı altında zor şartlarda tutmaya çalışırken ve bu konuda kapasitesini arttırma çalışmaları içindeyken, **bilgi ve becerilerine inandığımız personellerimizin, bu toplumsal ve gerçekten hassas görevlerini, kendi şahsi terazileriyle ölçmeye kalkmaları, İdareimizi yıpratmaktadır.**

Mahkemenizce de açıkça görüleceği üzere, dava dilekçesinde ve İdaremizin savunmasına verilen cevap dilekçesinde AÇIKÇA tartışılan, davacının hizmetine merkezde mi yoksa yeni görev yerinde mi daha çok gereksinim duyulduğu konusudur. Bu konuyu savın mahkemenize detayları ile aşağıda açıklayacağız.

Özellikle İl Müdürü ve kurum müdürleri müvekkilin izlenimlerine göre deneyimli ve başarılı insanlardır. Genç kadrolar ise öncelikle genç olmanın şevkine sahiptirler. Deneyimli önderlikleri onları her zaman daha verimli olmaya yöneliktir.

Bu satırlar davacı tarafından 1. savunmamıza cevap dilekçesinden alınmıştır.

Davacı taraf İdarenin yerine geçmiş, Taktir Yetkisini bir fiil kamu menfaatlerine yönelik olarak değil, kendi subjektif kıstasları ile değerlendirmektedir. Dolayısıyla, ona göre Elazığ'daki personel Elazığ'a yeterlidir. O halde Elazığ'da bulunan ve kendisinin atandığı MÜNHAL İL MÜDÜR YARDIMCILIĞI kadrosunu nasıl açıklayacaklar. Davacı tarafın anlayışına göre düşünürsek, zaten Elazığ ilindeki birimlerimizin öyle bir kadroya da ihtiyacı yoktur. Gerçekten bu mantık silsilesi öznel işlemektedir. Hangi bakış açısıyla da bakılsa öyle görüleceği açıktır.

Hak ve Hukuk anlayışını destekleyen her tecrübeli personel ise, ihtiyacın varlığına inanarak ve görevin büyüklüğüne, önemine kendi ferdî görüşleriyle değil, o yöredeki sade vatandaşın görüşüyle bakarak atanmasındaki amacı anlıyacağı yadsınamiyacak bir gerçektir.

Hiçbir görev hiçbir görevlinin uhdesinde değildir. Tecrübe ihtiyacı olan yerlere kaydırılabilmesi için kazanılan bir hassastır. Dava konusu atama Elazığ iline yapıldığına

göre, davacı merkezdeki tecrübe ve bilgisini yetkili İdareci olarak bir fiil kullanma olanağını elde etmiştir.

Devamla;

Kaldı ki, müvekkilin olumlu vasıfları, yukarıda da ifade etmeye çalıştığımız gibi daha geniş kadroları yönlendirebilecek niteliktedir.

Denilerek, davacı taraf İdarenin Taktir Yetkisini kendi öznel ölçütleriyle değerlendirmeye devam etmektedir. İdarenin Taktir Yetkisi ancak, yapılan işlemin hukuka ve kamu menfaatine uygun olmadığı hallerde sınırlandırılabilir. Söz konusu atamada, davacı taraf İdaremiz Taktir Yetkisini kendi menfaatlerine uygun olmaması nedeniyle sınırlamakta, kendi menfaatlerini kamu menfaatinin üstün tutmaktadır. Kendine büyük alanlarda gereksinimin duyulduğunu iddia etmektedir. Öncelikle İdarenin gereksinimlerine yönelik atamaları açıkça yargı denetimi dışında bırakılmıştır ve Anayasa'nın 125. maddesi, 1. savunmamıza verilen cevapta iddia edildiği gibi bölünerek incelenmiş değildir.

Anayasa'nın 125. maddesi, İdarenin hertürlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır.

"Yargı yetkisi İdare eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. Yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak idari eylem ve işlem niteliğinde veya Taktir Yetkisini kaldırılacak biçimde yargı kararı verilmez" hükmü yer almaktadır.

Dolayısıyla İdare kanuna ve kamu yararına uygun bir İdari işlem tesis ettikten sonra, dava dilekçesinde belirtildiği gibi bu işlemin İdarenin gereksinimlerine uygun olarak tesis edilip edilmediğinin yargısal denetimi yapılamaz. Yani mahkeme İdari kararın, İdarenin gereksinimlerine uygun olarak verilip verilmediğine karar veremez. Dava dilekçesine karşı verdiğimiz, 1. savunmamızda da belirttiğimiz gibi, İdari işlemin, İdarenin gereksinimlerine aykırı olarak tesis edildiğine, davacıya merkezde İdarenin daha çok gereksinim duyacağı konusuna dayandırılmaktadır. Bu kanunun 125. maddesi gereğince yargısal denetimi yapılamaz. (*)

Kaldı ki, İdaremiz gereksinimlere de aykırı bir işlem tesis etmemiş, bilakis atama ihtiyaca binaen, İl Müdürlüklerinin tecrübeli personelimizce takviye edilerek daha çağdaş hale getirilmesini temin maksadıyla yapılmıştır.

Davacının ataması Hukuka uygun olarak gerçekleşmiş ve 657 sayılı yasanın 68/B maddesi gereğince yapılmıştır. Davacının emekli müktesebi, 3. derecenin 2. kademesi olmasına rağmen, davacı hak kaybına uğrattırılmadan şube müdürlüğünde almakta olduğu 2. derecenin 1. kademesinden maaş almak üzere atanmıştır. Bununla birlikte, Elazığ İl Olağanüstü Hal Bölge Valiliği kapsamında olması nedeniyle, davacı Olağanüstü Hal Bölge Valiliği İhdası Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin personel ve mali hükümleri belirleyen 5. maddesi gereğince ek tazminattan faydalanmaktadır.

Cevaba cevap dilekçesinde aynen,

Sorumluluk duygusuna sahip her insan gibi müvekkilde yurdunun her yerinde görev yapmaya hazır. Fakat bu anlayışı kendi başına bireylerin görev alanlarını seçmede geri kalmış bölgeleri üstün tutmalarını gerektirmez.

denmektedir. Görüldüğü üzere, İdarenin Taktir Yetkisinden ve bağlı yetkisinden daha ötede, İdare personelinin, görev alanlarını seçmede geri kalmış bölgeleri üstün tutmalarını gerektirmez denilerek İdarenin taktir yetkisi bu sefer tamamen ortadan kaldırılmış, bireylerin görev alanlarını seçmede, bir yerde kendi tercihlerinin rol oynayacağına kadar vardiirılmıştır. Öncelikle ferdin geri kalmış bölgeleri üstün tutup tutmamalarına bakmaksızın bir fiil Devlet, geri kalmış olan mahrumiyet bölgelerini

geliştirmek amacıyla, özel kanunlar çıkarmış, bu bölgelere kalifiye elemanların yolluyarak desteklemiş ve bu elemanlara, mahrumiyet zammı, yüksek ücret, teşvik primi, vergi indirimi gibi uygulamalarla desteklemektedir.

Ayrıca, en yüksek Devlet memuru aylığının (Ek gösterge dahil) % 30'una kadar belirlenecek tazminat ek olarak ödemektedir. bu tazminat herhangi bir vergiye de ilgili kararname gereğince tabi tutulmaz, Görüldüğü üzere davacının, kazanılmış haklarında, şube müdürüyken 657 sayılı yasanın 68/B bendine göre aldığı aylığında bir değişme olmadığı gibi, Elazığ ilinin Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinde bulunması nedeniyle ekstra tazminattan da yararlanmaktadır.

Aile durumuna gelince, davacı Devlet memuru olması nedeniyle 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabidir. Anılan kanun, aileyi eş durumu açısından ele almıştır. Bu kanunun 72. maddesinin 2. bendinde, "yeniden veya yer değiştirme suretiyle yapılacak atamalarda, aile birimini muhafaza etmek bakımından kurumlar arasında gerekli koordinasyon sağlanarak eş ve sağlık durumları gözönünde bulundurulur." hükmü yer almakta, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun aile durumunu açıkça eş durumu olarak ele aldığı görülmektedir.

Davacı tarafın cevabında,

"Bu konuda açılmış olan davaların bir bölümünde, Taktir Yetkisi tartışılarak yürütmeyi durdurma kararları verilmeye başlanmıştır" denilmektedir.

İlhan ASLAN Hakkında, Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi'nin verdiği yürütmeyi durdurma kararı açıkça, davalı idare tarafından eş durumu dikkate alınmayarak, gerekli koordinasyon sağlanmadığına ilişkindir.

Dolayısıyla yürütmeyi durdurma kararı, eş durumu nazara alınması nedeniyle verilmiştir. Ayrıca, özellikle ifade etmek gerekir ki, taşra teşkilatımızın güçlendirilmesine yönelik İdaremiz atamalarını beğenmeyerek, atamayı kendi lehine döndürmeye çalışan personelimizce açılan bu tür davalarda, eş durumlarının dışında Yürütmeyi durdurma isteminin reddine karar verilmiştir. Örnekleri ekte sunulmuştur.

Muhittin KOZALI ile ilgili olarak Aydın İdare Mahkemesi, DAVACI TARAFIN İDDİALARININ AKSİNE YÜRÜTMİYİ DURDURMA İSTEMİNİN REDDİNE karar vermiştir.

İdaremiz, geleceğin teminatı olan çocuklarımızın en iyi şartlarda yetişmeleri amacıyla tecrübeli elemanlarımızca ihtiyaç duyulan bölgelerimiz takviye edilmiş ve bu konu çok yanlış yönlendirilmeye çalışılmıştır.

Yine davacı tarafın cevabında, davacının atamasının genelleme yapılarak savunulduğu iddia edilmiştir. Bu son derece doğaldır. Zira; dava dilekçesinde İdaremizin tüm atamalarının hesabını sorar bir tutum söz konusudur ve bu konuda savunma hakkımızın doğduğunu hiçbir hukukçu yadsıyamaz.

Davacı tarafın diğer iddialarına 1. cevabımızda yer verilmiş olup, bu cevabımızda değinilmemiştir.

Görüldüğü üzere davacı tarafın iddiaları sübut bulmamıştır. Zira; atama işlemi yukarıda açıklandığı üzere kanuna ve kamu yararına uygun olarak gerçekleşmiştir. Ayrıca, taktir yetkisi açıklandığı üzere gereksinimlere dolayısıyla kamu yararına ve kanuna uygun olarak kullanılmıştır.

KANITLAR : Anayasa, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 2828 sayılı Kanun, İ.Y.U.K., vesair ilgili mevzuat.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan nedenler ile İdare kararın iptali davasının reddini, yargılama giderlerinin ve ücreti vekaletin davacı üzerinde bırakılmasını saygılarımla vekaleten diler ve arz ederim.

Davalı

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili Av. Yasemin DENGİZ

İDARE MAHKEMESİ

Esas No : 1989/920

Karar No : 1990/301

DAVACI : Serpil BARAN-Elazığ İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğü-ELAZIĞ
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN-Ankara Barosu Avukatlarından
DAVALI : T.C. Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü ANKARA

VEKİLİ : Av. Yasemin DENGİZ
Anafartalar Caddesi No: 70 Ulus/ANKARA

Davanın Özeti : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında şube müdürü olarak görev yapmaktayken Elazığ Sosyal Hizmetler Müdürlüğüne il müdür yardımcısı olarak atanmasına ilişkin 20.10.1989 gün ve 6769 sayılı davalı idare işleminin, taktir yetkisinin haklı bir nedene dayanmaksızın ve kamu yararı gözetilmeksizin kullanıldığı ileri sürülerek iptali ve bu işlem nedeniyle doğacak olan maddi zararın tazmini isteminden ibarettir.

SAVUNMANIN ÖZET : Davacının görevinde kazandığı tecrübe ve başarısı dikkate alınarak ihtiyaç nedeniyle Elazığ'a atandığı, herhangi bir maddi kaybı bulunmadığı belirtilerek davanın reddi gerekeceği savunulmuştur.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Malatya İdare Mahkemesince gereği düşünüldü:

Dava, davacının Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında Şube Müdürü olarak görevli iken Elazığ Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'ne il müdür yardımcısı olarak atanmasına ilişkin 20.10.1989 gün ve 6769 sayılı davalı idare işleminin iptali istemiyle açılmıştır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 76. maddesinde, kurumların görev ve ünvan eşitliği gözetmeden kazanılmış hak aylık dereceleriyle memurları bulundukları kadro derecelerine eşit veya 68. maddedeki esaslar çerçevesinde daha üst, kurum içinde aynı veya başka yerlerdeki diğer kadrolara naklen atayabilecekleri hükme bağlanmıştır.

Görüldüğü gibi anılan madde idarelere personelin nakli konusunda taktir yetkisi tanımaktadır. Ancak bu taktir yetkisinin mutlak ve sınırsız olmadığı, kamu yararı ve hizmet gereği ilkeleri içinde kullanılabileceği de tabiidir.

Diğer bir deyişle idareler, kamu personelinin görev ve yerlerini değiştirmek konusunda tesis ettikleri işlemleri kamu yararı ve hizmet gereği açısından hukuken kabul edilebilecek ciddi ve geçerli nedenlere dayandırmak zorundadırlar.

Bakılan davada, davacının Ankara'da görevli iken, il müdürlüklerinin tecrübeli personel ile takviye edilerek daha çağdaş hale getirilmesi amacıyla Elazığ'a il müdür yardımcısı olarak atandığı anlaşılmıştır.

Her ne kadar davalı idarece, dava konusu işlemin gerekçesi olarak, davacının başarılı ve tecrübeli bir personel olması ve Elazığ İl Müdürlüğü'nün ihtiyaç gösterilmişse de, dosyada mevcut bilgi ve belgelerden görüldüğü eğitim ve yönetildiği alan itibarıyla ülke düzeyinde tüm özel ve kamu kuruluşlarına ait kreş ve gündüz bakım evlerine ilişkin hizmetleri yürütebilecek nitelik ve yeterlikte bulunduğu açıklanamadığı gibi, Elazığ İl Müdürlüğü'nün ihtiyacının ne suretle

saptandığının da belirtilmediği görüldüğünden, davalı idareye yasalarla tanınan taktir yetkisinin kamu yararı ve hizmet gereği ilkelerine uygun olarak kullanılmadığı sonucuna varılmış olup, dava konusu işlem bu haliyle mevzuata aykırı bulunmuştur.

Öte yandan, davacının söz konusu işlem nedeniyle uğradığı maddi zararın da kendisine ödenmesi Anayasanın 125. maddesi hükmü gereğidir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu atama işleminin iptaline, davacının Elazığ'daki görevi ile önceki görevi nedeniyle maaşları arasında oluşan farkın hesaplanarak davalı idarece kendisine ödenmesine aşağıda dökümü yazılı yargılama giderlerinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, davanın açıldığı tarihte yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 60.000.-TL. avukatlık ücretin davalı idare alınarak davacıya verilmesine, artan posta ücretinin istendiğinde davacıya iadesine 29.3.1990 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

BAŞKAN
Murat CEBECİ

ÜYE
Seval KIRKLAR

ÜYE
Gülen AYDINOĞLU

**DANIŞTAY BAŞKANLIĞI'NA SUNULMAK ÜZERE
ANKARA NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ ELİ İLE
MALATYA İDARE MAHKEMESİ'NE**

DOSYA NO : 1989/920 E.

1990/301 K.

TEMYİZ EDEN

(DAVALI) : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü
ANKARA

VEKİLİ : Av. Yasemin DENGİZ, Anafartalar Caddesi No: 70 Ulus/ANKARA

DAVALI : Serpil BARAN

VEKİLİ : Av. Şenâl SARIHAN

T. TARİHİ : 30.4.1990

T. KONUSU : Malatya İdare Mahkemesi'nin yukarıda esas ve karar nosu yazılı ilamın İ.Y.U.K. 52. md. uyarınca yürütülmesinin (infazının) durdurulması ile anılan kararın bozulması istemidir.

TEMYİZ NEDENLERİMİZ : 1) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 76. maddesinde, kurumların görev ve ünvan eşitliği gözetilmeden kazanılmış hak aylık dereceleriyle memurları bulundukları kadro derecelerine eşit veya 68. maddedeki esaslar çerçevesinde üst, kurum içinde aynı veya başka yerlerdeki diğer kadrolara naklen atayabilecekleri hükme bağlanmıştır.

Anılan maddenin İdaremize tanıdığı taktir yetkisi doğrultusunda ve kamu yararı ve hizmet gereği ilkeleri içinde davacının ataması, Elazığ İl Sosyal Hizmetler Müdür Yardımcısı olarak yapılmıştır.

Söz konusu atama hukuken kabul edilebilecek ciddi ve geçerli nedenleri kapsayarak yapılmıştır.

İdaremize göre atamadaki kamu yararı kimsesiz ve İdaremizce korunma altına alınan yavruların, gençlerin ve yaşlıların kamuoyuncada malum menfaatleridir. Kimse-sizleri barındırmak ve onlara gelecek kazandırmak kamu menfaatinin odak noktasıdır.

İdaremize göre atamadaki hukuken geçerli sebepler, günümüzde o denli açık ve toplumun vicdanında para olan bu kimsesizleri topluma kazandırmanın bilinçlendirmenin ta kendisidir.

İdaremize göre hizmet, taşra için yönlendirilme ve bilinçlendirilme, dolayısıyla tec-

rübeli elemama olan ihtiyaç hususunda o denli açlık çekilmektedir ki, bu açlık sözkonusu atamayla davacının atandığı Elazığ İl ile ilgili olarak ivedilikle giderilmek istenmiştir.

Yine İdaremize göre, sözkonusu atama açısından, hizmet merkezken kumanda edilerek verilme konumundan çıkarılarak davacının tecrübeli ve ehil-işlevlerine açılmıştır.

Ve de atama öncelikle ve özellikle bu korunmaya muhtaç insanların, kanun önünde eşit olduklarının bilincinde gerçek insanlar haline getirilmesi, şuurlandırılması ve onları insan olduklarının bilincinde yönlendirebilecek yeti ve yetki sahibi personel olan davacıyı kazandırabilmek amacıyla yapılmıştır.

İdaremizin gerçeği açıklandığı üzere kamuoyunun gözleri önünde fiilen yaşanmaktadır. Tecrübeli elemama olan gereksinimimiz açıktır ve herkesçe bilinmektedir. Fiilen yaşanan bu gerçek, yoktur olarak kabul görmüş ve fiilen yaşanan gerçek hukuki platformda yoktur hükmüne bağlanmıştır.

Davacı tecrübelidir. Bu konu İdaremizce de böyle kabul gördüğünden, 1983'te ancak Genel Müdürlük olan ve özellikle taşka seksiyonlarında tecrübeye olan gereksinimi had safhada olan İdaremizce Elazığ'a atanmıştır.

İdaremiz genç ve 7 senelik bir Genel Müdürlüktür. Tecrübeli personel merkezde yığılmıştır. Bu konuda diğer taşra illerinde olduğu gibi, davacının atandığı Elazığ ili de merkezde yığılmış tecrübeye gereksinim duymaktadır. Bu konu açıktır, kamuoyunca malumdur. Elazığ ilinin ihtiyacının ne surette saptandığı belli değildir gibi bir gerekçe atamanın iptali sebebi olursa, kamuoyunca bilinen gerçeğin, gözardı edildiği aklı gelir ki bu idaremiz açısından üzücüdür. İdaremiz herhangi bir idare değildir, korumak zorunda olduğu kamu menfaati onu ivedi hareket etme zorunda bırakmışsa, bunun sonucu korunma altındaki insanlara yüklenmemelidir. Hizmete olan bu insanların beklentisinin cevabı, bu şekilde keyfilik platformunda değerlendirilmemelidir. Özellikle bu hususu yüce yargı organınızın vicdanına ve taktirlerine bırakıyoruz.

Kaldı ki davacının, atamadan önceki derece ve kademesinde bir değişme olmamıştır. Davacının kazanılmış hak maaş aylığı üçüncü derecenin ikinci kademesinde olmasına rağmen davacı halen 657 sayılı yasanın 68/B maddesi gereğince ikinci derecenin birinci kademesinden maaş almaktadır. Ayrıca, eski statüsü ile yeni statüsünün kadro dereceside iki olarak, Personel Hareketleri onayında görülmektedir. Hal bu olunca davacının herhangi bir hak kaybına uğramadığı ve olayın 657 sayılı yasanın 76. maddesi gereğince bir liden diğer ile atama şeklinde cereyan ettiği ve bu hususta mevzuata herhangi bir aykırılık bulunmadığı ortadadır.

Bu nedenle idarenin sahip bulunduğu taktir yetkisinin kamu yararı ve hizmetin gereğine uygun olarak kullanıldığı kanaatinde olduğumuzdan, mahkeme kararının Danıştay incelemesinden geçmesini istemek zorunluluğu doğmuştur.

SONUÇ VE İSTEM : Açıkladığımız ve Danıştay'ca gözönüne alınacak nedenlerle, İdare Mahkemesi kararının İ.Y.U.K.'nın 52. maddesi uyarınca yürütülmesinin (infazının) durdurulması ile anılan kararın BOZULMASINA karar verilmesini saygı ile vekaleten arz ve talep ederim.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili Av. Yasemin DENGİZ

DANIŞTAY Beşinci Daire

Esas No : 1990/2609

Karar No : 1991/790

Temyiz İsteminde Bulunan (Davalı): Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü

VEKİLİ : Av. Yasemin DENGİZ, Anafartalar Caddesi No: 70 Ulus/ANKARA

SOSYAL HİZMET

KARŞI TARAF : Şerpil BARAN

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN, Konur Sok. 9/17 Kızılay/ANKARA

İSTEĞİN ÖZETİ : Dava, davacının Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında Şube Müdürü olarak görevli iken Elazığ Sosyal Hizmetler Müdürlüğüne İl Müdür Yardımcısı olarak naklen atanmasına ilişkin işlemin iptali ve bu işlem nedeniyle yoksun kaldığı maddi haklarının tazmini istemiyle açılmıştır.

Malatya İdare Mahkemesinin 29.3.1990 günlü, E: 1989/920, K: 1990/301 sayılı kararıyla; bulunduğu görevin gerektirdiği bilgi ve nitelikleri taşıyan davacının görevinden alınmasında ne gibi bir kamu yararının bulunduğu ve Elazığ İl Müdürlüğündeki ihtiyacın ne biçimde saptandığının somut bilgi ve belgelerle kanıtlanmadığı, işlemde mevzuata uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlem iptal edilmiş ve bu işlem nedeniyle yoksun kaldığı aylık ve ek ödentiler farkının hesaplanarak davacıya ödenmesine hükmedilmiştir.

Davalı idare, kurumun amaç ve işlevlerini yerine getirmek ve davacının tecrübesinden yararlanmak için dava konusu işlemin tesis edildiğini öne sürmekte ve kararın temyizden incelenerek bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti: Cevap verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi : Zeynep Yılmaz

Danıştay Savcısı : Sevim Göle

Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdare Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp İdare Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddiyle İdare Mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Beşinci Dairesince işin gereği düşünüldü:

İdare ve Vergi Mahkemeleri tarafından verilen kararların temyiz yolu ile incelenerek bozulabilmeleri 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinde belirtilen nedenlerden birinin bulunması halinde mümkündür. **Malatya İdare Mahkemesince verilen 29.3.1990 günlü, E: 1989/920, K: 1990/301 sayılı karar ve dayandığı gerekçe hukuk ve usule uygun olup, bozulmasını gerektirecek bir sebep de bulunmadığından temyiz isteminin reddi ile anılan kararın onanmasına, temyiz giderlerinin istemde bulunan davalı üzerinde bırakılmasına, 30.4.1991 tarihinde oybirliği ile karar verildi.**

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nuri ALAM	Temuçin ERÇAĞ	Ahmet ÖZEREN	Sabri COŞKUN	Nursel AYMAKOĞLU

Ekte Görevli Kişilerin Adı Soyadı	Halen Görev Yaptıkları Birim ve Ünvanı	Araştırma Yapılacak İl ve İlçe	Araştırma Yapılacak Yerleşim Birimi	Araştırmada Yapacağı Görev
1- Sezai Sokullu	Hatay İl Md. Yrd.	Siirt Şirvan	İlçeye bağlı köy ve kasabalar	Grup Başkanı
2- İlhan Arslan	Ankara Öğretmen	Siirt Şirvan	" "	Araştırmacı (Gr.Bşk.Yrd.)
3- Bergin Tunç	Ankara Sos. çal.	Siirt Şirvan	" "	Araştırmacı
4- İclal Yandımata	AÇHD Sos. çal.	Siirt Şirvan	" "	Araştırmacı
5- Sibel Bilgin	İstanbul Sos. çal.	Siirt Şirvan	" "	Araştırmacı

İDARİ YARGIDA / GEÇİCİ GÖREV İPTAL ÖRNEĞİ

NÖBETÇİ İDARİ MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA ANKARA

Yürütmenin durdurulması istemlidir

DAVACI : İclal YANDIMATA

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA

DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA

DAVA KONUSU : Başbakanlık SHÇEK Genel Müdürlüğünün 14 Ağustos 1990 gün ve PER-TN-90-1125 günlü onayı ile müvekkilin Siirt Şirvan'da araştırmacı olarak görevlendirilmesi işleminin iptali.

TEBLİĞ TARİHİ : 20 Ağustos 1990

AÇIKLAMALAR :

Müvekkili SHÇEK Genel Müdürlüğü Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığı'nda sosyal çalışmacı olarak görev yapmakta iken yukarıda anılan "olur"la (Ek 1) şirvan'ın bucak ve köylerinde "araştırma" yapmak üzere görevlendirilmiş, bu göre yazısı kendisine 20 Ağustos 1990'da tebliğ edilmiştir. (Ek 2)

İPTAL NEDENLERİ :

1. Kamuoyunca ve mahkemelerce de bilindiği gibi, SHÇEK'te büyük bir siyasi kadrolaşma ve buna bağlı olarak gene büyük bir tasfiye hareketi sürdürülmektedir. Bu uygulamanın somut bir ifadesi olarak son bir yıl içinde yüzlerce personel bulundukları görevlerden alınarak başka görevlere, çoğu başka illere atanmışlardır. Bu işlemler aleyhine açılan idari davaların hemen hepsinde yürütmeyi durdurma kararları verilmiş, biten davalar idare aleyhine, işlemin iptali biçiminde sonuçlanmıştır.

Ancak, özel sorunları, çocukların öğrenim durumu, ailelerini parçalamayı göze alamaları gibi nedenlerle mahkeme kararını bekleyemeyen, bu nedenle istifa edenler de olmuştur.

İdare, mahkeme kararı ile işleminin iptalinden, sürgün uygulamasının hukuka aykırı olduğu sonucunu çıkarmak yerine, bu kez de başka bir sürgün yöntemi geliştirmiş, herhalde bazılarının bu yolla istifa ettirilebileceği ya da mahkeme kararına kadar sağ kalamayacağı gibi bir umut ve beklentiyle 300 kadar personeli, çoğu Olağanüstü Hal Bölgesi içinde yer alan Siirt, Diyarbakır, Kars, Elazığ, Tunceli, Van, Kahramanmaraş, Muş, Adıyaman, Bitlis, Şanlıurfa, Adana, Kırıkkale, Karaman, Aksaray, Bayburt, Hatay, Edirne illeri, bunların ilçe, köy, bucak ve mezralarında bir anket uygulamak üzere, süresi belirsiz bir "geçici görev"le görevlendirmiştir.

2. "Araştırma" ile, çoğu Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin kasaba, köy ve mezralarında "kreş, huzurevi, yaşlı ve aile danışma merkezlerine gerek olup olmadığının belirleneceği açıklanmaktadır.

"Toplu görevlendirme" olarak adlandırılan, ancak gerçekte bir "toplu kıyım" olan bu uygulamanın amacı bu olamaz. Çünkü, örneğin kreş, yerleşimin dağınık, kadınların çalışma oranının düşük olduğu kom ve mezralardan önce, kadınların da çalıştığı yoğun yerleşim bölgeleri için gerekliyken, "araştırma"nın bu biçimde planlanması, güdülen amaç ve sonuçlarının uygulanma olasılığı konusunda ciddi kuşku yaratmaktadır. (Ek 3)

3. Uygulama, "kanuna karşı hile"dir. Zira, "anketör" olarak görevlendirilen personelin çoğu, bulunduğu görevlerden uzaklaştırılması amacıyla daha önce sürülen, açtıkları davalar sonucunda idare mahkemesi kararıyla geri dönen kimselerdir. Öyle ki, idare mahkemesi kararıyla eski görevlerine dönenlerden hiç biri, bu yeni kıyım listesinin dışında bırakılmamıştır. İdare yalnız çalışanlarına karşı değil, hukuka karşı da öyle bir inatlaşmıştır.

ki, şimdi onları yeni birmahkeme kararına kadar görevlerinden uzaklaştırmak, mahkeme kararına kadar dayanamayanları istifa ettirmek için, hiç bir şekilde yararlanamayacağı bir "anket" bahanesiyle yeniden sürmektedir. Bu yeni toplu sürgün, önceki toplu sürgünün yeniden uygulanmasıdır. Böylece idare, önceki idare mahkemesi kararlarını uygulamış gibi görünerek sürdürdüğü personeli eski görevlerine döndürmekte, fakat yeni bir kararla yeniden sürerek yürütmeyi durdurma ve iptal kararlarından beklenen yararı boşa çıkarmaya çalışmaktadır.

4. Sözü edilen "anket" in uygulanması, örneklem yöntemiyle de yapılmayacağı, bölgedeki herkese uygulanacağı için hiç bir uzmanlığı gerektirmemektedir. Bunun için sosyal çalışma, çocuk gelişimi, öğretmenlik vb. dallarda uzmanlaşmış kimselerin görevlendirilmesi ile uzmanlar, uzmanlıklarından yararlanılması yerine, rutin görevlerle görevlendirilmekte, bu yolla, kamu yararına aykırı olarak yetişmiş eleman gücü israf edilmektedir.

Devletin ekonomi ve personel kaynaklarının böylesine gözükara bir siyasi hırs uğruna çarçur edilmesini hiç bir sağduyu, hiç bir mantık onaylayamaz. (Aynı konuda tepkiler için ek 4).

5. Söz konusu anketi uygulamakla görevlendirilenler için hazırlanan "Anket Uygulama Talimatı", devlet memurlarının sağlık raporu almalarıyla ilgili kurallara aykırı olarak yeni kısıtlamalar getirmekte, 5 günden fazla süreli raporların geçerliliğini, ilgilinin bu raporla birlikte Genel Müdürlük'e başvurması, Genel Müdürlük'ün ilgiliyi bir devlet hastanesine sevk etmesi ve oradan raporun doğrulanması koşuluna bağlamaktadır ki böyle bir kısıtlama yetkisine sahip değildir.

Gene, bu "geçici görev", süresinin belirsizliği ve gönderilen yerin uzaklığı (Ankara-Şirvan) nedeniyle il dışı bir yer değiştirme niteliğinde olduğu halde, görevlendirilenlerden, en geç görev emrini aldığı günün ertesi günü yola çıkmış olması istenmekte, evini aylarca, belki yıllarca sürececek bir görev için terkedenlere makul bir hazırlık süresi verilmemektedir. (Ek 5, Anket Uygulama Talimatı).

Aynı "Talimat"ta yer alan, bu görev bitmeden yıllık iznin kullanılamayacağı hükmü de, görev süresinin belirsizliği nedeniyle ek bir zorlamadır. Kanımızca bu zorlama ve acelliliğin nedeni, idarenin, işlem hakkında iptal ya da yürütmenin durdurulması kararı verilmeden çalışanlara bir an önce bu "geçici görev" çilesinin çektilmesi ve katlanamayanların istifa ettirilmesi.

Gene "Talimat"ta, görevlilerin gittikleri yerlerde olanak varsa Kurum'a bağlı kuruluşlarda kalabilecekleri, bu mümkün olmadığı takdirde bulundukları yerin mülki amirine müracaat ederek bu hususta talepte bulunabilecekleri hükmü yer almaktadır. Mülki amire başvurmak, yer sağlanacağına güvencesi değildir. Sağlanamaması halinde görevlinin nerede kalacağı, otele kalmak zorunda kalırsa bunun giderlerinin ödenip ödenmeyeceği belli değildir.

Bütün bu yanları ile "Talimat", Anayasa ve Devlet Memurları Yasası ile memurlara sağlanmış olan hakları hiçe saymakta ve görevin yasal güvencelerle yapılmasını olanaksız kılmaktadır. Bu yanları ile müvekkil, göreve değil, adeta iğneli bir fıçıya gönderilmektedir.

6. Bu görev değişikliği için, müvekkilin halen bulunduğu görevde bir personel fazlalığı olduğu, şimdiki görevinin başkaları tarafından nasıl olsa sürdürüleceği de ileri sürülemez. Aksine, onun bu "araştırma" için görevlendirilmesiyle, halen bulunduğu görevde bir boşluk meydana gelmektedir. Bu, kamu hizmetinin aksamasıdır. İdarenin, siyasi bir kadrolaşmayı tamamlayabilmek için bu kadrolardaki mevcut elemanları istifaya zorlayabilmek amacıyla kamu hizmetlerini bu biçimde aksatma hakkına sahip olmaması gerekir.

7. Görevlendirmeye esas olan 'olur', biçim olarak da usulsüzdür. Zira, ilgili personelin bu araştırma için görevlendirilmesi 15 Ağustos 1990'da teklif edilmekte, 14 Ağustos 1990'da (tekliften bir gün önce) olur verilmektedir. (Ek 1)

8. Bu görevlendirme, ilgili yasa ve yönetmeliğe aykırıdır. 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 1327 Sayılı Yasa'yla değişik ek 2. maddesi, "Geçici Süreli Görevlendirme Şartları" başlığı altında, devlet memurlarının geçici süreli görevlendirilmelerinin koşullarını açıklamaktadır.

Buna göre,

Ek madde 2: "GEÇİCİ SÜRELİ GÖREVLENDİRME YOLUYLA BAŞKA BİR GÖREVDE ÇALIŞAN MEMURLAR HAKKINDA AŞAĞIDAKİ HUSUSLAR UYGULANIR:

c) GEÇİCİ GÖREVLENDİRME MEMURUN MUVAFAKATI İLE OLUR (Bu görevlendirmede müvekkilin muvafakati alınmamıştır.)

d) GEÇİCİ SÜRELİ GÖREVLENDİRMENİN, MEMURUN MESLEK İLE İLGİLİ OLMASI ŞARTTIR. (Anketörlük, müvekkilin mesleği ile ilgili bir iş değildir.)

e) GEÇİCİ SÜRELİ GÖREVLENDİRME, DEVLET PERSONEL DAİRESİ'NİN UYGUN GÖRÜŞÜ ÜZERİNE İLGİLİ BAKANLIKLARIN MÜŞTEREK KARARIYLA YAPILIR. (Böyle bir görüş alınmamış, böyle bir karar verilmemiştir. Üstelik bu, tek tek bireylerin dahil, kalabalık bir grubun görevlendirilmesi olduğu halde). GEÇİCİ SÜRELİ GÖREVLENDİRMENİN UYGULANABİLECEĞİ HALLER, ŞARTLAR, SÜRESİ, SİCİL VE SAİR HUSUSLAR YÖNETMELİKLE BELİRTİLİR."

Bu yasa gereğince çıkarılan "DEVLET MEMURLARI GEÇİCİ SÜRELİ GÖREVLENDİRME YÖNETMELİĞİ", 31.1.1974 gün ve 14785 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Anılan yönetmeliğin 3. maddesi, "geçici süreli görevlendirme halleri"ni sayma yoluyla belirtmektedir.

c) GÖREVIN, YETENEKLİ VE İYİ YETİŞMİŞ PERSONELE İHTİYAÇ GÖSTEREN İŞLERDEN OLMASI HALİNDE GEÇİCİ SÜRELİ GÖREVLENDİRME MÜMKÜNDÜR" demektir. Öyleyse, geçici süreli görevlendirme için görevin "yetenekli ve iyi yetişmiş personele ihtiyaç gösteren işlerden" olması şarttır. Oysa anket uygulamak, böyle bir yetenek ve yetişmiş olma koşulunu gerektirmemektedir.

"Geçici süreli görevlendirmede personele ilişkin şartlar"ı düzenleyen (ve bu başlığı taşıyan 4. madde de gene, yasadaki gibi bir düzenlemeyle:

a) MEMUR(UN) GÖREVIN GEREKTİRDİĞİ ŞARTLARA SAHİP OLMASI VE YAPILACAK İŞİN MESLEĞİ İLE İLGİLİ BULUNMASI,

b) BU GÖREVDE ÇALIŞMAYI KABUL ETMESİ" koşullarını aramaktadır.

Olayımızda bu iki koşuldan hiçbirisi yoktur ve bu nedenle işlem açıkça hukuka aykırıdır.

9. Anılan görev o bölgedeki il müdürlüklerinde çalışan personelle daha ucuz, daha verimli ve personeli daha az huzursuz edecek biçimde yerine getirilebilecekken, bunun yapılmayarak merkezdeki personelin görevlendirilmesi de asıl amacın "araştırma" olmadığının belirtisidir.

10. Süresi belirsiz bir "geçici görev" olarak ifade edilen bu işlem, aslında bir il dışı yer değiştirmedir. Böyle bir yer değiştirmede gözetilmesi gereken ilkelerden hiç biri, bu görevlendirmede gözetilmemiştir.

Müvekkilin eşi Hulusi Yandımata, Ankara Belediyesi EGO İşletme Müessesesi'nde memur olarak çalışmaktadır. (Ek 6) İptali istenen işlemle aile bütünlüğü bozulmaktadır. "Aile yapısı üzerinde alınması gereken önlemleri tesbit maksadıyla" yapıldığı söylenen bu "araştırma"nın tesbit edebileceği ilk önlem, daha baştan kendisinin, aile bütünlüğünü bozduğudur, bunu bozması gerektiridir.

Müvekkilin çocuğu lise 1. sınıf öğrencisidir. Babasıyla kalsa bazı ihtiyaçları karşılanamayacak, "anketör" annesi ile birlikte mezra ve köyleri dolaşsa coğrafya bilgisi bir miktar artsa bile öğrenimi aksayacaktır. (Ek 7)

İSTEM SONUCU : Sayılan nedenlerle, biçim, konu ve neden yönlerinden hukuka aykırılığı açık olan, SHÇEK Genel Müdürlüğü'nün 15 Ağustos 1990 gün ve PER-TN-90-1125 sayılı oluru ile müvekkilin "geçici" görevlendirilmesi işleminin iptaline, işlem ailenin parçalanması ve çocuklarının öğreniminin aksaması gibi giderilmesi olanaksız zararlara yol açacağından öncelikle dava sonuna kadaryürütmenin durdurulmasına, yargılama giderlerinin davalıya yüklenmesine karar verilmesini saygıyla dilerim.

İclal Yandımata vekili
Av. Şenal SARIHAN

ANKARA 7. İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA SUNULMAK ÜZERE

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA
DAVAYA CEVAP VEREN
(DAVALI) : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. Ş. İzzet TÜZÜN
Anafartalar Cad. No: 70 Ulus/ANKARA

DAVACI
(KARŞI TARAF) : İclal YANDIMATA (5166)
Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığı'nda Sosyal Çalışmacı - ANKARA
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA
DOSYA NO : 1990/491 E.

CEVAPLARIMIZ : Davacı, İclal YANDIMATA (5166) , Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü aleyhine, Aile Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında sosyal çalışmacı olarak görev yapmakta iken, Siirt ile, şirvan ilçesi Bucak ve köylerinde geçici olarak görevlendirildiğinden, buna ilişkin idari işlemin iptali için dava açmıştır.

1) Genel Müdürlüğümüzün kuruluş görev ve çalışma esaslarını belirleyen 2828 sayılı kanunun 11. maddesinin c.d.e.f. fıkraları gereği, ülkemizde farklı aile biçimlerinin yerleşim birimlerine göre dağılımını, farklı biçimlerini sürdüren ve değiştiren sebepleri, günümüz ailesinin psiko-problemlerini, ailede bunalıma neden olan durumları, aileye korunmaya bakıma muhtaç insanlara yönelik sosyal hizmetlerin durumunu ve gruplara götürülecek hizmetlerin durumunu ve bu gruplara götürülebilecek sosyal hizmetlerin tesbiti ve ülkemizdeki korunmaya muhtaç çocukların sayısının tesbit edilerek yerleşim biriminin coğrafi, ekonomik ve sosyal özellikleri bu hususlara etkisinin tespit edilmesine yönelik yerleşim birimlerinde araştırma gerekli görülmüştür.

2) Davacı vekilinin ileri sürdüğü idari davalarda yürütmenin durdurulması kararı verilmemiştir.

a- Davacı, İlyas AKDAĞ, Davalı, SH ve ÇEK Gn. Md., dava idari işlemin iptali, yürütmenin durdurulması istekli - Danıştay Dava Daireleri Genel Kurulu Yürütmenin Durdurulması İstemi RED. 1989/402 E. 13.10.1989 tarihli karar fotokopisi eklidir.

b- Davacı, Zübeyde GEYİK (10004) Davalı, SH ve ÇEK Gn. Md., Ankara 2. No'lu İdare Mahkemesi 1989/3544 E. 1.2.1990 Yürütmenin Durdurulması İstemi RED.

c- Davacı, Rıza GEYİK (10258) Davalı, SH ve ÇEK Gn. Md., Ankara 2 No'lu İdare

Mahkemesi 1989/3545 E., 8.3.1990 Yürütmenin Durdurulması İstemi RED.

d) Davacı, Zeynep ALDEMİR (9980), Davalı, SH ve ÇEK Gn. Md., Ankara 1 No'lu İdare Mahkemesi 1990/188 E., 7.5.1990 Yürütmenin Durdurulması İstemi RED.

e) Davacı, Fikret MUMCU (10272) Davalı, SH ve ÇEK Gn. Md., Ankara 2 No'lu İdare Mahkemesi 1989/3546 E., 1.2.1990 Yürütmenin Durdurulması İstemi RED.

f) Davacı, Gülsen DEMİREL, Davalı, SH ve ÇEK Gn. Md., Erzurum İdare Mahkemesi 1989/927 E., 20.2.1990 Yürütmenin Durdurulması İstemi RED.

g- Davacı, Nehir KARADENİZ, Davalı, SH ve ÇEK Gn. Md., Bursa 2 No'lu İdare Mahkemesi 1989/770 E., 17.4.1990 Yürütmenin Durdurulması İstemi RED.

h- Davacı, Tünay ÖKTEM, Davalı, SH ve ÇEK Gn. Md., Van İdare Mahkemesi 1989/330 E., 16.1.1990 Yürütmenin Durdurulması İstemi RED.

ı- Davacı, Tünay ÖKTEM, Davalı, SH ve ÇEK Gn. Md., Van İdare Mahkemesi 1989/330 E., 13.2.1990 Yürütmenin Durdurulması İstemi İkinci defa RED.

Bu ve benzeri delillerimiz iddiamızı isbata yarıyacaktır.

Türkiye bir bütündür, bölünmez. Türk bayrağının dalgalandığı vatan toprağı hepimiz ve herkes için kutsal, kutsal vatan topraklarında görev yapmak boynumuzun borcudur.

3) Sosyal hizmetler alanına giren konularda, araştırma yapmak veya yaptırmak;

4) Korunmaya muhtaç çocuklar her yaş grubundaki sakatlar, muhtaç yaşlılar, yoksullar, muhtaç aileler ile diğer yardıma muhtaç kişilere uygulanacak sosyal hizmet yöntem ve tekniklerinin belirlemek ve geliştirilmesini sağlayıcı;

çalışmalarda bulunmak.

5) Sosyal hizmet kuruluşlarınca uygulanan hizmet programlarının teknik yönlerine ilişkin değerlendirmeler yapmak ve geliştirilmesini sağlayıcı önerilerde bulunmak.

6) Fertlerin sosyal intibaksızlıklarını gidermeye ve toplum kalkınmasını teminine yarıyacak tedbirleri araştırmak.

Hususlarında çalışma yapmak yükümlülüğünü getirmiştir.

Bugüne kadar yukarıda belirtilen hususların hepsine yönelik geniş kapsamlı bir araştırma yapılmadığı bilinmektedir.

Genel Müdürlüğümüzün Makam Onayları ile başlatılan, çalışma (6) bölümden oluşmaktadır.

Birinci bölümü, çocuk yuvaları, yetiştirme yurtları ve huzurevlerinde kalan çocuk, genç ve yaşlılarımızın ailevi, psiko-sosyal eğitim durum ve problemlerini, bu hizmet gruplarına vermiş olduğumuz hizmetlerdeki eksik ve aksayan yönler ile oluşan problemlere sebep olan kaynakların tespit edilmesi, kendine güvenen, kendini ifade yeteneğine sahip toplumla ve çevresiyle iyi ilişki kurabilmelerinde basamak oluşturacak faaliyetlerin oluşturulabilmesi için kişilerin özel ilgi ve becerilerini tespit edilmesini amaçlayan anketler oluşturmaktadır.

İkinci bölümü, kreş ve gündüz bakım evlerinde kalan çocukların aileleri ile vermiş olduğumuz hizmetin iyileştirilmesi için ortaya çıkan aksaklık ve problemleri tespit gayesiy-le hazırlanan anket oluşturmaktadır.

Üçüncü bölümü, ülkemizdeki farklı aile biçimlerinin yerleşim birimlerine göre dağılımı, farklı aile biçimlerini sürdüren ve değiştiren sebepleri, günümüz ailesinin psiko-sosyal problemleri ailede bunalıma neden olan durumları, aileye, korunmaya ve bakıma muhtaç insanlara yönelik sosyal hizmetlerin durumu ve gruplara götürülebilecek sosyal hizmetlerinin tespitine yönelik anket oluşturmaktadır.

Dördüncü bölümü, üçüncü bölümde belirtilen hususların yerleşim birimleri bazında tespiti ve yerleşim biriminin coğrafi, ekonomik ve sosyal özelliklerinin üçüncü bölümde

SOSYAL HİZMET

sayılan hususlara etkisini tespit edilmesi için hazırlanan resmi yetkililer ile görüşme formu oluşturmaktadır.

Beşinci bölümü, 1990 yılında yapılan hizmetiçi eğitim programlarının başarı durumu ve teorik olarak verilen bilgilerin ilgililer tarafından pratiğe aktarma becerisi ile bu hususta ilgililerin göstermiş olduğu titizliği ve bilenen eski durumun değişmesinde eğitimin etki derecesini ölçmek için şu andaki durumun tesbiti gayesiyle inceleme ve denetleme ekiplerinin kurulması oluşturmaktadır.

Beşinci bölümü oluşturan inceleme ve denetleme ekiplerinin oluşturulmasında, Daire Başkanları da dahil olmak üzere, idari ve mesleki personel arasında inceleme ve denetleem yapabilecek bilgi ve tecrübeye sahip olanların, Makam onayları ile geçici görevle görevlendirilmeleri esas alınmıştır.

Araştırma, inceleme ve denetlemeye katılacak görevlilerin harcırahları 1990 yılı Bütçe Kanunu esaslarına göre ödenecektir.

Görev sürelerine göre: (250.000.-TL) peşin avans ödemesi yapılmıştır.

Araştırma, inceleme ve denetleme yerlerine yapılacak seyahatlerde Karayolu ve Demiryolu Kitle Ulaşım Araçlarından yararlanacaklardır.

"Yapılacak bu çalışmalar Kreş, Yurt, Yuva ve Huzurevlerinde mevcut noksanlıkların tesbit edilerek bu konuda tedbirler alınmasını temin edecek, bu arada özellikle çeşitli sebeplerle ailelerinden kopmuş çocuklarımızın tekrar ailelerine kazandırılması konusunda büyük yararı olacaktır.

16 ilimizde yapılacak çalışmalar ise özellikle aile yapısı konusunda alacağımız tedbirlerle sosyal hizmetlerin bu bölgelerde açacağı kuruluşlar konusunda da bize isabetli doneleri verecektir."

Olur'da şekil yönünden noksanlık yoktur. Teklif Onay'a sunulur Onay'landıktan sonra tarih ve sayı olarak işleme konulur, onun için Onay tarihi: 14.8.1990, işlem tarihi: 15.8.1990'dır.

657 Sayılı devlet memurları kanununa 1327 sayılı kanunla eklenen ek 1. ve 8 sayılı KHK ile değiştirilen ek 2. Md. öngörülen haller: Kamu görevlisinin ait olduğu kurumdan diğer birkuruma geçici olarak görevlendirilmesini hükme bağlar.

Davacı İclal Yandımata'nın Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumunda görevi devam etmektedir. Kendisi Genel Müdürlüğümüz Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında Sosyal çalışmacı olarak görevli iken, araştırmacı olarak geçici olarak görevlendirilmiştir.

Belli bir süre konulmaması görevlerini en kısa zamanda yaptıklarında tekrar görev yerlerine dönebilmelerini sağlamak içindir. Başkaca maksat ve gaye güdülmemiştir.

Hacettepe Üniversitesi Sosyal Hizmetler Akademisinde Sosyal Hizmet Uzmanı olacak öğrenciler toplumsal refah, kalkınma dersi, araştırma dersi, anket uygulamaya ve köylerde staj zorunludur.

Bu prosedürleri tamamlamayan kimse sosyal çalışmacı olamaz.

SÜBUT DELİLLERİ : - 24.9.1990 tarih ve PER(SED) 90/1285 sayılı belgeler.
- 25.9.1990 tarih ve SDEM(EGT) E-11-901-407 sayılı belgeler.
- 9 adet yürütmenin durdurulması isteminin reddi kararları.
- T.B.M.M. tutanakları.
- İç İşleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü Genelgesi ve her türlü delille isbat olunacaktır.

KANUNİ SEBEPLER : 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve ilgili yönetmelikler.

TALEP : Takdir yüce heyetinize ait olmak üzere, 2577 sayılı İdari Yargılama

SOSYAL HİZMET

Usulü Kanununun 27. maddesinin 2. fıkrasında yazılı idari işlemin uygulanması halinde telafisi gün veya imkansız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi durumunda, gerekçe göstererek yürütmenin durdurulmasına karar verebileceklerini hükme bağlamıştır.

Kaldığı, 2577 sayılı kanunun 27. maddesinin 10. fıkrasında "Sıkıyönetim veya olağanüstü halin ilan edildiği bölgelerde görevli olan veya sonradan bu bölgelerde görevlendirilen kamu personeli hakkında yapılan idari işlemlere ilişkin davalarda yürütmenin durdurulmasına karar verilemez." hükmü amirdir.

Bu bakımdan yürütmenin durdurulması istemin reddini, istiyoruz. Davacının davasının reddini mahkeme masraflarını ve vekalet ücretinin davacıdan alınmasını, ileride doğacak durumlara göre savunma haklarımız saklı kalmak üzere vekaleten cevaben arz ve talep ederiz.

DAVALI

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili
Av. Ş. İzzet TÖZÜN

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO: 1990/491

**DAVACI VE YÜRÜTMENİN
DURDURULMASI**

İSTEYENİ : İclal YANDIMATA

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA

İSTEĞİN ÖZETİ :

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Md. Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında sosyal çalışmacı olarak görev yapmakta olan davacının Şirvan ilçesinin bucak ve köylere araştırmacı olarak geçici görevlendirilmesi yolunda tesis olunan 14.8.1990 gün ve PER-TH-90-1125 sayılı iptali ve Yürütmenin Durdurulması istenilmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Ankara 7. İdare Mahkemesince gereği görüldü:

Mahkememizin 11.9.1990 gün ve 1990/491 sayılı kararıyla Yürütmenin durdurulması hakkındaki istemin davalı idarenin savunması alındıktan ve ara karar geldikten sonra incelenmesine karar verilmiş, süresi içinde savunma ve esvaba gelmiş olduğundan ve olağanüstü hal bölgesine geçici gönüllendirmenin 2577 sayılı yasanın 27. maddesinin 10. fıkrası kapsamında değerlendirildiği sonucuna varıldığından istem yeniden incelendi.

Dava dosyası içeriğinden, davalı kurumda sosyal çalışmacı olarak görev yapmakta olan davacının statüde bir görevden alınıp yasal bir temele dayanmadan belirsiz bir süre araştırmacı olarak Şirvan İlçesi bucak ve köylerinde görevlendirilmesine yönelik işlemin, araştırma konularının da ekonomik ve verimli bir şekilde yerel görevlilerce de yürütüleceği hususu ve toplumsal ve coğrafi koşullarıyla, eşi Ankara'da EGO'da memur, çocuğu ise lisede öğrenimde olan bayan davacının durum, aile birliğini korumaya anayasal kurallar ve Danıştay içtihatlarıyla değerlendirilmeden alındığı anlaşıldığından, gerek bu konu-

SOSYAL HİZMET

lar ve gerekse görevlendirme olurunun alınışındaki ve davacıya hazırlık süresi verilmemesi yönündeki özellikler karşısında, kamu yararından kişisel ve farklı nedenlerle alınan bir uzaklaştırmayı amaçladığı sonucu na varılmıştır.

Bu nedenlerle, açıkça hukuka aykırı ve davacının alle birliğini zedeleyen ve asıl görevinden uzak kalması nedeniyle giderilmesi güç zararların etken olan dava konusu işlemin yürütülmesinin, 90 gün süreyle ve teminat aranmaksızın durdurulmasına 4.10.1990 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Üye Üye
Şevket APALAK Meliha OLTULU M. Celal ÇENBERCİ

ANKARA 7 NOLU İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI VASİTASIYLA BÖLGE İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA SUNULMAK ÜZERE

DOSYA NO: 1990/491 E.

YÜRÜTMENİN DURDURULMASI

KARARINA İTİRAZ EDEN

(DAVALI) : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA

VEKİLİ : Av. Ş. İzzet TÜZÜN

DAVACI : İclal YANDIMATA (5166)

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA

KARARIN TEBLİĞ

TARİHİ : 16.10.1990 itiraz süresi içerisinde.

TALEP KONUSU : Ankara (7) No'lu İdare Mahkemesi'nin 1990/491 E. nolu dosyasında verilen yürütmenin durdurulması kararına itirazlarımızdır.

İTİRAZLARIMIZ :

1) Yürütmenin durdurulması kararı alan, Davacı, İclal YANDIMATA (5166) için, Davalı İdaremizin cevap süresi (30) otuz gün olduğu halde, bu süre (10) on güne indirilmiş.

İdare Mahkemesi vermiş olduğumuz dilekçemizi gözönüne almamıştır.

SÜRE UZATILABİLİR.

FAKAT, MAHKEMECE SÜRENİN KISALTILMASI MÜMKÜN DEĞİLDİR.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu 16. maddesinin 3. fıkrası: "Taraflar, yapılacak tebliğlere karşı, tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde cevap verebilirler. bu süre ancak haklı sebeplerin bulunması halinde, tarafların birinin isteği üzerine görevli mahkeme kararı ile otuz günü geçmemek ve bir def'aya mahsus olmak üzere uzatılabilir. Sürenin geçmesinden sonra yapılan uzatma talepleri kabul edilmez.

Bu suretle kanunun Amir Hükümleri Mahkemece ihlal edilmiştir.

Bunu haklı gösterecek ortada hiçbir sebep olmadığı kanaatindeyiz.

2) Davacının hiçbir şekilde daha önce görev yeri değiştirilmediği gibi, bugüne kadar idare aleyhine açılmış bir davası da yoktur.

Yıllardır aynı görevi yürüten Davacı geçici görevle görevlendirilmiştir.

3) Genel Müdürlüğün yurt çapında görevlendirdiği toplam (216) ikiyüzonaltı kişi arasında, sosyal çalışmacı, fizyoterapist, psikolog, öğretmen, müdür, kuruluş müdürü, il müdürü, çocuk gelişimcisi, şube müdürü gibi her brans ve hermeslekten memur bulunmaktadır. (Görevlendirilen memur listesini 1.10.1990 tarihli ek dilekçemize ekleyerek) İdare Mahkemesi Başkanlığına sunmuş bulunmamıza rağmen bu husus hiç gözönünde alınmamıştır.

SOSYAL HİZMET

4) İdari işlem, Genel Müdürlüğümüzün kuruluş görev ve çalışma esaslarını belirliyen 2828 sayılı kanunun 11. maddesine uygun olarak gerçekleştirilmiştir.

Ortada kamu yararı vardır.

5) 2577 sayılı kanunun 27. maddesinin 10. fıkrası "sıkıyönetim veya olağanüstü halin ilan edildiği bölgelerde görevli olan veya sonradan bu bölgelerde görevlendirilen kamu personeli hakkındayapılan idari işlemlere ilişkin DAVALARDA YÜRÜTMENİN DURDURULMASI KARARI VERİLEMEZ."

SÜBUT DELİLLERİ : Ankara (7) No'lu İdare Mahkemesi 1990/491 E. nolu dava dosyası, TALEP : Yukardan beri arz ve izahına çalıştığımız sebeplerden dolayı, veya tetkikat sırasında doğrudan doğruya gözönüne alınacak sair sebeplerden dolayı verilen YÜRÜTMENİN DURDURULMASI KARARININ KALDIRILMASINI takdiryüce Heyetinize ait olmak üzere itirazlarımızın kabulünü saygı ile vekaleten arz ve talep ederiz.

DAVALI

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu

Genel Müdürlüğü Vekili

Av. Ş. İzzet TÜZÜN

ANKARA BÖLGE İDARE MAHKEMESİ

Y. D. ESAS NO: 1990/249

YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİ HAKKINDA

VERİLEN KARARA İTİRAZ EDEN

(DAVALI) : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü - ANKARA

VEKİLİ : Av. Ş. İzzet TÜZÜN

DAVACI : İclal YANDIMATA (5166)

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA

İSTEMİN ÖZETİ :

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında sosyal çalışmacı olarak görev yapmakta olan davacının Şirvan ilçesinin bucak ve köylerinde araştırmacı olarak geçici görevlendirilmesi yolunda tesis olunan 14.8.1990 gün ve PER-TN-90/1125 sayılı işlemin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılan davada Ankara 7. İdare Mahkemesince verilen 4.10.1990 gün ve E: 1990/491 sayılı 90 gün süreyle teminat aranmaksızın yürütmenin durdurulması hakkında karara dayalı idare vekili tarafından yapılan itiraz istemidir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Ankara Bölge İdare Mahkemesince işin gereği görüşülüp düşünüldü: İtiraz dilekçesinde öne sürülen iddialar ve uyuşmazlığın hukuki durumu, Ankara 7. İdare Mahkemesince verilen 4.10.1990 gün ve E: 1990/491 sayılı yürütmenin durdurulması isteminin kabulü hakkındaki kararının kaldırılmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden davalı İdare vekili itirazının 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 27/12. madde ve bendi uyarınca REDDİNE 23.10.1990 gününde oybirliği ile karar verildi.

BAŞKAN

Necmettin KOÇTAŞ

ÜYE

Hasan Fehmi KIRMACI

ÜYE

Azmi ŞAHİN

ANKARA 7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO: 1990/491

KARAR NO: 1991/28

DAVACI : İclal YANDIMATA (5166)

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA

DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA

VEKİLLERİ : Av. Ş. İzzet TÜZÜN - Av. Bilal YILMAZ

Anafartalar Cad. No: 70 Ulus/ANKARA

DAVANIN ÖZETİ : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında sosyal çalışmacı olarak görev yapmakta olan davacının önce Eğitim Merkezi Müdürlüğünde bilahare ise Şirvan İlçesinin bucak ve köylerinde araştırmacı olarak geçici görevlendirilmesi yolunda tesis olunan işlemlerin, uygulamanın kanuna karşı hile olduğu, anketör olarak görevlendirilen personelin çoğunun bulunduğu görevlerden uzaklaştırılması amacıyla daha önce sürülen ve açtıkları davalar sonunda geri dönen kimselerin bulunduğu, anket uygulamasının aslında hiç bir uzmanlığı gerektirmediği, süresinin belirsizliği ve gönderilen yerin uzaklığı gibi nedenlerle biryer değiştirmeye niteliğinde bulunduğu, görev için makul bir hazırlık süresi verilmediği barınma olanaklarının mülki amirlikçe sağlanmadığı, bu görevlendirme sonucunda esas kamu görevinde bir boşluk meydana geldiği, görevlendirmeye esas olan olur'un biçim olarak usulsüz bulunduğu, görevlendirmenin 657 sayılı Yasanın 1327 sayılı Yasa ile değişik ek 2. maddesi ile Devlet Memurları Geçici Süreli Görevlendirme yönetmeliği hükümlerine aykırı olduğu, anket çalışmalarının mahalli personelle daha ucuz, daha verimli bir şekilde yerine getirilebileceği, eşinin EGO işletmesinde memur olarak çalıştığı öne sürülerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : İnceleme ve denetleme yapabilecek bilgi ve tecrübeye sahip olanların görevlendirilmelerinin esas alındığı, yapılacak çalışmaların kreş, yurt, yuva ve huzur evlerinde mevcut noksanlıkların tesbit edilerek bu konuda tedbirler alınmasını temin edecek ve ailelerinden kopmuş çocukların tekrar ailelerine kazandırılmasında yardımcı olacağı, olur'da şekil yönünden noksanlık bulunmadığı, geçici görevlendirmede süre belirlenmemesinin görevlerini en kısa zamanda yaptıklarında tekrar görev yerlerine dönmelerini sağlamak için olduğu, görevlendirme işleminde hukuka aykırılık bulunmadığı ve davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 7. İdare Mahkemesinci, davacının yasal dava açma süresi içerisinde Eğitim Merkezi Müdürlüğünde geçici olarak görevlendirilmesi yolundaki işlemin iptalini de istediğinin anlaşılması ve Eğitim Merkezi Müdürlüğünde geçici olarak görevlendirilmesi yolundaki işlemin iptalini de istediğinin anlaşılması ve Eğitim Merkezinde görevlendirme ile anketör olarak Şirvan'a gönderilme işlemlerinin iç içe ve birbirlerine bağlı, aynı amaçla alınmış tasarruflar olduğu sonucuna varıldığından adı geçen bu son talebi davanın genişletilmesi niteliğinde kabul edilmeyerek dava dosyası ve ekleri incelenmekle işin gereği görüldü:

Dava, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Aile ve Çocuk Hizmetleri Daire Başkanlığında sosyal çalışmacı olarak görev yapmakta olan davacının önce Eğitim Merkezi Müdürlüğünde bilahare ise Şirvan İlçesinin bucak ve köylerinde araştırmacı olarak geçici görevlendirilmesi yolunda tesis olunan işlemlerin davanın özeti bölümünde yeralan nedenlerle iptali istemiyle açılmıştır.

Davaya konu edilen işlemler, her ne kadar önce Eğitim Merkezi Müdürlüğünde, ta-

kiben ise Şirvan İlçesinin bucak ve köylerinde geçici görevlendirmeye ilişkin işlemler ise de sonuçları itibarıyla naklen atama niteliğindedirler. Bu itibarla idarelerin geçici görevlendirme yolundaki takdir yetkilerini aynen 657 sayılı Yasanın 76. maddesi içeriği uyarınca kamu yararı ve hizmet gerekli sınırları çerçevesi içerisinde kullanmaları gerekmektedir.

Uyuşmazlığa ilişkin dava dosyası içeriğinden, davalı kurumda sosyal çalışmacı olarak görev yapmakta olan davacının bu görevinden alınarak yasal bir temele dayandırılmaksızın belirsiz bir süre ile önce Eğitim Merkezi Müdürlüğünde takiben ise Şirvan İlçesinin bucak ve köylerinde geçici olarak görevlendirildiği anlaşılmakta olup, araştırma konularının daha ekonomik ve verimli bir şekilde yerel görevlilerce de yürütülebileceği hususu ve bölgenin toplumsal, coğrafi ve sosyo ekonomik koşullarıyla, eşi Ankara'da EGO'da memur ve çocuğu lisede öğrenim görmekte olan bayan davacının durumu, aile birliğini korumayı amaçlayan Yasal kurallar ve Danıştay İçtihatlarıyla birlikte değerlendirilmeden dava konusu işlemlerin tesis edildiği görüldüğünden, gerek bu konular ve gerekse görevlendirme olurunun alınışındaki ve davacıya hareket süresi bile verilmesi yönündeki özellikler karşısında 657 sayılı Yasanın 76. maddesi uyarınca amaçlanan kamu yararı ve hizmet gereklerinden ziyade kişisel ve farklı nedenlerle alınan bir uzaklaştırmayı sonucu itibarıyla amaçladığı kanısına varılmıştır.

Öte yandan, kamu kurumlarının örgütlenme yapılarının genel çerçevesini belirleyen 3046 sayılı Bakanlıkların kuruluşu ve Görevleri Hakkındaki Kanun uyarınca Kamu Kurumlarında APK ve Koordinasyon Daire Başkanlıkları oluşturulmuş ve yine bu Kanun çerçevesinde Eğitim Merkezi Müdürlükleri yalnızca personelin yurt içi ve dışı eğitimiyle görevlendirilmiş bulunduklarından ve neticede Eğitim Merkezi Müdürlüğünün görevleri arasında araştırma yapma görevi olmadığından bu hususlar ve davacının Şirvan İlçesinin bucak ve köylerinde araştırmacı olarak görevlendirilmesini sağlamak amacıyla hiç bir yasal temele dayandırılmadan ve gerekçeleri gösterilmeden Eğitim Merkezi Müdürlüğünde görevlendirildiğinin anlaşılması nedeniyle davanın bu kısmında da hukuka aykırılık bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davacının önce Eğitim Merkezi Müdürlüğünde takiben ise Şirvan İlçesinin bucak ve köylerinde araştırma yapmak üzere geçici görevlendirilmesine ilişkin dava konusu işlemlerin iptaline, aşağıda dökümü yapılan 36.000.- lira yargılama gideri ile Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca takdir olunan 60.000.- lira vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, ikinci kez vaki yürütmenin durdurulması istemi hakkında bir karar verilmemiş olması nedeniyle 13.000.-TL. yürütmenin durdurulması harcı ile artan posta pulu ücretinidavacıya iadesine 22.1.1991 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Şevket APALAK

Üye
Meliha OLTULU

Üye
M. Celal ÇEMBERCİ

İDARİ YARGIDA / MÜSTAFİ SAYILMA İPTAL ÖRNEĞİ

SAYI: PER(TN)-90
KONU: Jale ÇETİNKAYA
Sicil No: 38
11 Ekim 1990/ANKARA

DOSYASINA

Jale ÇETİNKAYA hakkında alınan 11.10.1990 tarih ve 2452 sayılı kararın tasdikli bir örneği ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini bilgilerinize arz ve rica ederim.
GENEL MÜDÜR A.

Ahmet KONAKOĞLU
Personel Daire Başkanı

ANKARA İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

Yürütmenin durdurulması ve duruşma istemlidir,

DAVACI : Jale ÇETİNKAYA
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA
DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
T. TARİHİ : SHÇEK Genel Müdürlüğü'nün müvekkile tebliğ edilmeyen 11.10.1990 tarih ve 2452 sayılı yazısı.

DAVANIN KONUSU : Müvekkilin acil rahatsızlığı nedeniyle, İstanbul Sarıyer İsmail Akgün Devlet Hastanesi'ne acilen kaldırılıp yatırıldığı, 4.9.1990 ve 7.9.1990 tarihlerinde hastanede yattığı ve bu tarihten sonra 15 gün raporlu olduğu dönemde, raporu kabul edil-meyip müstafi sayılmasına ilişkin işlemin iptali ve müvekkilin yasal haklarının geri verilme-si dileğidir.

AÇIKLAMA : Müvekkil 26 Eylül 1978 tarihinde SHÇEK'te Sosyal Hizmet Uzmanı olarak görev yapmaya başlamıştır. 24 Ekim 1989 tarihinde yaygın tayinler esnasında İstanbul Semih Şakir Çocuk Esirgeme Yuvası'na Sosyal Hizmet Uzmanı olarak atanmıştır. Müvekkil 12 yıllık hizmeti süresince başarılı çalışmalarıyla görevini sürdürmüştür.

Müvekkil 4.9.1990 tarihinde saat 20.00 sıralarında ani rahatsızlığı nedeniyle Sarıyer İsmail Akgün Devlet Hastanesi'ne kaldırılmıştır. Hastane yönetimince hasta sevk kağıdı düzenlenmesi için gönderilen resmi yazı Çocuk Yuvası Müdürü Kemal Yenerer tarafından kabul edilmemiş ve sevk kağıdı düzenlenmesi yoluna da gidilmemiştir. Böylece müvekkil çalıştığı kurumun sevki olmadan hastanede yatmak zorunda kalmıştır ve 4.9.1990 - 7.19.1990 tarihleri arasında hastanede yatmıştır. Kendisine bu tarihten itibaren, ayrıca 15 gün istirahat verilmiştir. (Ek 1) Müvekkil 4.9.1990 ve 21.9.1990 (Cuma günü) tarihleri arasında raporlu olması nedeniyle, görevine 23 Eylül 1990 pazartesi günü başlamak zo-runda kalmıştır. Ancak, işe başlamak istediğinde kendisine sözlü olarak müstafi sayıldığı bildirilmiş olup, yazılı herhangi bir bildirimde bulunulmamıştır. Ancak Müvekkil, 11 Ekim 1990 tarih ve 2452 sayılı Genel Müdürlük yazısıyla müstafai sayıldığını daha sonra öğrenmiştir. Davalı idareye göreve iadesi için dilekçeyle başvurmuş olmasına karşın, başvurusuna henüz bir yanıt alamamıştır. (Ek 2).

Müvekkil ani bir rahatsızlığı sonucu hastaneye kaldırılmış olup, bu konuda herhangi bir kasti ya da kusuru söz konusu değildir. Hastane de verilen istirahat ve yattığına ilişkin raporu, İstanbul İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'ne gönderdiği (iadeli-taahhütlü) halde, kabul edilmemiş veposta idaresince geri iade edilmiştir. (Ek 3)

Müvekkil, rahatsız olmasına ve hastane idaresince yazılı olarak hasta sevk kağıdı

SOSYAL HİZMET

istenmesine karşın, davalı idare sevk kağıdını vermemiş ve müvekkili müstafi duruma düşürmek gibi kasıtlı bir davranışta bulunmuştur. Oysa, müvekkil hastanede yattığını ve 15 günlük istirahatını belgeyle kanıtlamış, davalı idare iadeli-taahhütlü postayla gönderilen hastane raporunu kabul etmemekle bu kasıtlı davranışını sürdürmüştür.

Bunun üzerine müvekkil, hastanede yatarak hasta sevk kağıdı vermekten kaçındıkları ve görevlerini kötüye kullandıkları için Göztepe Semih Şakir Çocuk Yuvası Müdürü Kemal Yenerer, Müdür Yardımcısı Meral Attar, İl Müdürü Cuma Yavuz ve İl Müdür Yardımcısı Mehmet Ali Teker hakkında İstanbul Cumhuriyet Savcılığına şikayet dilekçesi vererek suç duyurusunda bulunmuştur. (Ek 4 İadeli-taahhütlü posta alındısı.)

Bizcede, yetkili amirler yasalara ve özellikle de 657 sayılı yasaya aykırı davranışta bulunmuşlardır. Davalı idarenin yukarıda isimlerini saydığımız ilgili amirlerinin müvekkile hasta-sevk kağıdı vermemek vebuna karşı da raporunu da kabul etmemek gibi bir dav-ranışla 657 sayılı yasanın 10. maddesinin 2 fıkrasını ihlal ettiği görüşündeyiz.

657 sayılı yasanın 94. maddesi hükmü devlet memurluğundan çekilmeyi düzenle-mektedir. Müvekkil hakkında maddenin 2. fıkrası hükmü uygulanmıştır. Bu hüküm,;

"Mezuniyetsiz ve kurumlarınca kabul edilen mazereti olmaksızın görevin terk edil-mesi ve bu terkin kesintisiz 10 gün devam etmesi halinde, yazılı müracaat şartı aran-maksızın, çekilme isteminde bulunulmuş sayılır" biçimindedir.

Olayda, müvekkilin mazeretsiz olarak göreve gelmemesi gibi bir durum söz konusu değildir. Müvekkil, ani bir rahatsızlığı sonucu hastaneye kaldırılmış ve "müstafi" konumuna düşürülmek amacıyla amirlerince hasta-sevk kağıdı düzenlenmemekle birlikte Ek:1'de sunduğumuz istirahat raporu da kabul edilmemiştir. Bu durumda müvekkilin hiçbir kusuru yoktur. İdareme Mahkemelerinde davalı idare ile pek çok memuru arasında görülmekte olan davalarda da görüldüğü gibi, merkez ve taşra örgütlerinde memurları arasında çifte standart uygulayarak anayasayı ve 657 sayılı yasanın 10. maddesi 2. fıkrasını hükmünü açıkça ihlal etmektedir.

Olayımızda, davalı idare yetkililerinin kasıtlı davranışları, müvekkilin mazeretini kabul etmeyerek açıkça yasaya aykırılık taşımaktadır. Bunun yanında müvekkilin mezare-tinde kendisinin aleyhine olarak yararlanıp, böylesine bir durumu fırsat sayarak, memu-riyetten ihraç amacı taşımaktadır. Bu durumda söz konusu idare işleme "görevden çekilme" değil "görevden ihraç" olarak adlandırmak daha doğru olacaktır. Müvekkil, çalıştığı kuruma yıllarını vermiş, mesleğinde yetkin ve uzman bir devlet memurudur. Görevden ihraç edilmesi kamu yararına aykırılık oluşturmaktadır. Meslek uzmanlarının yetiştirmeleri, yararlı ve üretken bir aşamaya gelebilmeleri vesonra bu insanların görevleriyle ilgisi olmayan nedenlerden dolayı görevlerinden uzaklaştırılmaları, ülkemizin kıt kaynaklarının değerlendirilememesi, hiçe sayılması anlamına gelir. Bizler, bu davayı açmakla her şeyden önce kamunun üstün çıkarını da gözetiyoruz.

Müvekkilin müstafi sayılmasını gerektirecek koşulları gerçekleşmemiştir. İdare, ra-porunu kabul etmemekle birlikte, müvekkilin raporlu olduğu dönemde izin alma isteğini de kabul etmemiştir. İdare bu konuda takdir hakkına sahip olmakla birlikte, raporu, izne çevirme yolunu seçmemiştir. İşlem neden, konu, amaç ve biçim yönünden sakattır. İptali gerekmektedir.

İSTEM SONUCU : Yukarıda saydığımız nedenlerle davalı idarenin işleminin iptaline, doğacak mağduriyet dikkate alınarak, öncelikle YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA, duruşmalı olarak yapılacak inceleme sonucunda dava konusu işlem nedeniyle yoksun kalınan maaş ve diğer parasal haklarının yasal faizi ile birlikte tazminat olarak ödenmesine yargılama giderleriyle avukatlık ücretinin davalı idareye yükletilmesine karar verilmesini dileriz.

Jale ÇETİNKAYA ADINA VEKİLİ

Av. Şenal SARIHAN

SOSYAL HİZMET

ANKARA NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ ELİ İLE İSTANBUL 3. İDARE MAHKEMESİ SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

CEVAP VEREN
(DAVALI) : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. Belgin OYMAN, Anafartalar Cad. No: 70 ANKARA
DAVACI : Jale ÇETİNKAYA
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA
TEBLİĞ TARİHİ : 1.4.1991
İ. KONUSU : Davacı vekilinin dava dilekçesine karşı birinci savunmamızın sunulmasıdır.

CEVAPLARIMIZ :

1) Davacı Jale ÇETİNKAYA Genel Müdürlüğümüz birimlerinden Personel Daire Başkanlığı'nın 15.8.1990 gün ve PER(TN)90-6991 sayılı yazısı ile araştırmalara katılmak üzere görevlendirilmiştir. Ancak kendisi 21.8.1990 gününden itibaren 10 gün süreyle raporlu olduğundan dolayı görevlendirme emri tebliğ edilememiştir.

2) Raporun bitim tarihi olan 31.8.1990 gününden davacı Jale ÇETİNKAYA göreve başlamamıştır. Görevlendirme emri ise, kendisine bildirildiği halde tebellüğ etmekten imtina etmiş ve bu durum 3.9.1990 günlü tutanakla tesbit edilmiştir. Aynı gün göreve gelmediği halde sanki göreve gelmiş gibi mesai saati sonunda imza defterinin sabah ve öğleden sonraki yerlerini habersiz olarak imzalamıştır. Davacı 12.9.1990 gününe kadar bir daha görev yerine hiç uğramamıştır.

3) 657 sayılı yasanın 94. maddesinde, "Mezuniyetsiz veya kurumlarınca kabul edilen mazereti olmaksızın görevin terk edilmesi ve bu terkin kesintisiz 10 gün devam etmesi halinde, yazılı müracaat şartı aranmaksızın çekilme isteğinde bulunulmuş sayılır" hükmü yer almaktadır.

Anılan madde gereğince, 3.9.1990 günü itibari ile 12.9.1990 günü dahil olmak üzere izinsiz ve özürsüz olarak 10 gün geçici görevlendirildiği yerde dahil olmak üzere görevine devam etmeyen Jale ÇETİNKAYA hakkında yasal işlemlerin yapılması İstanbul Valiliği'nin 13.9.1990 gün ve P-1/390-3163 sayılı yazısı ile istenmiştir.

Davacının Bakanlık Makamı'nın 11.11.1990 gün ve 2452 sayılı onayı ile 657 sayılı yasanın değişik 94/2. maddesi gereğince müstafi sayılmasına karar verilmiştir.

4) Görevden çekilmiş sayılma kararı hakkında davacıya tebliğ belgesi düzenlenmiş ancak, kendisi tebellüğ etmekten imtina etmiştir.

Sarıyer İsmail Akgün Devlet Hastanesi Baştabipliği'nin 5.9.1990 gün ve 90/9000/459 sayılı yazısı resmi olarak elden veya posta ile gönderilmediği için hasta sevk kağıdı düzenlenmemiştir.

Ayrıca davacı tarafından gönderilen raporu ihtiva eden zarf özel olarak Cuma YAVUZ adına gönderildiğinden ve resmi mahiyet taşımadığından ve o anda İl Müdürü'nün de kurum denetlemesinde olması nedeni ile şahsa ait zarf genel evrakca kabul edilmemiştir.

Kanımızca yapılan işlem usul ve yasaya uygundur. Bu nedenle haksız ve dayanaksız olarak açılan davanın reddi gerekmektedir.

SONUÇ VE İSTEM : Belirtilen nedenlerden dolayı:

- 1) Öncelikle yürütmenin durdurulması için yasada aranan şartlar gerçekleşmediğinden bu isteğin REDDİNE,
- 2) Dava haksız ve dayanaksız açıldığından iptale ilişkin bölümünde REDDİNE,
- 3) Bu nedenle yoksun kalınan maaş ve diğer parasal haklarının yasal faizi ile birlikte tazminine ilişkin bölümünde REDDİNE,

SOSYAL HİZMET

4) Yargılama giderleri ile vekalet ücretinin karşı tarafa yükletilmesine karar verilmesini saygıyla diler ve isterim. 27.5.1991

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili
Av. Belgin OYMAN

İSTANBUL 3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO: 1991/172

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını

İSTEYEN : Jale ÇETİNKAYA
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA
KARŞI TARAF : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. Belgin OYMAN
İSTEMİN ÖZETİ :

Davalı İdarede Sosyal çalışmacı olarak görev yapan davacının Müstafi sayılmasına ilişkin 18.10.1990 gün ve 2452 sayılı işlemin iptali, yoksun kaldığı maaş ve diğer parasal haklarının yasal faizi ile birlikte tarafına ödenmesi ile yürütmenin durdurulması istenmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren İstanbul 3. İdare Mahkemesince işin gereği görüldü:

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 94. maddesinin ikinci fıkrasında, "Mezuniyetsiz veya kurumlarınca kabul edilen mazereti olmaksızın görevin terk edilmesi ve bu terkin kesintisiz 10 gün devam etmesi halinde yazılı müracaat şartı aranmaksızın çekilme isteğinde bulunulmuş sayılır" hükmünü taşımaktadır.

Olayda 3.9.1990 günü göreve başlaması gereken davacının 4.9.1990 günü Sarıyer İsmail Akgün Devlet Hastanesi Baştabipliğine müracaat ettiği 7.9.1990 tarihinde çıkış yapılarak 15 günlük rapor aldığı, davacının durumunu bildiren ve hasta sevk kağıdı düzenlenmesi için PTT vasıtası ile yaptığı başvuruya ilişkin tebliğ evrakının idarece şahıs adına geldiği gerekçesiyle iade edildiği ve davacının 3.9.1990 ile 12.9.1990 tarihleri arasında izinsiz ve özürsüz olarak görevine gelmediği nedeniyle müstafi sayılmasına karar verildiği anlaşılmaktadır.

Bu durumda Memurların Hastalık Raporlarını verecek hekim ve Sağlık Kurulları Hakkında Yönetmeliğe uygun olarak alınmış istirahat raporu bulunan davacının, idarece hiçbir uyarı yapılmaksızın ve mazereti bulunup bulunmadığı araştırılmaksızın görevden çekilmiş sayılmasına ilişkin işlemde açıkça hukuka aykırılık bulunduğu gibi, işlemin uygulanmasının devamı halinde telafisi güç zararda doğacağından yürütmenin teminat alınmaksızın 90 gün süreyle durdurulmasına 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27. maddesi uyarınca 2.10.1991 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Semra GÜNER

Üye
Sabahat GÜDÜL

Üye
Salih ÖZBİLGİN

İSTANBUL BÖLGE İDARE MAHKEMESİ

YDİ İTİRAZ NO: 1991/1364

YÜRÜTMENİN DURDURULMASI

KARARINA

İTİRAZ EDEN : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA

VEKİLİ : Av. Belgin OYMAN, Necatibey Cad. No: 11/2 Kızılay/ANKARA

KARŞI TARAF : Jale ÇETİNKAYA

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA

İSTEMİN ÖZETİ :

Davacının müstafi addedilmesine ilişkin 11.10.1990 gün ve 2452 sayılı Genel Müdürlük işleminin iptali ile bu işlem nedeniyle mahrum kaldığı maaş ve diğer parasal haklarının Yasal faizi ile tarafına ödenmesi istemi ile açılan davada vaki yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne dair 2.10.1991 gün ve 91/172 sayılı İstanbul 3. İdare Mahkemesi kararına karşı yapılan itiraza ilişkindir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren İstanbul Bölge İdare Mahkemesince işin gereği görüldü:

Dava dosyasının incelenmesinden; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 3622 sayılı Yasa ile değişik 27. maddesinin 2. fıkrasında öngörülen idari işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkansız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleştiği anlaşıldığı cihetle kararın dayandığı hukuki ve kanuni gerekçeler Mahkememizce de uygun görüldüğünden, İtirazın Reddine, dosyanın ilgili İdare Mahkemesine gönderilmesine 12.11.1991 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Zuhal ÇOKAR
26324Mine ÇAKALOZ
26385Asuman YET
26425

SAYI : PER(SED)91

KONU : Tuna ATALAY

29

ANKARA

1 ŞUBAT 1991

Tuna ATALAY

Sosyal Hizmetler Müdürlüğünde

İl Müdür Yardımcısı

BAYBURT

1990 yılı sicil raporunuzun incelenmesinden; işbirliği yapmada ve değişen şartlara görevlere uymada başarısız olduğunuz, tarafsız olmayıp disipline riayet etmediğiniz amirlerinize, mesal arkadaşlarınıza ve iş sahiplerine karşı tutum ve davranışlarınızın olumsuz olduğu, ayrıca görevinizi yerine getirmenizde çalışkan, kabiliyetli ve verimli olmadığınız zamanında, doğru ve kesin karar verme, planlama, organizasyon ve koordinasyon, mevzuat ve teknolojik gelişmelere intibak kabiliyetinizin bulunmadığı, maiyetinizdekileri değerlendirme ve yetiştirmede başarısız olup, iş hakimiyetinizin ve kendine güveninizin bulunmadığı anlaşılmıştır.

1991 yılı çalışma döneminde sözkonusu davranışlarınızı düzeltmenizi rica ederim.

GENEL MÜDÜR A.

Ahmet KONAĞOĞLU

Personel Daire Başkanı

NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA
ANKARAYürütmenin durdurulması istemi vardır

DAVACI : Tuna (Onat) ATALAY, Sedat Simavi Sok. 86/13, Çankaya/ANKARA
DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
DAVA KONUSU : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'nün 1.2.1991 tarih ve PER(SED)91-805 sayılı yazısıyla tebliğ edilen, 1990 yılı sicil bozma işleminin iptali.

TEBLİĞ TARİHİ : 25.2.1990

OLAYLAR (AÇIKLAMALAR) : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'nün 1.2.1991 tarih ve PER(SED)91-805 sayılı yazısından, 1990 yılı sicil raporunun olumsuz olduğu anlaşılmış bulunmaktadır. Söz konusu yazı 25.2.1990 tarihinde tebliğ edilmiştir (Ek 1 ve 2).

Ancak, 1990 yılı sicilimin olumsuz olarak değerlendirilmesi bütünüyle haksız bir işlem olup, iptal edilmesi gerekmektedir.

Yapılan işlemin haksızlık sebepleri ve iptal edilmesini gerekli kılan dayanaklar aşağıda belirtilmiştir.

Davacı, 1973 yılında, şimdiki adı H.Ü. Sosyal Hizmetler Yüksekokulu olan, Sosyal Hizmetler Akademisi'ne, Üniversitelerarası Seçme ve Yerleştirme Sınavı ve okul tarafından yapılan özel sınavları kazanarak girmiş ve 1977 yılında dört yıllık lisans seviyesindeki eğitimi başarıyla tamamlamış ve 7355 sayılı kanun Gereği "Sosyal Hizmet Uzmanı" unvanıyla mezun olmuştur.

Davacının Sosyal Hizmet Uzmanı olarak mezuniyetini müteakip aldığı görevler ve yaptığı çeşitli çalışmalar şu şekilde olmuştur:

SOSYAL HİZMET

Temmuz 1977-Ocak 1978: Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğü, Yozgat Çocuk Yuvası Sosyal Hizmet Uzmanı.

Ocak 1988-Nisan 1979: Ankara S.S.Y. Müdürlüğü, Sosyal Hizmetler Şubesi, Sosyal Hizmet Uzmanı.

Nisan 1979-Ocak 1981: Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğü, Seyranbağları Kreş ve Gündüz Bakımevi, Sosyal Hizmet Uzmanı.

Ocak 1981-Mayıs 1983: Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğü, Sosyal Hizmetler Enstitüsü (Eğitim, araştırma, yayın işlerindensorumlu birimlerinde) Sosyal Hizmet Uzmanı.

Mayıs 1983-Ağustos 1985: Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, Eğitim Araştırma Merkezi Müdürlüğü, Yayın Şubesi Sosyal Hizmet Uzmanı.

Ağustos 1985-Ekim 1989: SHÇEK Genel Müdürlüğü, Eğitim Araştırma Merkezi Müdürlüğü, Yayın Şubesi Müdürü.

Ekim 1989-Nisan 1990: SHÇEK Genel Müdürlüğü, Kahramanmaraş İl Müdür Yardımcısı.

Mayıs 1990-Aralık 1990: SHÇEK Genel Müdürlüğü, Eğitim Merkezi Müdürlüğü, Yayın Şubesi Müdürü. (Bu dönemin yaklaşık dört aylık kısmı Adana ili ilçe ve köylerindeki araştırmada anketör olarak, Adana İl Müdürü emrinde geçici görevli olarak geçirilmiştir.)

Aralık 1990'dan beri: SHÇEK Genel Müdürlüğü, Bayburt İl Müdür Yardımcısı.

Görüldüğü gibi, Davacı, yaklaşık 14 yıllık devlet memurudur. Memuriyet dönemindeki faaliyetleri 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile tespit edildiği şekilde, memuriyette kariyer anlayışına uygun bir şekilde gerçekleşmiş ve çeşitli görev alanlarında olumlu siciller almak suretiyle terfi etmiş ve idari kademelerde sorumluluklar yüklenmiştir. Esasen, Davacı, halen de yeni kurulan bir il olan Bayburt'ta Sosyal Hizmetler İl Müdür Yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

Davacı, memuriyet dönemindeki bu sistemli yükselmesi esnasında, çeşitli incelemeler, araştırmalar yapmış, yayınlar hazırlamıştır (Ek. 3, 4, 5, 6, 7).

Nitekim, Davacı, sosyal hizmet alanında araştırmacı ve eğitimci olarak görev almasına imkan tanıyacak bir akademik çalışmayı da 1981 yılında gerçekleştirmiş ve H.Ü. Sağlık Bilimleri Fakültesi Nüfus Etütleri Enstitüsü'nden Bilim Uzmanlığı derecesini almıştır (Ek 8, diploma fotokopisi).

Davacının aktif olarak Yayın Şubesi Müdürlüğü yaptığı 1985-1989 yılları arasında, SHÇEK yayınlarında önemli gelişmeler kaydedilmiştir. Kurum tarafından çıkarılan toplam 17 Sosyal Hizmet Bülteni, 22 SHÇEK Yayınları Dizisi, 13 SHÇEK Çoğaltım Dizisi Yayınları ve bir SHÇEK Dergisi (Bülten ve SHÇEK Yayınlarının ilk sayıları hariç) Davacının Yayın Şubesi Müdürlüğü döneminde çıkarılmıştır (Ek 9, Davacının sorumluluğu altında çıkarılan yayınlardan bazı örnekler). Bu yayınlar halihazırda gerek merkez, gerekse de taşra teşkilatında temel başvuru kaynakları olarak kullanılmaktadır. Bilinebildiği kadarıyla, Davacının yayın Şubesi Müdürlüğü'nden ayrıldığı tarihten sonra söz konusu yayınların devamı niteliğinde veya başka mahiyetlerde yeni yayınlar çıkarılamamıştır.

Kolaylıkla anlaşılabileceği gibi Davacı, devlet memuriyetine başladığı 1977 yılından itibaren mesleği, ve idari görevleriyle ilgili konularda aktif ve üretken bir çalışma hayatı geçirmiştir. Kariyeri, konusunda yetkin üniversite profesör ve doçentlerinden oluşan akademik bir kadro tarafından da tescil edilmiştir. Kaldı ki, Davacı, 14 yıllık memuriyet hayatının 13 yılını değişik sicil amirleriyle çalışarak geçirmiş ve bu kişiler tarafından da başarılı bulunarak terfi ettirilmiştir.

Davacı, aralarında Dr. Hüseyin Tekin Sevil (zamanın Genel Müdür Yardımcısı), Dr. Ertan Kahramanoğlu (eski Sosyal Hizmetler Genel Müdür Vekili, SHÇEK Genel Müdür Yardımcısı, halen, H.Ü. Sosyal Hizmetler Yüksekokulu Öğretim Görevlisi), Sevgi İzmir

SOSYAL HİZMET

(emekli, eski SHÇEK Eğitim Araştırma Merkezi Müdürü), Dr. Ethem Çengelci (eski SHÇEK Eğitim Araştırma Merkezi Müdürü), Dr. Nihat İlhan (emekli Tabip Tuğgeneral, eski SHÇEK Genel Müdür), Süleyman Sarıkaya (eski SHÇEK Genel Müdür Yardımcısı) gibi değişik meslek ve disiplinlerden amirlerle çalışmış ve bugüne kadar başarılı sonuçlar almıştır.

Ne var ki, idarenin dava konusu tebligatından, Davacıya, 1990 yılında olumlu sicil verilmediği anlaşılmaktadır. Konuyla ilgili uyarı yazısı dikkatle incelendiğinde, Davacının, 1990 yılı içinde sicile esas olacak değerlendirme konularının bir tanesinde bile başarılı olmadığı gibi bir iddia ile karşılaşmamaktadır.

Davacının, 1990 yılı sicil amirleri, Eğitim Merkezi Müdür Vekili Nihat Şahin ile Genel Müdür Yardımcısı Cahit Gültekin'dir. Davacı, Genel Müdür Yardımcısı Cahit Gültekin ile hiç karşılaşmadığı için, değerlendirmesinin esas itibarıyla yazılı evrak üzerinde olduğu ve/veya birinci sicil amirinin fikrine katıldığı şeklinde bir düşünce geliştirmek mümkündür. Dolayısıyla, Davacının 1990 yılı sicil değerlendirmesinin öncelikli ve ağırlıklı sorumluluğunun Eğitim Merkezi Müdür Vekili Nihat Şahin'e ait olduğu düşünülebilir. Ancak, Davacı, Eğitim Merkezi Müdür Vekili Nihat Şahin ile son derece kısa ve kısıtlı bir çalışma ilişkisi içinde olmuştur.

Davacı, birinci sicil amiri Nihat Şahin ile 23 Ekim 1989 tarihinde Eğitim Merkezi Müdürlüğüne başladığı gün, Yayın Şubesi Müdürü olarak tanışmıştır. Bu tarihten 3 (üç) gün sonra Davacı, aniden Kahramanmaraş Sosyal Hizmetler İl Müdür Yardımcılığı görevine atanmış ve görevinden ayrılmıştır. Bu atama Gaziantep İdare Mahkemesi tarafından iptal edilmiş ve davacı 14 Mayıs 1990 tarihinde yeniden yayın şubesi Müdürlüğü görevine dönmüştür (Ek 10, Gaziantep İdare Mahkemesi kararının fotokopisi). Davacı, Eğitim Merkezi Müdür Vekili Nihat Şahin ile 14 Mayıs 1990 tarihinden 4 Ekim 1990 tarihine kadar -45 günü hastalık, 5 günü yıllık izini olmak kaydıyla, görev yapmıştır. Davacının Nihat Şahin ile fiili çalışma süresi 94 gündür. Davacı 4 Ekim 1990 tarihinde ara verilen geçici görev dönemi Adana İl Sosyal Hizmetler Müdürü'nün koordinatörlüğü altında yürütülmüş olup, bu dönemde Nihat Şahin ile yazılı veya sözlü en küçük bir iletişim dahi kurulamamıştır. Esasen, Davacı, bu geçici görevlendirmeye Ankara 8. İdare Mahkemesi-ne dava açmış olup dava sonuçlanmadan yeni bir tayin işlemiyle karşılaşmış olması sebebiyle, bu konu güdemden çıkmıştır (Ek 11 ve 12, konuyla ilgili dava dilekçesi ve Ankara 8. İdare Mahkemesi kararı).

Davacının Adana ilindeki görevine ara verilip Yayın Şubesi Müdürlüğü görevine dönmelerinden 48 saat (iki gün) sonra da Bayburt Sosyal Hizmetler İl Müdür yardımcılığına tayini çıkmış ve bu görevden ayrılmıştır. Bu atamaya ilgili olarak da Ankara 8. İdare Mahkemesi'nde dava açılmış olup, verilen "yürütmeyi durdurma kararının" bir örneği ekte sunulmuştur (Ek 13).

Görüldüğü gibi, Davacı, 1990 sicilini dolduran 1. sicil amiri Nihat Şahin ile sadece ve sadece hafta sonu tatilleri sayılmadığında 68 gün çalışabilmiştir.

Davacı sosyal hizmet alanında lisans eğitimi yapmış sosyal bilimlerde lisans üstü derece almış 14 yıllık meslek hayatını merkez ve taşra teşkilatında başarılı çalışmalarla değerlendirmiş, yayınlar çıkarmış bir sosyal hizmet uzmanıdır.

Davacının 13 yıl başarılı çalışmalarının ardından 1990 yılında aldığı her kalemdeki olumsuz sicili, yukarıda belirtilen hususlar göz önünde tutulduğunda objektif bir değerlendirme yapılmadığı kanaatini uyandırmaktadır. Davacı, 1990 yılı içinde Yayın Şubesi Müdürü olarak çalışma imkanını bulabildiği çok kısa süre içinde de, her zaman olduğu gibi mesleğine, sorumluluklarına, amirlerine ve çalışma arkadaşlarına saygılı bir anlayış içinde görev yapmaya çalışmış, bütün sorumluluklarını azami titizlik içinde yerine getirmiştir. Dolayısıyla, 1990 yılı içindeki çok kısıtlı süre içinde olumsuz sicil verilmesini

doğru, yerinde, hakkaniyete, 657 sayılı kanunun özüne, sözüne ve hukuka uygun bulmak mümkün değildir. Birinci sicil amiri Nihat Şahin'in yanlış bir değerlendirme yaptığı ve muhtemelen de, ikinci sicil amirinin bu karara uyduğu düşünülmektedir. Böyle bir değerlendirme yapmayı gerektirecek herhangi bir ciddi ve objektif dayanak yoktur.

Sonuç olarak; gerçekçi bir değerlendirme yapmaya imkan tanımayacak kadar kısa bir süre içinde yapılan değerlendirme çerçevesinde verilen sicil bozma kararı son derece ağır, maddi ve manevi yönlerden mağduriyete yol açacak bir nitelik taşımaktadır. Nitekim Davacı bu haksız ve hukuk dışı işlem sebebiyle bu yıl 3. derecenin 3. kademesinden, 2. derece kadroya geçemeyecek, ve bu arada yeni çıkan kanunla 6 yıl üst üste iyi sicil alan memurlara verilecek birkademe ilerlemesi hakkından da yararlanamayacaktır. Böylece iki yıllık bir hak kaybı doğmuş olacaktır.

SONUÇ : Her kalemdede olumsuz verilen 1990 yılı sicili, liyakat ve kariyerini ispatlamış 14 yıllık devlet memuru Davacıyı maddi ve manevi yönlerden mağdur ettiği göz önünde tutularak, mevzuatın tanıdığı en az sürede savunma hakkı tanınmak suretiyle yürütmenin durdurulmasına, 1990 yılı olumsuz sicil verme işleminin iptaline ve yargılama giderlerinin Davalıya yüklenmesine karar verilmesine saygılarımla arz ederim. 21 Mart 1991

Tuna (Onat) Atalay

ANKARA NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ VASİTASI İLE TRABZON İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO: 1991/431 E.

CEVAP VEREN

DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. Aliye SEYİTDANLIOĞLU, Anafartalar Cad. No: 70 Ulus/ANKARA
DAVACI : Tuna ATALAY (Onat) Sedat Simavi Sok. 86/13 Çankaya/ANKARA
T. TARİHİ : 6.6.1991
T. KONUSU : 6.6.1991 tarihinde tebellüğ ettiğimiz dava dilekçesine süresinde cevaplarımızın sunulması ve ara kararının yerine getirilmesidir.

CEVAPLARIMIZ :

Davacı tarafından 1990 yılı olumsuz sicil verilmesi işlemine karşı açılan dava yersiz ve reddi gerekmektedir.

Devlet Memurları Sicil Yönetmeliği'nin 19. maddesinde "sicil amirlerinin sicil raporlarını itinalı, doğru ve tarafsız bir şekilde düzenlerken, Devlete, sadakat ve bağlılığı memuriyet sıfatının gerektirdiği şeref ve itibar ile hizmetlerin süratli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini, güvenilir ve yetenekli memurların yükselmelerini, esas alır" hükmü vardır.

Davacı hakkında düzenlenen sicil raporu'nda aynı esaslar çerçevesinde tarafsız olarak düzenlenmiştir. İptali gerektirecek bir husus söz konusu değildir.

Aynı yönetmeliğin 13. maddesinde "haklarında sicil raporu düzenlenecek memurların, değerlendirmelerini yapacak sicil amirlerinin yanında en az altı ay çalışmış olmaları" şartı aranmaktadır.

Davacı hakkında sicil düzenleyen amir davacının 1. sicil amiridir. Bu konuda usuli bir hata söz konusu değildir. Nihat Şahin Eğitim Merkezi Müdürüdür ve davacı da onun memurudur. Kanun fiili çalışma süresi aranmamıştır.

Devlet Memurları Kanununun 109-121. maddelerinde ve Devlet Memurları Sicil Yönetmeliği'nde dava konusu olayla ilgili tüm hususlar ayrıntılı bir şekilde düzenlenmiştir.

Buna göre, sicil amirleri, belli zamanlarda düzenleyecekleri sicil raporlarında memurların liyakat derecesini not esasına göre değerlendirerek tesbit ederler. Sicil amirleri maiyetlerindeki memurların sicil raporlarıyla birlikte bunların genel durum ve davranışları bakımından da olumlu-olumsuz nitelikleri, kusur ve eksiklikleri hakkında mütalaalarını bildirirler. Devlet Memurlarının yetersizlikleri halinde sicil raporlarındaki kusur ve eksiklikleri uyarılmaları bakımından, gizli bir yazı ile atamaya yetkili sicil amiri tarafından kendilerine bildirilir. Sicil notu ortalaması 100 üzerinden 60 veya daha yukarı olanlar olumlu sicil, 60'ın altında olanlar olumsuz sicil almış sayılırlar.

Davacının devlet memuru olmanın gerektirdiği sorumluluk duygusuna müdrik olmadığı, başına buyruk hareket etmeyi sevdiği, bir üst görev yapamayacağı, verilen görevi amir kontrolünde yapabileceği hakkında 1. sicil amiri ve 2. sicil amiri hemfikirlerdir.

Bu bakımdan davacıya 1990 yılında olumsuz sicil verilmesi işleminde usul ve yasa aykırı bir durum bulunmamaktadır.

SONUÇ VE İSTEM : Haksız ve hukuki dayanaktan yoksun bulunan davanın reddi ile yürütmeyi durdurma talebinin reddi, yargılama giderleri ve vekalet ücretinin karşı tarafa yükletilmesini saygıyla dilerim.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili
Av. Aliye SEYİTDANLIOĞLU

TRABZON İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

ESAS NO: 1991/431

DAVAYA 1. CEVABINI

VEREN DAVACI : Tuna ATALAY (Onat) Sedat Simavi Sk. 86/13 Çankaya/ANKARA

DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA

T. TARİHİ : 31.8.1991

T. KONUSU : Yukarıda Esas No'su yazılı davayla ilgili 1. savunmasını veren Davalı idareye karşı 1. cevabın sunulmasıdır.

CEVAPLARIMIZ : Davalı İdarede, Yüce Mahkemenize verdiği 1. savunmasında, 1990 yılı sicilinin olumsuz düzenlenmesi işlemine karşı açılan davanın, yersiz ve reddi gereken bir dava olduğu savunulmaktadır.

Davalı idare, savunmasının ilk bölümünde, Devlet Memurları Kanunu'nun ve Devlet memurları sicil yönetmeliğinin konuyla ilgili maddelerinin bazı bölümlerini aynen vermiş ancak, "Garez ve özel amaçla sicil raporlarını gerçeğe aykırı doldurdukları anlaşılan sicil amirlerinin cezai sorumlulukları saklıdır" şeklindeki hükme hiç değinmemiştir. Davalı idarenin verdiği yasal hükümler Yüce Mahkemenizin ve Memuriyette 15 yılını geçirmiş, birçok memurun sicil amirliğini yapmış davalının da yıllardır içinde bulunduğu ve bildiği konulardır. Söz konusu dava da yasaların emrettiği, doğru, tarafsız ve objektif esaslardan uzak olarak tesis edilen işlemin, yasa uygunluğunun sağlanması amacıyla açılmıştır.

Esasen Davacı, sicil bozma işlemiyle ilgili bu davayı açmadan önce, Davalı idareye yasal, yazılı itirazını yapmış ancak, 2 ay içinde cevap verilmesi gerektiği halde, itirazın üzerinden 6 ay geçmesine rağmen olumlu veya olumsuz bir cevap alamamıştır.

Davalı idare, Davacının, Devlet memuru olmanın gerektirdiği sorumluluk duygusuna müdrik olmadığını, başına buyruk hareket etmeyi sevdiğini, bir üst görev yapamayacağını, bir amir kontrolünde çalışması gerektiğini, bu konuda da 1. ve 2. sicil amirlerinin aynı kanıda bulunduğunu savunmaktadır.

Hiçbir objektif nedene, somut bir olaya, bilgiye, belge ve bulguya dayanmaksızın

son derece ağır bir şekilde suçlanan Davacı, 15 yıllık memuriyetinde olduğu gibi, sorumluluk duygusu, meslek ahlakı ve memuriyet anlayışının gereği olarak, 1. sicil amiri Nihat Şahin tarafından, çok kısa süreler verilerek istenen tüm görevleri de zamanında ve eksiksiz yapmıştır. Hatta, her bakımdan yetersiz olarak değerlendirilen Davacının, bu değerlendirme döneminde hazırladığı "Türkiye'de Çocuğun Durumu" adlı kitapla ilgili raporu, 1. ve 2. sicil amirlerinin sorumluluğu altındaki birimden, 7.8.1990 tarih ve SHEM (EĞT)E2-90-389 sayılı, 90/036 nolu Genelge ekinde, tüm taşra teşkilatına aday memur eğitiminde ders notu olarak kullanılmak üzere gönderilmiştir.

Davacı, sosyal hizmet alanında, sosyal hizmet uzmanı, araştırmacı, eğitimci olarak, eğitim dönemi dahil yaklaşık 19 yıldır faaliyet göstermektedir. Bugüne kadar gerçekleştirdiği bilimsel çalışmaları, kariyeri ve liyakati ile, memuriyetteki kıdem ve kariyer esasına paralel olarak, çeşitli meslek ve disiplinlerdeki amirleriyle uyumlu çalışmalar yapmış, olumlu siciller almış ve çeşitli sorumluluklar üstlenmiştir. Davacıya bütün sicil kalemelerinde olumsuz not veren Nihat Şahin'in sosyal hizmet alanındaki faaliyetleri ise henüz 2 yıllık bir süreye ulaşmış bulunmaktadır. Nihat Şahin'in sosyal bilimler dalında böylesine iddialı siciller vermeye yetecek eğitim ve mesleki deneyim sahibi olup olmadığı bilinmemektedir.

Davalı idarenin, davacıyla ilgili olarak son iki yılda tesis ettiği iki atama ve geçici görevlendirmeye karşı açılan davalara verdiği savunmalar ile olumsuz sicile ilişkin açılan davaya verdiği savunma arasında büyük bir çelişki ve tutarsızlık bulunmaktadır.

Davacının 26.10.1989 tarihinde, genel müdürlük şube müdürlüğünden, Kahramanmaraş İl Müdür Yardımcılığına atanmasıyla ilgili açtığı davada, davalı idare, Gaziantep İdare Mahkemesine 8.1.1990 tarihinde verdiği savunmasında, atama doğu illerinde tecrübeli elemana duyulan ihtiyaca binaen yapılmıştır. (... Davacı yetenekli ve başarılıdır ve o nedenle Kahramanmaraş'a tayin edilmiştir. ...), "...atama merkezde kendini ve görev bilincini ispatlamış personellerimizle taze kan verme çalışmasıdır.", "...Davacının mesleki başarısı konusunda aksi bir savunma getirmemektedir.", "davacı idaremizce çalışmaları takdir edilerek, Kahramanmaraş iline oradaki birimlerimizin daha çağdaş hale getirilmesi için tayin edilmiştir." beyanlarında bulunmuştur.

Davacının 5.10.1990 tarihinde Adana ili Feke ilçesi ve köylerinde anketör olarak geçici görevlendirilmesi için açılan davada, davalı idare Ankara 8. İdare Mahkemesine 12.12.1990 tarihinde verdiği savunmada ise, "davacı, Genel müdürlüğümüzün ihtiyacına binaen, mesleki bilgisinden yararlanmak üzere geçici olarak görevlendirilmiştir" demiştir.

Davacının idari yargı kararıyla döndüğü eski görevinden alınarak, 19.12.1990 tarihinde, Bayburt İl Müdür Yardımcılığı'na atanmasına ilişkin davada ise, davalı idare, 20.6.1991 tarihinde Ankara 8. İdare Mahkemesine verdiği savunmasında, "İdarenin yetişmiş liyakat sahibi personele her zaman ihtiyacı vardır. Davacı da böyle bir personeldir ve bu nedenle Bayburt iline atanmıştır" denilmiştir.

Davalı idarenin, atamalar ve geçici görevlendirme ile ilgili olarak açılan davalarda, bağımsız mahkemelere verdiği resmi savunmalarda "yetenekli, başarılı, görev bilincini ispatlanmış, mesleki bilgisine ihtiyaç bulunan, liyakat sahibi, yetişmiş personel" olarak değerlendirdiği davacıyı aynı zaman sürecinde olumsuz olarak değerlendirme çelişmesini anlamak mümkün değildir.

2. sicil amiri Cahit Gültekin'in bugüne kadar yazılı ya da sözlü hiçbir iletişimde bulunmadığı, davacı konusunda 1. sicil amiri Nihat Şahin ile hemfikir olmasının da hiçbir somut ve objektif dayanağı bulunmamaktadır.

Görüldüğü gibi, 1. ve 2. sicil amirlerinin ortaklaşa verdikleri iddia edilen olumsuz sicil raporu ile ilgili herhangi bir somut bilgi veya belge bulunmamasına karşın, davacının, devlet memuriyetinde ve mesleki çalışmalarındaki başarı düzeyini ve yeterliliğini ölçmeye yarayacak çok sayıda somut bilgi ve belge (geçmiş sicil raporları, master derecesi araştırmalar, yayınlar, eğitim materyalleri gibi) bulunmaktadır. Dolayısıyla davalı idarenin tesis ettiği işlem ve bu işleme ilişkin olarak yaptığı savunmada konuyla doğrudan ilgili herhangi bir hukuki dayanak mevcut değildir.

SONUÇ : Davalı idarenin 1. savunmasında ileri sürdüğü tezlerin hiçbirinin hukuki temeli bulunmamaktadır. Dava konusu işlem tamamen hukuka aykırı ve objektif esaslardan uzak olarak tesis edilmiştir. Haksız ve dayanaksız olarak gerçekleştirilen, 1990 yılı olumsuz sicile ait işlemin iptaline ve yargılama giderlerinin, davalıya yüklenmesine karar verilmesini saygılarımla arz ederim.

18.9.1991 - Tuna ATALAY (Onat)

ANKARA NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ VASİTASI İLE TRABZON İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO: 1991/431 E.

CEVAP VEREN : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. Aliye SEYİTDANLIOĞLU, Necatibey Cad. No: 11 Kat: 2 Kızılay/
ANKARA

DAVACI : Tuna ATALAY (Onat) Sedat Simavi Sok. 86/13 Çankaya/ANKARA
T. KONUSU : 30.9.1991 tarihinde tebellüğ ettiğimiz cevap dilekçesine 2. cavabımızın sunulmasıdır.

Davacı hakkında düzenlenmiş bulunan 1990 yılı sicilli davacının 1. ve 2. sicil amiri tarafından objektif esaslara göre düzenlenmiş olup, Devlet Memurları Yasası ve Sicil Yönetmeliği'ne uygundur. İptal edilecek bir husus sözkonusu değildir.

SONUÇ VE İSTEM : Davanın reddi ile yargılama giderleri ve ücreti vekaletin karşı tarafı yükletilmesine karar verilmesini saygıyla dilerim.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili
Av. Aliye SEYİTDANLIOĞLU

TRABZON İDARE MAHKEMESİ

DOSYA NO: 1991/431

DAVACI VE YÜRÜTMENİN DURDURULMASINI

İSTEYEN : Tuna ATALAY (Onat) Sedat Simavi Sok. 86/13 Çankaya/ANKARA
DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. Aliye SEYİTDANLIOĞLU, Anafartalar Cad. No: 70 Ulus/ANKARA

DAVACININ ÖZETİ : Davacı, 1990 yılı sicilinin olumsuz düzenlenmesine ilişkin işlemin iptalini ve yürütmenin durdurulmasını istemektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Davanın reddi gerekeceği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 61/2 maddesi uyarınca karar vermeye yetkili Trabzon Nöbetçi Mahkemesince gereği görüldü:

Sicillerin objektif esaslara göre düzenlenmesi; sicil amirlerince yeterlilik ve ahlak durumu ile ilgili soruları ihtiva eden sütunlarda verilen yanıtların, hakkında fikir belirtilenle-

SOSYAL HİZMET

re yöneltilen suçlamaların belgelere dayandırılması ve kanıtlanması gerekmekte olup, bu husus idare hukunun önemli ilkelerindendir.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacının 1990 yılı sicilinin olumsuz olarak düzenlenmesini gerektiren somut bir olay ya da belge ortaya konamadığı gibi, önceki yıllara ait sicillerinin de olumlu olduğu anlaşılmıştır.

Bu durumda, somut olay ve belgelerle 1990 yılına ilişkin olumsuzlukları ortaya konamayan davacının genel durumu ve davranışları ile mesleki yönden yeterli olduğunun kabulü gerektiğinden, anılan yıl sicilinin objektif esaslardan uzak olarak düzenlenmiş olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; açıkça hukuka aykırı ve uygulanması halinde telafisi güç zararlara yol açacağı anlaşılan idari işlemin teminat aranmaksızın (90) gün süreyle durdurulmasına, 30.7.1991 gününde oybirliği ile karar verildi.

Celal KARAVELİOĞLU
Nöbetçi Mah. Başkanı

Hatice ÖKSÜZER
Nöbetçi Üye

Mehmet SAĞLAM
Nöbetçi Üye

BÖLGE İDARE MAHKEMESİNE SUNULMAK ÜZERE ANKARA NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ VASİTASI İLE TRABZON İDARE MAHKEMESİ'NE

DOSYA NO: 1991/431 E.

İTİRAZ EDEN

DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. Aliye SEYİTDANLIOĞLU, Anafartalar Cad. No: 70 Ulus/ANKARA
DAVACI : Tuna (ONAT) ATALAY Sedat Simavi Sk. 86/13 Çankaya/ANKARA
T. KONUSU : 13.8.1991 tarihinde tebellüğ ettiğimiz yürütmeyi durdurma kararının itirazın incelenerek düzeltilmesi talebidir.

AÇIKLAMALAR : Trabzon İdari Mahkemesi tarafından verilen yürütmeyi durdurma kararının itirazın incelenmesi gerekmektedir.

Dava dilekçemizde de belirtmiş olduğumuz üzere "Devlet Memurları sicil yönetmeliğinin 19. maddesinde sicil amirlerinin sicil raporlarını itinalı, doğru ve tarafsız bir şekilde düzenlerken Devlete sadakat ve bağlılığı memuriyet sıfatının gerektirdiği şeref ve itibar ile hizmetlerin süratli ve ekonomik şekilde yürütülmesini, güvenilir ve yetenekli memurların yükselmelerini esas alır." hükmü vardır.

Davacı hakkında düzenlenmiş sicil raporu aynı esaslar çerçevesinde tarafsız bir şekilde hazırlanmıştır.

Devlet Memurları Kanunu'nun 109-121. maddelerinde, sicil amirlerinin memurların liyakat derecesini not esasına göre değerlendirerek tesbit ederler hükmü vardır. Sicil amirleri maiyetlerindeki memurların sicil raporlarıyla birlikte genel durum ve davranışları bakımından da olumlu ve olumsuz nitelikleri ve eksiklikleri hakkında mütalalarını bildirirler.

Davacının 1. ve 2. sicil amiri de davacının 1990 yılındaki tutum ve davranışları konusunda hemfikirler. Davacıya 1990 yılı sicilinin olumsuz verilmesinde esas ve usul yönünden bir hata bulunmamaktadır.

SONUÇ VE İSTEM : Davacı hakkında verilmiş bulunan yürütmeyi durdurma kararının itirazın incelenmesini saygıyla dilerim.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili
Av. Aliye SEYİTDANLIOĞLU

SOSYAL HİZMET

SAMSUN İDARE MAHKEMESİ

DOSYA NO: 1991/84-I

YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİNİN

KABULÜ YOLUNDAKİ KARARA

İTİRAZ EDEN : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. Aliye SEYİTDANLIOĞLU, Anafartalar Cad. No: 70 Ulus/ANKARA
KARŞI TARAF : Tuna (Onat) ATALAY Sedat Simavi Sk. 86/13 Çankaya/ANKARA
İSTEMİN ÖZETİ : Davacı 1990 yılı sicilinin olumsuz düzenlenmesine ilişkin işlemin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılan davada; Trabzon İdare Mahkemesince 30.7.1991 gün ve 1991/431 sayılı kararıyla 90 gün süre ile verilen yürütmenin durdurulması kararının davalı idarece itirazın bozulması istenmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 61/2 maddesi gereğince karar vermeye yetkili olan Samsun Nöbetçi Mahkemesince; dava dosyası 2577 sayılı yasanın 27. maddesine 3622 sayılı yasa ile eklenen 12. fıkrası uyarınca incelenerek işin gereği görüldü:

İtiraz dilekçesinde ileri sürülen iddialara Trabzon İdare Mahkemesince 30.7.1991 gün ve E:1991/431 sayı ile 90 gün süreyle verilen yürütmeyi durdurma kararının kaldırılmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden, yürütmenin durdurulması kararının kaldırılması yolunda yapılan itirazın reddine, dosyanın Trabzon Nöbetçi Mahkemesine iadesine 2.9.1991 gününde oybirliği ile karar verildi.

Kırdar ÖZSOYLU
Nöbetçi Mah. Başkanı

Hatice ÖKSÜZER
Nöbetçi Üye

İbrahim AYDOĞDU
Nöbetçi Üye

TRABZON İDARE MAHKEMESİ

DOSYA NO: 1991/431

KARAR NO: 1991/655

DAVACI : Tuna (Onat) ATALAY Sedat Simavi Sk. 86/13 Çankaya/ANKARA
DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md. - ANKARA
VEKİLİ : Av. Aliye SEYİTDANLIOĞLU
Anafartalar Cad. No: 70 Ulus/ANKARA

DAVANIN ÖZETİ : Davacı, 1990 yılı sicilinin olumsuz düzenlenmesine ilişkin işlemin iptali istenilmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Trabzon İdare Mahkemesince dava dosyası incelenerek gereği görüldü:

Sicillerin objektif esaslara göre düzenlenmesi; sicil amirlerince yeterlik ve ahlak durumu ili ilgili soruları ihtiva eden sütunlarda verilen yanıtların, hakkında fikir belirtilenlere yöneltilen suçlamaların belgelere dayandırılması ve kanıtlanması gerekmekte olup, bu husus idare hukukunun önemli ilkelerindendir.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacının 1990 yılı sicilinin olumsuz olarak düzenlenmesini gerektiren somut bir olay ya da belge ortaya konamadığı gibi, önceki yıllara ait sicillerinin de olumlu olduğu anlaşılmıştır.

Bu durumda, somut olay ve belgelerle 1990 yılına ilişkin olumsuz-

SOSYAL HİZMET

lukların ortaya konamayan davacının genel durumu ve davranışları ile mesleki yönden yeterli olduğunun kabulü gerektiğinden, anılan yıl siclinin objektif esaslardan uzak olarak düzenlenmiş olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; dava konusu olumsuz sicil işleminin İPTALİNE, aşağıda dökümü yapılan 136.500.-TL lı yargılama giderinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, posta gideri avansından artan 16.300.-TL nin istek halinde davacıya iadesine, kararın kesinleşmesinden sonra getirilen işlem dosyalarının yerine gönderilmesine, 29.11.1991 gününde oybirliği ile karar verildi.

Celal KARAVELİOĞLU
Başkan

F. Filiz SAĞLAM
Üye

İhsan KAVCAR
Üye

İDARİ YARGIDA / YILLIK İZİN KESİLMESİYLE İLGİLİ İPTAL ÖRNEĞİ

NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA İSTANBUL

DAVACI : Leyla İLİK
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN, Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA
DAVALI : İstanbul Valiliği (İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğü)
DAVA KONUSU : Davacı Leyla İLİK'in sağlık raporunun hastalık iznine çevrilmeyerek yıllık izinlerine mahsup edilmesi işleminin iptali.

TEBLİĞ TARİHİ : 30.5.1990

OLAYLAR : 1. Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu İstanbul İl Müdürlüğünde sosyal çalışmacı olarak görev yapan Leyla İLİK, yıllık iznini geçirdiği Ankara Yenimahalle'de rahatsızlanarak Yenimahalle Sağlık Ocağına başvurmuş, buradan Ankara Belediye Hastanesi'ne sevk edilmiş, hasta burada yatırılarak kendisine akut tunnikulit tanısı konmuş ve hastane sağlık kurulunca 90 gün istirahatinin gerektiğini bildiren sağlık raporu verilmiştir. (Ek 1)

2. Davacı bu durumu, dilekçe ile kurumuna bildirmiş, sağlık raporunda dilekçesine eklemiştir. (Ek 2)

3. Sosyal Hizmetler ve Çocuk Kurumu Genel Müdürlüğü, hastanın Ankara İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'ne başvurarak buradan sevk yazısı alması, Sağlık Bakanlığı'na ya da Tıp Fakültesi'ne bağlı hastanelerden birinden rapor alması gerektiğini, Yenimahalle Sağlık Ocağı tarafından Belediye Hastanesi'ne sevk edilmesinin usulsüz olduğunu öne sürerek savunma istemiş, (Ek:3) yapılan savunmayı (Ek:4) kabul etmemiş ve hastalık raporunu hastalık iznine çevirmeyerek 1989, 1990, 1991 yılı izinlerine mahsup etmiştir. (Ek:5)

İPTAL NEDENLERİ:1. Devlet Memurlarının hizmet şartları, nitelikleri, atanma ve yetiştirilmeleri, ilerleme veya yükselmeleri, ödev ve hak, yüküm ve sorumlulukları,

aylık ve ödenekleri, diğer özlük işleri 657 Sayılı Devlet Memurları Yasası ile düzenlenmiştir. Bu Yasanın 107. maddesi'nde, "HASTALIK RAPORLARININ HANGİ HAL-
LERDE, HANGİ HEKİMLER VEYA SAĞLIK KURULLARI TARAFINDAN VERİLECEĞİNE
SÜRELERİ İLE BU KONUYA İLİŞKİN DİĞER HUSUSLAR, SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM,
MALİYE VE DİŞİŞLERİ BAKANLIKLARININ GÖRÜŞÜ ALINARAK BAŞBAKANLIK DEVLET
PERSONEL BAŞKANLIĞI'NCA DÜZENLENEREK BİR YÖNETMELİKLE BELİRTİLİR." den-
mektedir. 2. Bu yönetmelik, "Memurların Hastalık Raporlarını Verecek Hekim ve Sağlık Ku-
rulları Hakkında Yönetmelik" adıyla, 6.2.1981 gün ve 17243 sayılı Resmi Gazete'de
yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu yönetmeliğin 3. Bölümü "Hastalık Halinde Başvurma
ve Bunun üzerine Yürütülecek İşlem" başlığı ile, hastalanan memurun başvuru biçimini
düzenlemektedir. Konumuzla ilgili 9. maddenin,

A Bendi, memurun mensup olduğu kurumun o yerde teşkilatı ve tabibinin olması
durumunda,

B Bendi, memurun mensup olduğu kurumun o yerde teşkilatının olması, ancak tabi-
binin olmaması durumunda,

C Bendi, memurun mensup olduğu kurumun o yerde teşkilatının olmaması duru-
munda izlenecek prosedürü düzenlemektedir.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nun Yenimahalle'de teşkilatı yoktur.
Bu nedenle, müvekkilin izlemesi gereken yol, bu maddede belirtilen yoldur.

C Bendine'ne göre:

"MEMURUN MENSUP OLDUĞU KURUMUN O YERDE TEŞKİLATI YOKSA, DURUM

SOSYAL HİZMET

O YERİN EN BÜYÜK MÜLKİYE AMİRİNE DUYURULUR, BUNUN ÜZERİNE 8. MADDE'NİN B BENDİNE GÖRE İŞLEM YAPILIR. "

Bu bendin yollama yaptığı 8. Madde b Bendi'nde ise,

"KURUMUN TABİBİ OLMADIĞI TAKDİRDE HASTA YOLLAMA KAĞIDI DÜZENLENEREK HASTA ELİYLE VEYA DAİRESİNCE HASTANIN BULUNDUĞU YERE YAKIN OLAN RESMİ TABİBE GÖNDERİLİR. " denmektedir.

İşlemler bu prosedüre uygun olarak yerine getirilmiştir. 3. İdare, hasta sevk yazısının Yenimahalle Sağlık Ocağı'ndan alınmış olmasını usulsüzlük saymakta, işlemini bu gerekçeye dayandırmaktadır. İdareye göre, hasta önce Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu Ankara İl Müdürlüğü'ne başvurmak zorundadır. Kanımızca, hem böyle bir zorunluluğu yoktur, hem de böyle yapılması, sevk işlemini usulsüz hale getirecektir. İlgili yönetmelik, memura, mensup olduğu kurumun teşkilatına başvurma zorunluluğunu yalnızca, memurun iznini geçirdiği yerde bu teşkilatın olması durumunda getirmektedir. Yenimahalle'de bu teşkilat olmadığına göre, böyle bir zorunluluk yoktur. Çocuk Esirgeme Kurumu'nun teşkilatı, en yakın olarak Altındağ 'da vardır. Zorunlu olmamakla birlikte, bu-
raya gitmek müvekkil için zor bir iş değildir. Ancak, son bir yıl içinde Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü personeli üzerinde öyle bir fırtına esmiştir, öyle olmadık nedenlerle cezalar vermiştin ki, bu durum, kurum çalışanlarını yöneticilere herhangi bir olumsuz işlem için fırsat vermemek amacıyla, kendilerini ilgilendiren mevzuata harfiyen uyma konusunda titiz olmaya zorlamıştır. Müvekkil, bu titizliğin sonucu, yönetmeliğin gereğini yerine getirmiş ve bu nedenle kuruma değil, başvurusu gereken yere başvurmuştur. 4. Kurum, soruşturma aşamasında, hastalık raporunun Ankara Belediyesi Hastanesi'nden alınmış olmasını da usulsüz saymış, bu konuda da savunma istemiştir. Ancak, son işlemde bu gerekçeye dayanmadığı için iddianın yanlışlığını açıklama gereği duymuyoruz.

5. 657 Sayılı Yasanın 105. Maddesi,

" MEMURLARA HASTALIKLARI HALİNDE VERİLECEK RAPORLARDA GÖSTERİLECEK LÜZUM ÜZERİNE, AYLIK VE ÖZLÜK HAKLARINA DOKUNULMAKSIZIN İZİN VERİLİR " denmektedir. Davamızda, böyle bir sağlık raporunda lüzum gösterildiği halde bunun hastalık iznine çevrilmemesi, yasanın bu maddesine aykırıdır. Çünkü burada, yetkililerin bir insiyati kullanma yetkisi, izin verip vermemekte bir takdiri söz konusu değildir. Buna rağmen izin verilmemesi yasaya aykırıdır: 6. 657 Sayılı Yasa'nın "Güvenlik" başlıklı 18. maddesi, memur güvenliği ile ilgili şu esası getirmiştir:

"KANUNLARDA YAZILI HALLER DIŞINDA DEVLET MEMURUNUN (..) AYLIK VE BAŞKA HAKLARI ELİNDEN ALINAMAZ."

Yıllık izin, memurun yasal bir hakkıdır. 657 Sayılı Yasa'nın 7. bölümünde düzenlenen (Madde 124 ve devamı) "Disiplin" bölümünde, memurun izin hakkının elinden alınması, bir "ceza" olarak düzenlenmiş değildir. Bu nedenle idarenin uygulaması, "kanunsuz suç" yaratarak "kanunsuz ceza" uygulamaktır. Hukuka aykırı olan bu işlem, sebep, konu ve amaç yönlerinden sakattır. İSTEM SONUCU : Açıklanan nedenlerle, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nun 3.5.1990 gün ve p.1-7/90 2253 Sayılı hastalık raporunun izne çevrilmeyerek 1989, 90. 91 yılları izinlerine mahsup edilmesi işleminin DURUŞMALI OLARAK YAPILACAK İNCELEME İLE İPTALİNE, yaklaşan dönemin yaz oluğu ve yıllık izinlerin bu dönemde yoğun olarak kullanılışı dikkate alınarak doğacak mağduriyetin giderilmesi için öncelikle Yürütmenin Durdurulmasını, yargılama giderleri ve avukatlık ücretinin davalı idareye yükletilmesine karar verilmesini saygı ile dilerim.

Leyla İLİK Vekili
Av. Şenal SARIHAN

SOSYAL HİZMET

İSTANBUL 2 NOLU İDARE MAHKEMESİ

Esas No : 1990/558

Karar No : 1991/945

DAVACI : Leyla İLİK

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN, Konur sok. 9/17 Kızılay/ANKARA

DAVALI : İstanbul Valiliği

DAVANIN ÖZETİ : Davacının almış olduğu hastalık raporunun usul yönünden yasal olmadığı gerekçesiyle rapor süresinin 1989, 1990 ve 1991 yılı yıllık izinlerinden mahsubuna ilişkin Valilikçe onaylı 3.5.1990 günlü 90/2253 sayılı işlemin; davacının ilgili yönetmelikte öngörülen prosedüre uygun hareket ettiği ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Savunma verilmemiştir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren İstanbul 2 Nolu İdare Mahkemesince duruşma için önceden bildirilen 10.4.1991 günü yapılan tebligata rağmen davacı vekilinin gelmediği, davalı idareyi temsilen geldiğini ileri süren Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü vekili Av. Nursen Gürener ise 4353 sayılı Kanunun 22. maddesi uyarınca İstanbul Valiliğini temsil etme yetkisi bulunmadığından duruşma açılmayarak dosya incelendi işin gereği düşünüldü: Dava, davacının almış olduğu hastalık raporunun usul yönünden yasal olmadığı gerekçesiyle rapor süresinin 1989, 1990, 1991 günlü 90/2253 sayılı işlemin; iptali istemiyle açılmıştır. Memurların Hastalık Raporlarını Verecek Hekim ve Resmi Sağlık Kurulları Hakkında Yönetmeliğin Acil Vakalar başlıklı 7. maddesinde, acil vakalarda düzenlenen hastalık raporları uyarınca hastalık izni verilebilmesi için raporda vakanın acil olduğunun belirtilmiş olması şarttır. Aksi takdirde hasta memur, hastalık izni kullanılıyor sayılmakla beraber en kısa zamanda Devlet Memurlarının Tedavi Yardımı ve Cenaze Giderleri Yönetmeliğinin ilgili maddelerine göre muayeneye sevk edilerek hakkında bu muayene sonucuna göre işlem yapılır. Hastalık izni vermeye yetkili amirler lüzum gördükleri takdirde hastalık raporunun acil bir vaka üzerine düzenlenip düzenlenmediğinin belirtilmesini en yakın sağlık kurulundan isteyebilirler. Resmi Sağlık kurullarının hastalık raporunun düzenlenmesine esas olan vakanın acil olmadığını belirtmeleri halinde ilgili memur hakkında ikinci fıkra uyarınca işlem yapılır hükmüne yer verilmiştir. Dosyanın incelenmesinden, yıllık iznini geçirdiği Ankara Yenimahalle Sağlık Ocağı Tabibine müracaat ettiği, muayene sonucu adı geçen tabipçe yine resmi sağlık kurumlarından olan Belediye Hastanesine sevk edildiği, burada yapılan muayenesinde ayakta tedavisine devam olunmak suretiyle 5.12.1989 tarihinden itibaren 90 gün istirahatine ilişkin Sağlık Kurulu Raporu verdiği anlaşılan davacının, raporunu ibrazı üzerine davalı idarece yukarıda metni yazılı Yönetmeliğin 7. maddesinde yer alan prosedüre uygun işlem yapılmaksızın, mevcut resmi sağlık kuruluşundan alınan bir raporun geçersiz sayılarak buna dayalı olarak raporlu bulunduğu 84 günlük sürenin 1989-1990-1991 yıllarına ilişkin yıllık izinlerinden mahsup edilmesine işlemde mevzuata uyarlık bulunmamaktadır. Açıklanan nedenlerle, dava konusu işlemin iptaline, aşağıda dökümü yazılı 50.500.TL ile 60.000.TL. Avukatlık Ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, 10.4.1991 gününde oybirliği ile karar verildi.

BAŞKAN
Orhun YET

ÜYE
Altan AHİN

ÜYE
Ülkü ÖZCAN

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü

MÜSVEDDE
30.4.1990

SHEM (İD)-90-155
Savunmanız

İşıl ÇINAR
Sosyal Çalışmacı

İLGİ: a) 2.4.1990 tarih ve P-1-5/90-128 sayılı yazımız
b) 6.4.1990 tarih ve İD/527 sayılı savunma yazınız.

İlgi (A) da kayıtlı yazımıza istinaden ilgi (b) de kayıtlı yazı ile vermiş olduğunuz savunmanız yeterli görülmemiş olup 657 sayılı Kanunun 125. maddesinin C fıkrasının (a) bendi gereğince 1/8 oranında maaş kesim cezası ile tecziyeniz uygun görülmüştür.

Bilginize rica ederim.

Nihat ŞAHİN
Eğitim Merkezi Müdürü

ANKARA 5 NOLU İDARE MAHKEMESİ SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO : 1990/975

Yürütmenin Durdurulması ve Duruşma İstemi

DAVACI : İşıl ÇINAR
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN
DAVALI : Başbakanlık SHÇEK Genel Müdürlüğü - Ankara
KONU : Müvekkile 30.4.1990 tarihli Genel Müdürlük yazıları ile tebliğ edilen, 657 Sayılı Yasa'nın 125. maddesinin c fıkrasının a bendi gereğince verilmiş olan 1/8 oranında maaş kesimi cezasına ilişkin işlemin iptali ve bu nedenle yoksun kalınan maaş alacaklarının yasal faizi ile tazminat olarak ödenmesi istemidir.

T. TARİHİ : Müvekkil hakkında süresi içinde açmış olduğumuz dava evrakları mahkemenizin 25.7.90 tarihli kararları ile iptali istenilen işlemin dava dilekçesine eklenmediği gerekçesi ile tarafımıza iade edilmiştir. Süresi içinde istenilen ekler konularak devamıyzeniden açılmıştır.

AÇIKLAMA : Müvekkil Başbakanlık SHÇEK Genel Müdürlüğü Eğitim Merkezi Müdürü'nde Sosyal Çalışmacı olarak görev yapmaktadır. 2.4.90 tarihli SHEM(İD) P-1-5-90/128 sayılı yazı ile 657 Sayılı Yasa'nın 125/c-a fıkrasına aykırı davrandığı iddia edilmiş ve savunması istenilmiştir. Savunma istenilen bu metinde: (Ek: 1).

"Genel Müdürlük Makamının 27.12.1989 tarih ve 5788 sayılı genelgelerinde çay demlemek ve ısınmak amacıyla bürolarda elektrikli ocaklar kullanıldığı, bunun da sigortaları atmasına ve binaların yangına maruz kalmasına sebep olacağından bahisle bu tür ocakların kullanılmaması ve toplanılması emir buyrulmaktadır.

Yukarıda sözkonusu genelge ile ocak kullanılması yasaklanmış olmasına rağmen ve sizin de genelgeden haberiniz olmasına rağmen "Neden kullanıyorsunuz, genelge ile yasaklanmadı mı?" diye sorduğumda "Ara sıra kullandığınızı söylediniz"

gerekçesi yer almaktadır.

Bu sava ilişkin olarak müvekkil Ek: 2'de sunduğumuz savunmasında;

- Anılan genelge de ısınmak ve çay demlemek amacı ile elektrik ocaklarının kullanılması yasaklandığını,

- Olayın geliştiği gün kendisinin hasta olması ve RAMAZAN nedeni ile ÇAY OCAKLARININ İDARECE KAPATILMIŞ OLUŞU NEDENİYLE ZORUNLU OLARAK İLAÇ ALIŞI Sİ-RASINDA KULLANMAK ÜZERE BİR Kaç dakikada ısınabilen elektrikli cezvede ısıttığı su ile neskafe yaptığını,

- Kaldı ki genelgeye rağmen Genel Müdürlüğün çeşitli birimlerinde gerek ısınmak gerekse çay demlemek amacı ile elektrikli ısıtıcılar ve radyo, kasetçalar türünden elektrikli araçların kullanıldığını,

- Savunma istemi taşıyan metinde geçen konuşmanın kendisi ile yönetici arasında geçmediğini, arkadaşının da metinde yer aldığı biçimde konuşmadığını, açıklanmıştır.

Mahkemenizde de bilindiği gibi 657 Sayılı Yasa'nın 125. Maddesinin c/a fıkrasında:

"KASITLI OLARAK; verilen emir ve görevleri tam ve zamanında yapmamak, görevle ilgili resmi belge, araç ve gereçleri korumamak, bakımını yapmamak, hor kullanmak" fiilleri cezalandırılmaktadır.

Müvekkilin anılan maddeyi karşılayacak bir fiilin olması halinde dahi öncelikle aranacak UNSUR KASIT UNSURUDUR. Oysa müvekkil, kasıtlı bir eylemi olmadığını ifade etmektedir.

Kaldı ki, anılan fiil, yukarıdaki fıkra hükümleri içinde de yer almamaktadır. Müvekkil görevle ilgili resmi bir belgeyi ya da araç gereci hor kullanmış ya da bakımını yapmamış değildir. Belki genelgede yer alan emri yerine getirmede iddia olunabilir. Bu durumda da müvekkilin kullandığı cezve, genelgede sayılan araçlar arasında yer almamaktadır.

Yukarıda da belirtmeye çalıştığımız gibi, ramazan nedeni ile idarenin çay ocaklarının kapatmış oluşu ve rahatsızlığı olaya neden olmuştur.

Müvekkil, ekte sunduğumuz savunmasında, bu kullanımın ilk kez olduğunu da ifade etmektedir. Yine müvekkilin savunmasında da değinildiği gibi "belirli bir sosyal statüyü paylaşan ve aynı ortamda çalışan insanlar" ın disiplin suçu teşkil etmeyecek bir konuyu kendi aralarında tartışarak ve eleştirerek çözebilmeleri olanaklı iken ağır bir disiplin olayı haline getirmeleri oldukça anlamlıdır. Bu tutum, idarenin müvekkile yaklaşımındaki öznel amaçları da dışı vurmaktadır.

Bilindiği gibi, 657 sayılı yasanın 10. maddesinde, amirin, emrindeki memurlara hak-kaniyet ve eşitlik içinde davranması emredilmektedir. Ancak idare, bu konuda açıkça yanlış davranmaktadır.

Bu durumu kanıtlayabilmek için müvekkilin ve arkadaşlarının kurumdaki yönetim değişiminden sonra uğradıkları haksız işlemleri sıralamak yeterli olabilir. Ek: 3'te sunduğumuz gazete küpüründe kurumdan yapılan atama işlemleri yer almaktadır. Ek: 4'te ise bu işlemlerin ardındaki siyasi düşünce basında tartışmaya açılmaktadır. Alınan görevlilerin yerine yapılan atamalarda "Türk-İslam Sentezi" görüşünü taşıyan kişiler seçilmiştir. Doğal olarak bu seçim, bu görüşleri taşımayan görevliler üzerine değişik baskıların yöneltilmesine neden olmuştur. Müvekkile ceza verilmesinin ardında yatan gerçek neden de budur.

İdarenin böylesi bir tutumda, çalışanları değerlendirmesi elbetteki, kamu görevlisinin idareye olan güvenini sarsacak ve hizmetteki verimini olumsuz etkileyecektir.

Müvekkil kendi özelinde değerlendirdiğinde görevi yönünden özel nitelikler taşıyan bir insandır. Kendisi iki dil bilmektedir. Bu özelliği nedeniyle Eğitim Merkezinde görevlendirilmiştir. Burada yıllarca uyum içinde ve verimli bir çalışma yaşamı sürdürmüştür. Ancak kurumdaki değişikliklerden sonra özel baskılarla karşılaşmıştır. Örneğin 1989 yılı iznini kullanmak yolundaki isteği, geçersiz geri çevrilmiş, masasını idari işler nedeniyle terketmesi dahi eleştirilmiş bu konuda azarlanmıştır. Bu tür örnekleri çoğaltmak olanaklı

SOSYAL HİZMET

olduğu halde mahkemeyi özel sorunlarla meşgul etmemek için birkaç örnekle yetiniyoruz.

Şunu önemle belirtmek isteriz ki disiplin cezası, hizmetin olumlanması amacı ile verilmiş bir ceza değildir. Cezanın ardında öznel amaçlar yatmaktadır. Bu nedenle biz anılan işlemin iptalini talep ediyoruz.

Ayrıca verilen ceza ile müvekkilin maaşından yapılan 119.628.-TL'lik kesintinin yasal faizi ile tarafımıza tazminat olarak ödenmesi istemimizi bilgilerinize sunuyorum. (Ek:5)

İSTEM SONUCU : Yukarıda sıraladığım gerekçelerle neden, konu ve amaç yönlerinden sakat olan işlemin iptaline, işlem nedeniyle yoksun kalınan 119.628.-TL'nin yasal faizi ile tarafımıza tazminat olarak ödenmesine, yargılama giderleri ve avukatlık ücretinin davalı idareye yükletilmesini saygı ile dilerim. 26.6.1990

İşıl ÇINAR Vekili
Av. Şenal SARIHAN

ANKARA 5. İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO: 1990/1101 E.

CEVAP VEREN

(DAVALI) : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. N. Müjgan ÖNER, Anafartalar Caddesi No: 70 Ulus/ANKARA
DAVACI : İşıl ÇINAR
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA
T. TARİHİ : 30.10.1990
T. KONUSU : Davacı vekilinin dava dilekçesine karşı birinci savunmamızın sunulması istemidir.

CEVAPLARIMIZ : Davacı Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nde sosyal çalışmacı olarak görev yapmaktadır.

Genel Müdürlüğümüzün 27.2.1989 tarih ve 5788 sayılı genelgesine aykırı olarak, ocak kullanarak çay demlediği Eğitim Merkezi Müdürü tarafından tespit edilmiştir.

6.4.1990 tarihli davacının vermiş olduğu savunma yeterli görülmemekle, 657 sayılı kanunun 125. maddesinin C fıkrasının (a) bendi uyarınca hakkında 1/8 oranında maaş kesim cezasının tecziyesi Eğitim Merkezi Müdürünce uygun görülmüştür.

Davacı vekili amirin emrindeki memurlara hakkaniyet ve eşitlik içinde davranmadığını açıkça yanıltıcı davrandığını ifade etmektedir. Oysa 657 sayılı Kanunun 10. maddesi devlet memurları amiri oldukları kuruluş ve hizmet birimlerinde kanun, tüzük ve yönetmeliklerle belirlenen görevleri zamanında ve eksiksiz olarak yapmakta ve yaptırmaktan maiyetindeki memurlarını yetiştirmekten, hal ve hareketlerini takip ve kontrol etmekten görevli ve sorumludurlar.

Burda da amir memurunun genelgeye aykırı davranması sonucu bu cezayı takdir etmiştir.

Ayrıca dava ile ilişkisi olmayan gazete kütüphaneleri eklenerek mahkemeyi etkilemeye çalışılmaktadır. Bunlarla davanın hiçbir alakası yoktur.

657 sayılı kanunun 125. maddesinin C/a fıkrasında kasıtlı olarak verilen emir ve görevleri tam ve zamanında yapmamak, görev mahallinde kurumlarca belirlenen usul ve esasları yerine getirmemek, görevle ilgili resmi araç ve gereçleri korumamak, bakımını yapmamak, hor kullanmak. Burada da davacı genelgeyi bilerek buna aykırı olarak kullan-

SOSYAL HİZMET

maktadır. Bunun üzerine amiri tarafından 1/8 maaş kesimi cezası savunması yerinde görülmemekle verilmiştir.

Davacı vekili cez ve genelgede sayılan araçlar arasında yer almamaktadır, demektir. Kanunda bütün hususların tek tek sayılma imkanı zaten yoktur. Ruhu yorumlarla bu sonuca ulaşılır. Davacı vekili idari müvekkilime yaklaşımında öznel amaçlı davranmıştır demektir. 657 sayılı yasanın 126. maddesi uyarınca, kınama, aylıktan kesme cezaları disiplin amiri tarafından verilir demektir. Burada da genelgeye aykırı davranışı gören amir savunmasını alarak bu cezayı vermiştir.

Bu nedenle verilen cezanın iptalini gerektirecek haksız ve sakat bir işlem yoktur.

KANITLAR : Anayasa, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 2828 sayılı Kanun, İ.Y.U.K. ve ilgili mevzuat.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan nedenlerle haksız açılan davanın reddi ile yargılama giderleri ve vekalet ücretinin davacı üzerinde bırakılmasını vekaleten arz ve talep ederim.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili
Av. N. Müjgan ÖNER

ANKARA 5 NOLU İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO: 1990/1101

DAVACI VE YÜRÜTMENİN DURDURULMASI

İSTEYEN : İşıl ÇINAR
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN - Konur Sk. 9/17 Kızılay/ANKARA
DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. N. Müjgan ÖNER (Aynı adreste)

İSTEMİN ÖZETİ : 657 sayılı kanunun 125/C-a bendi uyarınca hakkında 1/8 oranında aylıktan kesme cezası ile tecziye edildiğine dair İstes edilen 30.1.1990 günlü SDEM (İD)-90/155 sayılı işlemin iptali ile öncelikle yürütmenin durdurulması isteminden ibarettir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Davacının Genel Müdürlüklerinin 27.2.1989 tarih ve 5788 sayılı genelgesine aykırı olarak ocak kullanılarak çay demlediğinin tesbit edildiği, alınan savunmasını yeterli görülmediğinden 657 sayılı kanunun 125/C-d bendi uyarınca verilen 1/8 oranındaki maaş kesim cezasının yasal olduğundan bahisle davanın ve yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerekeceği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Ankara 5 No'lu İdare Mahkemesince dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava, Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nde sosyal çalışmacı olarak görev yapan davacı adına 657 Sayılı Kanunun 125/C-a bendi uyarınca 1/8 oranında aylıktan kesme cezası verilmesine ilişkin 30.1.1990 günlü SDEM (İD)-90/155 sayılı işlemin iptali ile öncelikle yürütmenin durdurulması isteminden kaynaklanmıştır.

Dava dosyasında mevcut konu ile ilgili belgelerin incelenmesinden; davalı idare genel müdürlüğü'nce 27.12.1989 günlü 5788 Sayılı tamimle, kuruma ait binada çay demlemek ve ısıtmak amacıyla elektrik ocaklarının kullanılmasının duyurulduğu; buna rağmen davacının amiri olan Eğitim Merkezi Müdürü tarafından ocak kullanarak çay demlediğinin tesbit edildiği; 657 Sayılı Kanunun 130'uncu maddesi uyarınca alınan savunmasının yeterli görülmemekle aynı yasanın 125/C-a bendine göre "kasıtlı olarak; verilen emir ve görevleri

SOSYAL HİZMET

tam ve zamanında yapmamak, görev mahallinde kurumlarca belirlenen usul ve esasları yerine getirmemek, görevle ilgili resmi belge, araç ve gereçleri korumak, bakımını yapmamak, hor kullanmak" şeklindeki hükmün, Genel Müdürlük genelgesini bildiği halde kasten buna aykırı davranışlarla çay demlemek suretiyle, görev mahallinde kurumlarca belirlenen usul ve esasları yerine getirmemek fiilini işlediğinden 1/8 oranında aylıktan kesme cezası ile tecziye edilmiş olduğu anlaşılmaktadır.

Davacının vermiş olduğu savunmada olayda kastı bulunmadığı; hasta olması ve çay ocağının o sırada kapalı olması nedeniyle sıcak su ihtiyacını karşılamak durumunda kalması karşısında su ısıtırken tespit yapıldığını; bunun münferit bir olay olduğunu ileri sürdüğünü; buna karşılık savunmasının kabul edilmeyerek cezanın uygulandığı görülmektedir.

Oysa, yine dava dosyasında mevcut belgelerden davacının gerek aynı nedenle gerekse başka nedenlerle kurumunca belirlenen usul ve esaslara uymadığı yolunda uyarılmadığı veya tecziye edilmediği de anlaşıldığından davacı hakkında 657 Sayılı Yasanın 125/B-a maddesinde yazılı ceza ile tecziye edilebilecek iken aylıktan kesme cezası verilmesinde açıkça mevzuata ve hukuka uygunluk bulunmadığından uygulanması halinde ileride telafisi güç zararda doğabileceğinden yürütmenin durdurulması talebinin 90 gün süreyle ve teminat aranmaksızın kabülüne, 10.1.1991 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

BAŞKAN ÜYE ÜYE
Gülşen YENİŞEHİRLİ Metin ERTUĞ Sema AKIN

ANKARA BÖLGE İDARE MAHKEMESİ'NE SUNULMAK ÜZERE ANKARA 5. İDARE MAHKEMESİ SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO: 1990/1101 E.

İTİRAZ EDEN

DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. N. Müjgan ÖNER Anafartalar Cad. 70 ANKARA
DAVACI : Işıl ÇINAR
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN, Konur Sok. 9/17 Kızılay/ANKARA
T. TARİHİ : 18.12.1991
İ. KONUSU : Ankara 5. İdare Mahkemesi'nin 10.1.1991 günlü yürütmenin durdurulması kararına karşı itirazlarımızın sunulması istemidir.

T. TARİHİ : 18.2.1991

İTİRAZLARIMIZ : 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Yasası'nın 27. maddesinin 2. fıkrasında; "Danıştay ve İdari Mahkemeler, idari işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkansız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi durumunda gerekçe göstererek yürütmenin durdurulmasına karar verebilirler. Bu iki şartın birlikte gerçekleşmediği durumlarda yürütmenin durdurulması kararının gerekçesinde bu iki şartın ne suretle gerçekleşmiş olduğunun da açıkça gösterilmesi gerekir." hükmü yer almaktadır.

Davacının Genel Müdürlüğümüzün 27.2.1989 tarih ve 5788 sayılı genelgeye aykırı olarak ocak kullanarak + çay demlediğinin tesbit edilmesi üzerine alınan savunması yeterli görülmemekle 657 Sayılı Kanunun 125. maddesinin c/d bendi uyarınca 1/8 oranındaki maaş kesim cezası yasalır.

Kanımızca 1/8 oranındaki maaş kesim cezası hukuka uygun olup, davacı

SOSYAL HİZMET

açısından telafisi güç bir zarar da meydana gelmemiştir.

Bu nedenle, Mahkemenin vermiş olduğu yürütmenin durdurulması kararında yasa dışı aranan bu iki şart gerçekleşmediğinden anılan yasanın 27. maddesinin 12. fıkrası gereğince kararın itirazla incelenmesini istemek zorunluluğu doğmuştur.

SONUÇ VE İSTEM : Açıklanan nedenlerle Ankara 5. İdare Mahkemesi'nin 10.1.1991 günlü yürütmenin durdurulmasına ilişkin kararın itirazla incelenerek kaldırılmasına karar verilmesini saygıyla diler ve isterim. 19.2.1991

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili
Av. N. Müjgan ÖNER

ANKARA BÖLGE İDARE MAHKEMESİ

Y.D. İtiraz No: 1991/180

YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİ HAKKINDA

VERİLEN KARARA İTİRAZ EDEN

DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. N. Müjgan ÖNER Anafartalar Cad. 70 ANKARA
KARŞI TARAF : Işıl ÇINAR
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN, Konur Sok. 9/17 Kızılay/ANKARA

İSTEMİN ÖZETİ : Davalı idarede Sosyal Çalışmacı olarak görev yapan davacı hakkında tesis edilen 1/8 oranında aylıktan kesme cezasına ilişkin idari işlemin iptali istemiyle açılan dava hakkında Ankara 5. İdare Mahkemesince yürütmenin 90 gün süreyle durdurulması yolunda verilen 10.1.1991 gün ve E: 1990/1101 sayılı karara karşı olarak idare vekilince kararın kaldırılması istemiyle itiraz edilmiştir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara Bölge İdare Mahkemesince işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Davanın hukuki durumu ve itiraz dilekçesinde öne sürülen iddialar Ankara 5. İdare Mahkemesince yürütmenin 90 gün süreyle durdurulması yolunda verilen 10.1.1991 gün ve E: 1990/1101 sayılı kararı kusurlandırıcı nitelikte görülmediğinden davacı idare vekili itirazının REDDİNE, 28.2.1991 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Üye Üye
Necmettin KOÇTAŞ Kemal AKÇABAY Azmi ŞAHİN

ANKARA 5 NOLU İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO: 1990/1101

KARAR NO: 1991/1987

DAVACI : Işıl ÇINAR
VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN, Konur Sok. 9/17 Kızılay/ANKARA
DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA
VEKİLİ : Av. Müjgan ÖNER (Aynı adreste)

DAVANIN ÖZETİ : 657 sayılı kanunun 125/C-a bendi uyarınca hakkında 1/8 oranında aylıktan kesme cezası ile tecziye edildiğine dair tesis edilen 30.1.1990 günlü SDEM (İD)-90/155 sayılı işlemin iptali istenilmektedir.

SOSYAL HİZMET

SAVUNMANIN ÖZETİ: Davacının Genel Müdürlüklerinin 27.2.1989 tarih ve 5788 sayılı genelgesine aykırı olarak ocak kullanılarak çay demlediğinin tesbit edildiği, anılan savunmasının yeterli görülmediğinden 657 sayılı kanunun 125/C-d bendi uyarınca verilen 1/8 oranındaki maaş kesim cezasının yasal olduğundan bahisle davanın reddi gerekeceği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Ankara 5 No'lu İdare Mahkemesince dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava, Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nde sosyal çalışmacı olarak görev yapan davacı adına 657 sayılı Kanunun 125/C-a bendi uyarınca 1/8 oranında aylıktan kesme cezası verilmesine ilişkin 30.1.1990 günlü SEHEM(İD)-90/155 sayılı işlemin iptali ile öncelikle yürütmenin durdurulması isteminden kaynaklanmıştır.

Dava dosyasında mevcut konu ile ilgili belgelerin incelenmesinden; davalı idare genel müdürlüğünce 27.12.1989 günlü 5788 sayılı tamimle, kuruma ait binada çay demlemek ve ısınmak maksadıyla elektrik ocaklarının kullanılmamasının duyurulduğu; bunu rağmen davacının amiri olan Eğitim Merkezi Müdürü tarafından ocak kullanarak çay demlediğinin tesbit edildiği; 657 sayılı Kanunun 130 uncu maddesi uyarınca alınan savunmasının yeterli görülmemekle aynı yasanın 125/C-a bendine göre "kasıtlı olarak; verilen emir ve görevleri tam ve zamanında yapmamak, görev mahallinde kurumlarca belirlenen usul ve esasları yerine getirmemek, görevle ilgili resmi belge, araç ve gereçleri korumak, bakımını yapmamak, hor kullanmak" şeklindeki hükmün, genel müdürlük genelgesini bildiği halde kasten buna aykırı davranışla çay demlemek suretiyle, görev mahallinde kurumlarca belirlenen usul ve esasları yerine getirmemek fiilini işlediğinden 1/8 oranında aylıktan kesme cezası ile tecziye edilmiş olduğu anlaşılmaktadır.

Davacının vermiş olduğu savunmada olayda kastı bulunmadığı; hasta olması ve çay ocağının o sırada kapalı olması nedeniyle sıcak su ihtiyacını karşılamak durumunda kalması karşısında su ısıtarken tesbitin yapıldığını; bunun münferit bir olay olduğunu ileri sürdüğü; buna karşılık savunmasının kabul edilmeyerek cezanın uygulandığı da görülmektedir.

Oysa, yine dava dosyasında mevcut belgelerden davacının gerek aynı nedenle gerekse başka nedenlerle kurumunca belirlenen usul ve esaslara uymadığı yolunda uyarılmadığı veya tecziye edilmediği de anlaşıldığından davacı hakkında 657 Sayılı Yasanın 125/B-a maddesinde yazılı ceza ile tecziye edilebilecek iken aylıktan kesme cezası verilmesinde açıkça mevzuata uygunluk bulunmadığından dava konusu işlemin iptali gerekir.

Açıklanan nedenlerle; dava konusu işlemin İPTALİNE, 60.000.-lira asgari ücreti vekaletin davalı idareden alınarak davacı vekiline verilmesine, aşağıda dökümü yapılan 57.000.-lira yargılama giderinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine, posta ücreti bakiyesinin talebi halinde davacıya iadesine, 26.4.1991 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
Gülşen YENİŞEHİRLİ	Metin ERTUĞ	Sema AKIN

SOSYAL HİZMET

DANIŞTAY İLGİLİ DAİRESİNE SUNULMAK ÜZERE ANKARA 5. İDARE MAHKEMESİ SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO: 1990/1101 E.

1991/1187 K.

TEMİZ İSTEMİNDE BULUNAN

DAVALI : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA

VEKİLİ : Av. N. Müjgan ÖNER Anafartalar Cad. 70 ANKARA

DAVACI : Işıl ÇINAR

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN, Konur Sok. 9/17 Kızılay/ANKARA

T. TARİHİ : 6.5.1991

İ. KONUSU : Ankara 5. İdare Mahkemesi'nin 26.4.1991 GÜN VE 1990/1101 E. 1991/1187 K. SAYILI KARARININ İYUK'nın 52. maddesi uyarınca yürütmenin durdurulması ile anılan kararın bozulması istemidir.

NEDENLERİMİZ : Davacı Işıl ÇINAR Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'nde Sosyal Çalışmacı olarak görevli iken Genel Müdürlüğümüzün 27.2.1989 tarih ve 5788 sayılı genelgesine aykırı olarak ocak kullanarak çay demlemesinin tesbit edilmesi üzerine savunması alınmıştır. Savunması yerinde görülmemekle 657 sayılı Kanunun 125/C-a bendi uyarınca 1/8 oranında maaş kesim cezası verilmiştir.

Dava konusu işlem 657 sayılı yasanın 125. maddesinin C/a fıkrasına uygun olarak verilmiş olup, idarenin yapmış olduğu işlemde hukuka aykırı bir yön bulunmadığı kanaatinde olduğumuzdan; Mahkeme Kararının Danıştay incelemesinden geçmesini istemek zorunluluğu doğmuştur.

SONUÇ VE İSTEM : Açıkladığımız ve Danıştayca gözönüne alınacak nedenlerle, Zonguldak İdare Mahkemesinin Kararının İYUK'nun 52. maddesi uyarınca yürütmenin (İnfazının)durdurulması ile anılan kararın bozulmasına karar verilmesini saygıyla diler ve isterim. 21.5.1991

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu
Genel Müdürlüğü Vekili
Av. N. Müjgan ÖNER

DANIŞTAY 10.NCU DAİRE

ESAS NO: 1991/1963

TEMİZ EDEN VE YÜRÜTMENİN

DURDURULMASINI İSTEYEN

(DAVALI) : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Gn. Md./ANKARA

VEKİLİ : Av. N. Müjgan ÖNER Anafartalar Cad. 70 ANKARA

DAVACI : Işıl ÇINAR

VEKİLİ : Av. Şenal SARIHAN, Konur Sok. 9/17 Kızılay/ANKARA

İSTEMİN ÖZETİ : Davalı idarede sosyal çalışmacı olarak görev yapan davacının 657 sayılı Yasanın 125/C-a bendi uyarınca 1/8 oranında aylıktan kesme cezası ile cezalandırılmasına ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan dava sonunda davacının kurumunca be-

İrilenen usul ve esaslara uymadığı yolunda uyarılmadığı, adı geçen hakkında 657 sayılı yasanın 125/B-a maddesinin uygulanması gerekirken aylıktan kesme cezası verilmesinde mevzuata uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemi iptal eden Ankara 5. İdare Mahkemesinin 26.4.1991 gün ve E: 1990-1101, K:1991-1187 sayılı kararının; işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle temyizen incelenerek bozulması ve yürütülmesinin durdurulması istenilmektedir.

D. TEİKİK HAKİMİ : Efser Koçakoğlu

D. SAVCISI : M.İlhan Dinç

DÜŞÜNCESİ : İleri sürülen temyiz sebepleri ve uyumsuzluğun özelliği gözönünde tutularak 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 52. maddesi hükmüne göre mahkeme kararının yürütülmesinin durdurulmasına ilişkin istemin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince işin gereği düşünüldü:

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen hususlar Ankara 5. İdare Mahkemesince verilen 26.4.1991 gün ve E: 1990-1101, K: 1991-1187 sayılı kararın yürütülmesinin durdurulmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden istemin reddine 12.6.1991 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Galip Tanrıöver	Erol Dünder	Burhan Öç	Hikmet Yaşar	Yılmaz Taşdelen

İDARİ YARGIYA BAŞVURULAR "SÜRGÜN VE KIYIM ÇOK, PEK ÇOK"

1- İsmail Hakkı MİRASYEDİ
Ank.4.İdare Mah.
89/2550 E	17- Abdullah KARATAY
Erzurum İdare Mah.
89/854 E
2- Kudret ÇAYIR
Ank.4.İdare Mah.
89/2550 E	18- Nihal Hameş ARİFOĞLU
Diyarbakır İdare Mah.
89/630 E
3- Muhittin KOZALI
Aydın İdare Mah.
89/893 E	19- Safiye KAPANCI
Diyarbakır İdare Mah.
89/631 E
4- Afife ÇENGELCİ
Van İdare Mah.
89/302 E	20- Kemal YENERER
İzmir 1.İdare Mah.
89/835 E
5- Ethem ÇENGELCİ
Van İdare Mah.
89/303 E	21- Emin DİNÇER
Kayseri İdare Mah.
89/1018 E
6- Tünay ÖKTEM
Van İdare Mah.
89/330 E	22- Zeynep ÜNLÜ (NEFES)
Van İdare Mah.
89/322 E
7- Gülsen DEMİREL
Erzurum İdare Mah. 89/927 E	23- Sevim TIRYAKI
Bursa 2. İdare Mah.
89/638 E
8- Halis DOĞAN
Adana 2.İdare Mah. 89/884	24- Nehir KARADENİZ
Bursa 2.İdare Mah.
89/770 E
9- Murat AKTAŞ
Van İdare Mah.89/358 E	25- H.İhsan ÖZEN
Erzurum İdare yMah.
89/1000 E
10- Şahin KOÇ
Erzurum İdare Mah.89/954 E	26- Fikret MUMCU
Ank.2.İdare Mah.
89/3544 E
11- Tuna ATALAY
G.Antep İdare Mah.
1089 E	27- Zübeyde GEYİK
Ank.2.İdare yMah.
89/3545 E
12- Mustafa KÜTÜKÇÜ
Erzurum İdare Mah.
89/957 E	28- Rıza GEYİK
Ank.2.İdare Mah.
89/3545 E
13- Fethi Süha LARÇIN
Manisa İdare Mah.
89/789 E	29- Ali İhsan ÖZEN
Malatya İdare Mah.
90/5 E
14- Hakkı GÜNAYDIN
Erzurum İdare Mah.
89/951	30- İlhan ARSLAN
G.Antep İdare Mah.
89/1138 E
15- Leyla İLİK
İstanbul 1.İdare Mah.
89/1543 E	31- Maksut ARSLAN
Diyarbakır İdare Mah.
90/19 E
16- Aysema LEBLEBİCİ
İstanbul 1.İdare Mah.
89/1543 E	

SOSYAL HİZMET

- 32- Selçuk KARACIK
Sivas İdare Mah.
90/14 E
- 33- Nurlu ATBAŞI
Van İdare Mah.
90/12 E
- 34- İbrahim ÇİFTÇİ
Sivas İdare Mah.
90/181 E
- 35- Aysuda KAPLAN
Ank.6.İdare Mah.
90/91 E
- 36- Sevgi SAKALLI
G.Antep İdare Mah.
89/1243 E
- 37- Y.Kemal Binerbay ASLAN
Antalya İdare Mah.
89/1155 E
- 38- Jale ÇETİNKAYA
İstanbul 3. İdare Mah.
89/1522 E.
- 39- Nihal KILIÇ
İstanbul 4.İdare Mah.
89/1810 E
- 40- Ramazan ERGİN
Zonguldak İdare Mah.
90/72 E
- 41- Nuray KARAYEĞEN
İstanbul 3.İdare Mah.
89/1523 E
- 42- Kuddusi AKIN
Sivas İdare Mah.
90/65 E
- 43- İlyas TAŞDELEN
Diyarbakır İdare
Mah.
- 44- Kahraman EROĞLU
Eskişehir İdare mah.
90/33 E
- 45- Cemile OZAN
Ank.5.İdare Mah.
89/3552 E
- 46- Sezai SOKULLU
Ank.2.İdare Mah.
90/9 E
- 47- Necati AYYILDIZ
Ank.4.İdare Mah.
90/217 E
- 48- Nergis ÖKTEM
Van İdare Mah.
90/83 E
- 49- Coşkun SİPAHİ
Manisa İdare Mah.
90/100 E
- 50- Yasemin ARPACIK
G.Antep İdare Mah.
90/90 E
- 51- Zülfi AYDOS
Konya İdare Mah.
90/96 E
- 52- Zeynep ALDEMİR
Ank.1.İdare Mah.
90/188 E
- 53- Hakan ERDURAN
Ank.6.İdare Mah.
90/460 e
- 54- Halil PINAR
Malatya İdare Mah.
90/141 E
- 55- Mehmet BOZKURT
Gaziantep İdare Mah.
90/246 E
- 56- Ekim GÜNEŞ
Ank.9.İdare Mah.
90/481 E
- 57- Mustafa BÜLBÜL
Ank.2. İdare Mah.
90/385 E
- 58- Mustafa DERNEK
Ank.2.İdare Mah.
90/395 E
- 59- Aysel ERTUĞ
Ank.6.İdare Mah.
90/546 E
- 60- Nilgün SARP
Ank.1.İdare Mah.
90/672
- 61- Aysuda KAPLAN
Ank.5.İdare Mah.
90/514 E
- 62- Abit YÖNTEM
Ank.2.İdare Mah.
90/408 E
- 63- Hasan DURAN
Antalya İdare Mah.
90/338 E
- 64- Gazi ÖZTÜRK

SOSYAL HİZMET

- Ank.6.İdare Mah.
90/772 E
- 65- İsmail Hakkı MİRASYEDİ
Ank.4.İdare Mah.
90/759 E
- 66- Veysel PETEK
Ank.6.İdare Mah.
90/820 E
- 67- Rukiye BAKIRCI
Malatya İdare Mah.
90/293 e
- 68- İbrahim Kenan IŞIKLAR
Ank.2.İdare Mah.
90/730 E
- 69- Sultan ÖZTÜRK
Ank.6.İdare Mah.
90/939 E
- 70- M.Savaş PEKTEKİN
Ank.5.İdare Mah.
90/791 E
- 71- Tünay ÖKTEM
Van İdare Mah.
90/345 E
- 72- Abdülhakim SÖNMEZSOY
Ank.8.İdare Mah.
90/186 E
- 73- Sedat TIRYAKI
Bursa y2.İdare yMah.
90/654 E
- 74- Hakkı GÜNAYDIN
Ank.5.İdare Mah.
90/872 E
- 75- Şahin KOÇ
Erzurum İdare Mah.
90/438 E
- 76- Yasemin ÖZBEK
Erzurum İdare Mah.
90/431 E
- 77- Ali Osman KAYMAK
Ank.8.İdare Mah.
90/232 E
- 78- Hüseyin CÖMERT
Samsun İdare Mah.
90/614 E
- 79- İsmail Hakkı MİRASYEDİ
Ank.4.İdare Mah.
90/983 E
- 80- Sibel BİLGİN
İstanbul 4.İdare Mah.
90/740 E
- 81- Nurettin CANBEK
İstanbul 3.İdare Mah.
90/738 E
- 82- İsmail Hakkı MİRASYEDİ
Ank.4.İdare Mah.
90/1168 E
- 83- İljai YANDIMATA
Ank.4.İdare Mah.
90/1168 E
- 84- Yusuf KURTÇA
İstanbul 1.İdare Mah.
90/703 E
- 85- M. Savaş PEKTEKİN
Ank.2.İdare Mah.
90/1256 E
- 86- Nezire Fusun DOĞANAY
Ank.7.İdare Mah.
90/492 E
- 87- Sadık TÜRK
Ank.7.İdare Mah.
90/391 E
- 88- Yaşar GÜRSOY
Samsun İdare Mah.
90/1104 E
- 89- Mustafa GÜRBÜZ
Ank.8.İdare Mah.
90/455 E
- 90- Ahmet Muhtar KANTAR
Gaziantep İdare Mah.
90/815 E
- 91- Nevzat ÖZBEY
İstanbul 5.İdare Mah.
90/750 E
- 92- M.Macit CENEVİZ
Manisa İdare Mah.
90/558 E
- 93- Aysema LEBLEBİCİ
Ankara 7.İdare Mah.
90/1321 E
- 94- Ayfer GÖKŞEN
İstanbul 2.İdare Mah.
90/626 E
- 95- Hatice DURAK
Ankara 7.İdare Mah.
90/1641 E
- 96- Pervin BALIKÇI

SOSYAL HİZMET

- Erzurum İdare Mah.
90/713 E
- 97- Serpil BARAN
Ankara 7.İdare Mah.
90/1733 E
- 98- Leyla TOPÇU
Ankara 7.İdare Mah.
90/1732 E
- 99- Tuna (ONAT) ATALAY
Ankara 8.İdare Mah.
90/1503 E
- 100- Erol İZMİRLİOĞLU
Eskişehir İdare Mah.
90/108 E
- 101- Leyla İLİK(YALDIR)
Ankara 8.İdare Mah.
90/1525 E
- 102- Yusuf KURTÇA
İstanbul 1.İdare Mah.
90/1721 E
- 103- Ethem ÇENGELCİ
Ankara 8.İdare Mah.
90/1983
- 104- Halil ÖNDER
Aydın İdare Mah.
90/1270 E
- 105- Leyla DURMAZ
Kayseri İdare Mah.
90/1210 E
- 106- Hakkı GÜNAYDIN
Ankara 8.İdare Mah.
90/1550 E
- 107- Jale ÇETİNKAYA
İstanbul 3.İdare Mah.
91/172 E
- 108- Zeynep NEFES(ÜNLÜ)
Ankara 8. İdare Mah.
90/1248 E
- 109- Durmuş GÜPÜR
Samsun İdare Mah.
90/1355 E
- 110- Fevzi YILMAZ
Ankara m7.İdare Mahkemesi
90/1355 E
- 111- Nevcihan UZUNER
Ankara 8.İdare Mah.
90/2462
- 112- Nilgün GÖKDEMİR
- Zonguldak İdare Mah.
91/32 E
- 113- Nadiye ÇETİN
Zonguldak İdare Mah.
91/31 E
- 114- Hatice OSUNLUK
Ankara 7.İdare Mah.
91/45 E
- 115- Gülabat KILIÇ
Ankara 2.İdare Mah.
91/44 E
- 116- Cavit YÜKSEL
Adana 2.İdare mah.
91/1354 E
- 117- Mustafa KAYA
Zonguldak İdare Mah.
91/39 E
- 118- Hamdi TUNA
Aydın İdare Mah.
91/3 E
- 119- Şenol FALCI
Ankara 8.İdare Mah.
90/2287 E
- 120- İlhami KANDEMİR
Ankara 8. idare Mah
90/2305 E
- 121- Tuna ATALAY(ONAT)
Ankara 8.İdare Mah.
91/2601 E
- 122- Ramazan ERGİN
Ankara 7.İdare Mah.
91/37 E
- 123- Ahmet İŞLER
Zonguldak İdare Mah.
91/25 E
- 124- Şengül ÇETİN
Ankara 8.İdare Mah.
90/2701 E
- 125- Nazif YAR
İstanbul 3.İdare Mah.
91/50 E
- 126- İhsan TAŞÇILAR
Gaziantep İdare Mah.
90/203 E
- 127- Fethi Süha LARÇIN
Manisa İdare Mah.
90/560 E
- 128- Şengül ALTAN

SOSYAL HİZMET

- Ankara 1.İdare Mah.
91/327 E
- 129- Şengül ÖZKAN
Ankara 3. idare Mah.
91/170
- 130- Cemal BİLGİN
Trabzon İdare Mah.
91/107 E
- 131- Zeynep NEFES(ÜNLÜ)
Ankara 8.İdare Mah.
91/181 E
- 132- Seringül ÖLMEZ
Erzurum İdare Mah.
91/77 E
- 133- Aysema LEBLEBİCİ
Ankara y5.İdare Mah.
91/85 E
- 134- Ahmet POLAT
Ankara 6.İdare Mah.
91/222 E
- 135- Bervin BALIKÇI
Erzurum İdare Mah.
91/222 E
- 136- Sami ÜLKÜ
Edirne idare Mah.
91/335 E
- 137- Funda KAZANCI
Zonguldak İdare Mah.
90/60 E
- 138- Ali Arslan BAŞKURT
Bursa 2. İdare Mah.
91/111 E
- 139- M.Macit CENEVİZ
Manisa İdare Mah.
91/37 E
- 140- Nuray GİRGIN
Ankara 4.İdare Mah.
91/290 E
- 141- Adem DEMİRHAN
Erzurum İdare Mah.
91/83 E
- 142- Aşkınay KARADAĞ
İstanbul 1. İdare Mah.
91/165 E
- 143- Osman ABACI
Ankara 7.İdare Mah.
91/270 E
- 144- Hatice OSUNLUK
- Ankara 3.İdare Mah.
91/443 E
- 145- Selahattin ERPOLAT
Ankara 2.İdare Mah.
91/243 E
- 146- Ayfer SÖNMEZ
Gaziantep İdare Mah.
91/286 E
- 147- Zeynep NEFES(ÜNLÜ)
Van İdare Mah.
91/148 E
- 148- Fevzi KOYUNOĞLU
Ankara 4.İdare Mah.
91/575 E
- 149- Fevzi KOYUNOĞLU
Ankara 4. İdare Mah.
91/576 E
- 150- Mehmet Ali YILDIZ
İzmir 1.İdare yMah.
91/298 E
- 151- Yaşar Kemal UĞUROĞLU
Samsun İdare Mah.
91/309 E
- 152- F.Türkan ÇAKIR
Eskişehir İdare Mah.
91/415 E
- 153- Perihan DALGIÇ
Eskişehir İdare Mah.
91/414 E
- 154- Gülabat KILIÇ
Ankara 3. İdare Mah.
91/531 E
- 155- Hatice ÇETİN
Eskişehir İdare yMah.
91/422 E
- 156- Ahmet GÜZEL
Samsun İdare Mah.
91/317 E
- 157- Melek ARSLAN
Eskişehir İdare Mah.
91/424 E
- 158- Mürüvvet KARAYEL
Ankara 4.İdare Mah.
91/1012 E
- 159- Aşkınay KARADAĞ
İstanbul 1.İdare Mah.
91/401 E
- 160- H.Feridun POLAT

SOSYAL HİZMET

- Bursa İdare Mah.
90/4246 E
- 161- Münire ERKOÇ
Eskişehir İdare Mah.
91/423 E
- 162- Raziye ERDAL
Eskişehir İdare Mah.
91/427 E
- 163- Selçuk KARACIK
Ankara 4.İdare Mah.
91/547 E
- 164- Tuna (ONAT) ATALAY
Trabzon İdare Mah.
91/431 E
- 165- Ahmet TÜTEN
Gaziantep İdare Mah.
91/370 E
- 166- Serap Selda DENİZÇİLER
Adana 2. İdare Mah.
91/371 E
- 167- Arif KİLİTÇİOĞLU
Eskişehir İdare Mah.
91/432 E
- 168- Şengül ÖZKAN
Ankara 4.İdare Mah.
91/749 E
- 169- Leyla KARAYAY
Adana 2.İdare Mah.
91/417 E
- 170- Kahraman EROĞLU
İstanbul 3. İdare Mah.
91/543 E
- 171- Muslu YARDIMCI
Ankara 3. İdare Mah.
91/764 E
- 172- Serpil BARAN
Malatya İdare Mah.
91/401 E
- 173- Mustafa ÖNDER
Trabzon İdare Mah.
91/899 E
- 174- Hasan GÖZTAŞ
Adana 2.İdare Mah.
91/591 E
- 175- Mustafa ÖNDER
Trabzon İdare Mah.
91/561 E
- 176- Şehnaz NERGİZ
- Ankara 8. İdare Mah.
91/861 E
- 177- Osman ABACI
Ankara 8.İdare
91/746 e
- 178- Erol İZMİRLİOĞLU
Eskişehir İdare Mah.
91/582 E
- 179- Şakir CANÖZ
Ankara 1.İdare Mah.
91/891 E
- 180- Suat KÖKSAL
Ankara 1.İdare Mah.
91/890 E
- 181- Hatice DURAK
Sivas İdare Mah.
91/370 E
- 182- Muhteber DEMİRALP
Adana İdare Mah.
91/651 E
- 183- Nevruz BAYAR
Ankara 5. İdare Mah.
91/985 E
- 184- Nuray GİRGIN
Ankara 9. İdare Mah.
91/128 E
- 185- Aysel (YILDIRIM) KIZILDAĞ
Ankara 1. İdare Mah.
91/876 E
- 186- Tünay ÖKTEM
Ank.4.İdare Mah.
91/1212 E
- 187- Sevgi TEMEL
Ank.9.İdare Mah.
91/2010 E
- 188- Fatma İljai YANDIMATA
Ank.9.İdare Mah.
91/1710 E
- 189- Serpil BARAN
Malatya İdare Mah.
89/920 E
- 190- Sedat TIRYAKI
Bursa 2.İdare Mah.
89/639 E
- 191- Leyla İLİK
İstanbul 2.İdare Mah.
90/558 E

ÇAĞRI

2828 Sayılı SOSYAL HİZMETLER ve ÇOCUK ESİRGEME KURUMU KANUNU

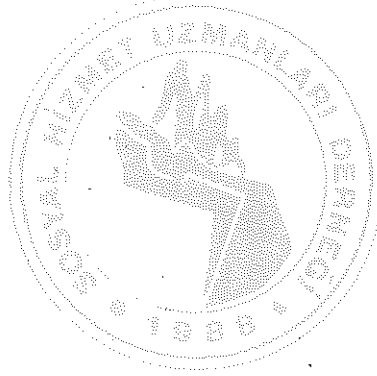
ve

bu kanun çerçevesinde yürürlüğe giren
YÖNETMELİK'lere
ilişkin düşünce, öneri, eleştiri ve katkılarınızı
Derneğimize iletin.

Yapılacak değerlendirmeler sonucunda
bu konuda hazırlanacak öneriler
ilgili makamlara iletilecek ve
kamuoyuna duyurulacaktır.

Tartışalım, tartışalım.

SOSYAL HİZMET UZMANLARI
DERNEĞİ
GENEL BAŞKANLIĞI

SOSYAL HİZMET'i yaşatalım

ÜYE OLMAK ve BAĞIŞLARINIZ İÇİN

SOSYAL HİZMET UZMANLARI DERNEĞİ

T. Vakıflar Bankası Keçiören Şubesi 2002836

T. Garanti Bankası Necatibey Şubesi 6200480-9

Posta Çeki Hesabı : 522 177

**Yazışma Adresi : Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği
Fevzi Çakmak 2. Sokak 31/19 Kızılay/ANKARA**